

ULTREYA

BẢN TIN
Tháng 9/2015

PHÒNG TRÀO CURSILLO - NGÀNH VIỆT NAM - GIÁO PHẬN SAN JOSE, CALIFORNIA

Cursillo
Sống Ngày Thứ Tư

Hân Hoan Chào Mừng Tân Cursillistas Khóa 48 & 49

PHONG TRÀO

CURSILLO GIÁO PHẬN SAN JOSE - NGÀNH VIỆT NAM

1524 Hemmingway Rd., San Jose, California 95132
E-mail: hieutransj@gmail.com

VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH

CHỦ TỊCH PT
Gioan Trần Hiếu
408-655-5331

LINH HƯỚNG
Lm. Andrew Nguyễn Vũ
408-291-6280

PHÓ CHỦ TỊCH PT
Matthew Phan Hoàng Vương
408-858-2412

THƯ KÝ
Agnès Nguyễn Thị Nguyệt
408-417-0524

TRƯỜNG LÃNH ĐẠO
Giuse Trần Văn Trung
408-504-9481

KHÓI HẬU
Giuse Bùi Quang Hùng
408-314-1391

THỦ QUỶ
Maria Darcy Nguyễn Ngọc Dung
408-398-9932

KHÓI TIỀN
Gioan B. Nguyễn Nhật Tiến
408-515-2659

KHÓI BA NGÀY
Giuse Nguyễn Văn Tân
408-425-2696

KHÓI TRUYỀN THÔNG
Phêrô Phạm Huy Dũng
408-623-5211

Ban Biên Tập

- ◆ Maria Nguyễn Thị Bạch Hường
- ◆ Theresa Nguyễn Thị Hồng Mỹ

- ◆ Giuse Nguyễn Ngọc Phan
- ◆ Dominicô Nguyễn Lô

Cách Gửi Bài:

E-mail: banbientap.cursillo@gmail.com
Địa chỉ: 3766 Deedham Drive, San Jose, CA 95148

Mục Lục

* Thư Cha Linh Hướng.....	4
* Thư Văn Phòng Điều Hành.....	5
* Xây Dựng Đạo Đức Cá Nhân.....	6
* Những Bất Ngờ Trong Tình Yêu.....	9
* Nước.....	10
* Ngày Thứ Tư Trong Tôi.....	11
* Món Quà Quý Giá.....	12
* Cảm Nghiệm Về Khóa Ba Ngày.....	13
* Kỷ Niệm Sau Khóa Ba Ngày.....	14
* Sống Ngày Thứ Tư.....	15
* Chìa Khóa Nhiệm Mầu Của Khóa Ba Ngày.....	16
* Con Đã Gặp Thầy.....	19
* Cảm Nghiệm Điều Hành Khóa 46 Cursillo VNSJ..	21
* Chỉ Cần Một Việc.....	23
* Cảm nghiệm Khoá Ba Ngày.....	24
* Cầu nguyện.....	25
* Tinh Thần Phục Vụ Của Người Trợ Tá.....	26
* Lý Do Tham Dự Khóa Cursillo.....	28
* Chia Sẻ Cảm Nghiệm Khóa 48.....	30
* Chúc Tụng Cha, Tạ Ôn Thầy.....	31
* Cảm Nghiệm Khi Đau Yếu.....	33
* Món Quà Cursillo.....	34
* Camp St. Francis.....	36
* Ôn Chúa Trong Gia Đình.....	37
* Hội Nhóm.....	40
* Sống Niềm Tin.....	42
* Danh Sách Khóa 48 & 49.....	44
* Hình Ảnh Khóa 48 & 49.....	46
* Báo Cáo Tài Chánh.....	60
* Mời Viết Bài.....	62
* Mời Gia Nhập Group Email.....	62

THƯ CHA LINH HƯƠNG

Chúc mừng Tân Cursillistas

Khóa 48 & 49 VNSJ

Quý anh chị Tân Cursillistas rất quý mến,

Trong niềm vui hai Khóa Cursillo 48 và 49 VNSJ của Phong Trào chúng ta vừa hoàn thành, cùng với tất cả quý anh chị, tôi xin dâng lên Thầy Chí Thánh niềm tạ ơn sâu xa vì biết bao ơn lành Người đã ban. Người đã dùng Khóa Cursillo mà biến đổi và làm mới lại tâm hồn chúng ta.

Đối với các tân Cursillistas, tôi chúc mừng quý anh chị đã được trải nghiệm tình yêu của Thầy Chí Thánh trong ba ngày tĩnh huấn. Qua khuôn mặt rạng rỡ và các chia sẻ thân tình của quý anh chị, tôi vui mừng khóa học đã đem lại cho quý anh chị niềm vui và phấn khởi để quý anh chị tiếp tục tiến bước trong hành trình đức tin của mình.

“Đức tin không có việc làm là đức tin chết” (Gc 2:17). Để nuôi dưỡng ngọn lửa mến đã được thắp lên trong khóa, tôi khuyến khích quý anh chị hãy ra sức thực hành các điều đã được học hỏi, đặc biệt trên ba khía cạnh: Sùng đạo, học đạo và hành đạo. Tôi tin rằng, một khi chúng ta tích cực sống Lời Chúa, tham gia vào đời sống phụng vụ của Giáo Hội, và liên kết chặt chẽ với anh chị em trong các sinh hoạt Phong Trào là hội nhóm và đại hội Ultreya, đời sống đức tin của mình sẽ trở nên phong phú.

Nhân dịp này, tôi mong ước được bày tỏ niềm cảm kích và biết ơn của tôi đối với quý cha, quý phó tế, quý soeur, và quý anh chị Cursillistas đã quảng đại hy sinh và nhiệt tâm đến giúp khóa. Các đóng góp này thực vô giá vì nó thể hiện tình yêu thương mà mọi người đã dành cho nhau. Đồng thời, tôi cũng chân thành cảm ơn quý Cursillistas, tuy không thể đích thân hiện diện tại doanh trại, nhưng đã cầu nguyện, thực hiện Palancas, yểm trợ tinh thần lẫn vật chất để hai khóa học được hoàn thành mỹ mãn.

Một điểm đặc thù của năm nay là chúng ta có 7 linh mục tham dự viên trong Khóa Nam. Sự hiện diện của các ngài là ân huệ và là niềm khích lệ cho Phong Trào, cũng như đã làm tinh thần các tham dự viên thêm hăng say phấn khởi. Chân thành cảm ơn quý cha thật nhiều.

Trong tình yêu của Thầy Chí Thánh, tôi thành tâm cầu chúc quý anh chị luôn tràn đầy niềm vui và bình an.

Rất quý mến,
Lm. Andrew Nguyễn Vũ,
Linh Hương Phong Trào

THƯ VẤN PHÒNG ĐIỀU HÀNH

Chào Mừng Tân Cursillistas

Khóa 48 & 49 Việt Nam San Jose

*Tạ ơn Chúa và chúc tụng danh Người,
Vì Người từ bi nhân hậu.
(Tv 100:4-5)*

Hân hoan chào mừng quý Tân Cursillistas!

Phong Trào Cursillo Việt Nam San Jose rất vui mừng quý anh chị đã đến với Khóa Tĩnh Huấn và kết thúc cuộc hành trình Ba Ngày trong ân sủng. Cầu xin tình yêu của Thầy Chí Thánh luôn ngự trị tâm hồn quý anh chị.

Trong niềm vui gặp gỡ và nhận ra biết bao hồng ân của Người, cùng với tác giả ca khúc “Tâm Tình Hiến Dâng”, chúng ta dâng lời cảm tạ:

*Biết lấy gì cảm mến,
Biết lấy chi báo đền,
Hồng ân Chúa cao vời,
Chúa đã làm cho con!*

Để tiếp tục sống trong ân sủng, Phong Trào khuyến khích chúng ta thực hành ba chân kiềng căn bản của người tín hữu là Sùng Đạo, Học Đạo và Hành Đạo; đồng thời, tận dụng các phương pháp mà Phong Trào công hiến là hội nhóm và đại hội Ultrera, trong tinh thần “Một tay nắm Chúa, một tay nắm anh chị em”.

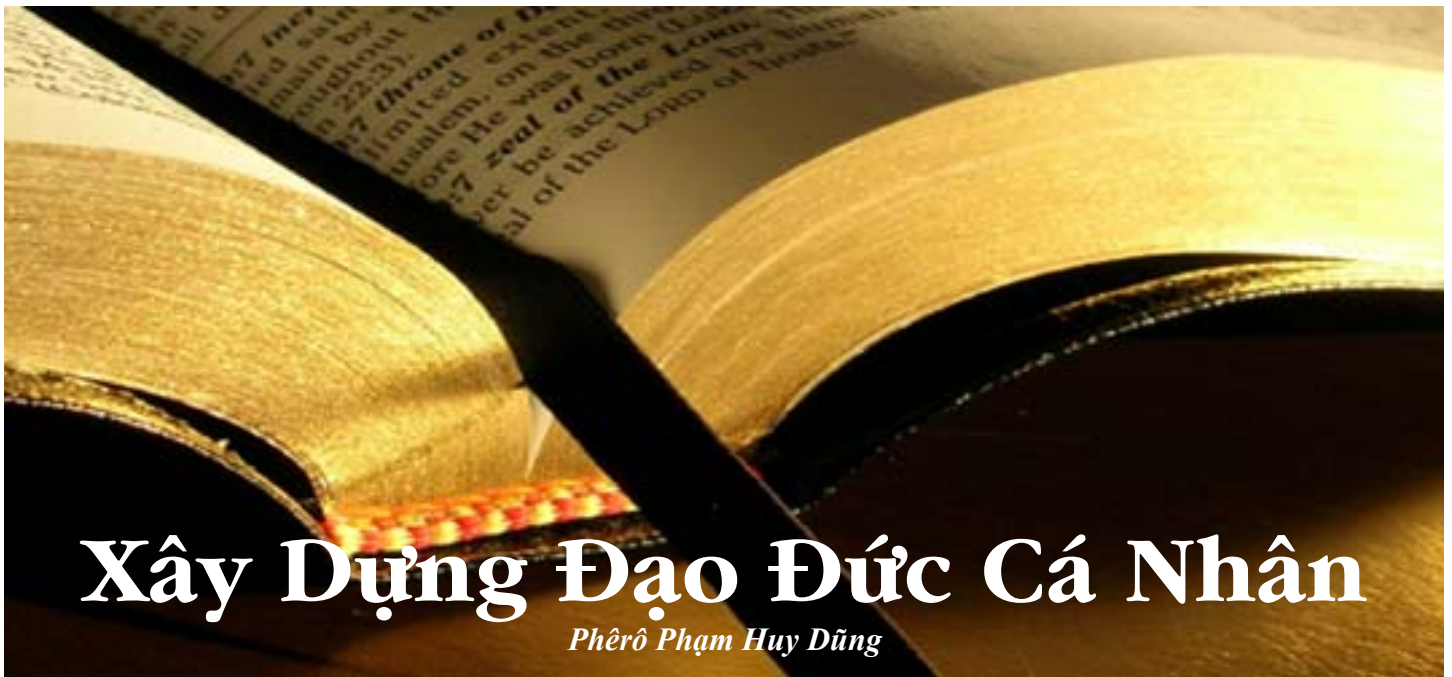
Sách Tông Đồ Công Vụ thuật chuyện ông Saolô trên đường đi Đamát đã bị một luồng ánh sáng quật ngã và đôi mắt bị mù. Ngài đã được biến đổi, mắt mở ra, nhận lãnh phép rửa và từ đó cuộc đời của ngài rẽ qua một hướng khác (xem TĐCV 9).

Điều làm chúng ta ngưỡng mộ là khi đã được biến đổi, ngài hành động. Phaolô yêu mến và tín thác vào danh Đức Giêsu, và trong suốt cuộc đời còn lại ngài ra đi rao giảng Tin Mừng, làm chứng cho Thầy Chí Thánh đến mức phải đổ máu đào.

Gương của ngài nhắc nhở chúng ta việc sùng đạo, học đạo và hành đạo cần đi liền với nhau.

Cầu xin Thầy Chí Thánh chúc lành cho tất cả chúng ta.

Thân ái,
Thay mặt VPĐH,
Gioan Trần Hiếu,
Chủ Tịch Phong Trào

Xây Dựng Đạo Đức Cá Nhân

Phêrô Phạm Huy Dũng

Sau Khóa Ba Ngày tôi cảm thấy tăng cường thêm niềm tin vào Thiên Chúa và muốn cải thiện đời sống. Khóa học đã giúp tôi khám phá ra ơn gọi cá nhân của mình và giúp tôi sống như một người Kitô hữu đích thực và sống động hơn trong môi trường. Những ngày sau khóa học tôi tiếp tục cuộc hành trình sống Ngày Thứ Tư và sống trong ân sủng của Thiên Chúa.

Ngày Thứ Tư là danh từ của Phong Trào mô tả sự ra đi Phúc Âm Hóa Môi Trường của người Cursillista, đó là gieo men môi trường của mình với Tin Mừng. Đây cũng là lời kêu gọi của Giáo Hội: “Các giáo dân cũng chu toàn sứ vụ tiên tri của mình bằng việc phúc âm hóa.” Hội Thánh còn nói thêm: “Việc phúc âm hóa này... mang một sắc thái đặc thù và một hiệu quả đặc biệt vì được thực hiện trong những hoàn cảnh bình thường của đời sống” (*Giáo Lý Công Giáo*, điều luật 905). Lời kêu gọi này nhắc nhở tôi hợp tác với Giáo Hội và các giáo sĩ ra đi rao truyền Tin Mừng bằng đời sống đạo của mình và làm nhân chứng cho Chúa Giêsu. Tất cả

chúng ta được mời gọi để lãnh đạo, là những chiến sĩ của Chúa Giêsu Kitô. Người lãnh đạo cần có nền tảng đạo đức. Là người lãnh đạo Kitô hữu, tôi luôn tự nhắc mình nên ý thức về những hành vi đạo đức cá nhân vì sự biểu hiện của mình ảnh hưởng tới môi trường và xã hội.

Đối với tôi, sự hình thành đạo đức cá nhân cần phải tu luyện và nghiên cứu kỹ lưỡng, nhất là cầu nguyện liên li xin Thiên Chúa giúp đỡ. Trước Khóa Ba Ngày, Phong Trào có 8 tuần tĩnh huấn cầu nguyện cho 2 khóa học với 8 chủ đề khác nhau: 1) Tinh thần cầu nguyện; 2) Tinh thần bác ái; 3) Tinh thần khiêm nhường; 4) Tinh thần vâng phục; 5) Tinh thần phục vụ; 6) Tinh thần hiệp nhất; 7) Tinh thần chứng nhân; và 8) Thực hiện Palanca. Chúng ta có thể dựa trên 8 tinh thần này để nghiên cứu về đạo đức cá nhân của riêng mình. Người Kitô giáo thiếu những tinh thần đạo đức dễ bị lâm vào sự cám dỗ của bóng tối và trở lại với những thói hư tật xấu trước kia. Sống cuộc đời đạo đức với những đức tính trên thì

tôi mới thật sự trưởng thành trong đức tin, sống tinh thần Cursillo và làm người lãnh đạo Kitô hữu. Phương pháp Khóa Ba Ngày đã giúp tôi định ra lý tưởng của đời mình và giúp tôi sống đạo đức hơn.

Sau khóa học, tôi muốn xây dựng đạo đức cá nhân của tôi và tôi bắt đầu để ý về đức tin và quan tâm tới gia đình, xã hội, và thế giới vì cách sống đạo của tôi ảnh hưởng tới việc Phúc Âm Hóa Môi Trường. Tôi nghĩ đến xã hội và thế giới ngày nay đang ở một giai đoạn quan trọng của việc thay đổi về những quan điểm chính sách về nền tảng đạo đức và luân lý của con người, gia đình, giáo dục, Tòa Tối Cao Pháp Viện của Hoa Kỳ về hôn nhân, và v.v.—và những điều này thể hiện một sự thay đổi cơ bản trong mối quan hệ giữa chính sách và thực tiễn thể chế của người Kitô hữu.

Ý tưởng này cho rằng những người lãnh đạo Kitô hữu đang được yêu cầu giả định trách nhiệm của họ mà phần lớn là không có được huấn luyện đầy đủ, và chưa

sẵn sàng đối phó với những rủi ro và hậu quả của sự thất bại. Điều quan trọng là những người lãnh đạo Kitô hữu cần tìm hiểu thêm về vai trò của đạo đức chế, và kiểm tra các yếu tố có ảnh hưởng đến sự khác biệt giữa hành vi đạo đức cá nhân và vai trò lãnh đạo của mình. Hành vi đạo đức là trung tâm của sự hiểu biết về khuôn khổ đạo đức; trong những phạm vi của người lãnh đạo có thể hoạt động và uyển chuyển tùy theo hoàn cảnh và môi trường. Hành vi đạo đức được giáo dục trong đức tin, đức cậy, và đức mến với đạo đức cá nhân, kỹ năng, kinh nghiệm, và xây dựng trong môi trường mà người lãnh đạo sống và thực hành. Người lãnh đạo Kitô hữu có được sự hiểu biết về nền tảng đạo đức mới có thể xác định và phân biệt giữa những gì là đúng và những gì là sai trái. Sau đó người lãnh trách nhiệm mới có thể sử dụng đạo đức cơ bản và đạo đức trong cách lãnh đạo của mình. Đối với những lý do này, tôi xin chia sẻ vài suy nghĩ về đạo đức cá nhân và hành vi lãnh đạo của tôi.

Định nghĩa của tôi về đạo đức là một tập hợp các tiêu chuẩn về cách cư xử và hành động của mình trong cuộc sống—gia đình, nơi làm việc, và cộng đồng. Nó là một khuôn mẫu để hướng dẫn quá trình ra quyết định đạo đức và mỗi người có sự khác biệt thiết lập các tiêu chuẩn đạo đức. Trong nhiều sách vở về lãnh vực giáo dục đã vạch ra chuẩn mực xác định bởi đạo đức tốt, kinh nghiệm, tình người, và những quan tâm tới vấn đề xã hội và thế giới, cũng như dùng những nguyên tắc tương xứng. Tôi tin rằng đây là một hướng dẫn giúp người lãnh đạo tìm ra hệ thống đạo đức cá nhân của riêng mình.

Có hai phương cách truyền thống để nghiên cứu các qui chế làm việc: 1) phương pháp tiếp cận và 2) phương pháp đạo đức dựa trên nguyên tắc. Cách tiếp cận liên quan tới mối quan tâm với tính đúng đắn hay sai quấy của một hành động nhất định. Các phương pháp dựa trên nguyên tắc có liên quan với các mục tiêu của hành động về lòng tốt hay tính xấu. Tôi tin rằng chúng ta biết và hiểu sự khác biệt giữa những gì là đúng và những gì là sai. Hơn nữa, chúng ta biết phải trái dựa trên sự hiểu biết của mình về các quy chế làm việc. Hai khía cạnh lý thuyết trên có thể được xem như là mô hình để suy nghĩ cho những gì cho là đúng, sai, tốt, và xấu. Cũng hợp lý để nói rằng nếu không có một sự hiểu biết rõ ràng về nguyên tắc đạo đức cá nhân, người lãnh đạo không thể xác định rõ ràng những gì là đúng và sai.

Hành vi lãnh đạo không chỉ quan tâm đến đạo đức cá nhân, đức tin, và các giá trị cá nhân như chuyên nghiệp, thái độ, tính cách, kiến thức, kỹ năng và hành động, nhưng nó cũng sẽ xem xét các yếu tố trong sở thích và trong môi trường. Hơn nữa, tôi cần phải lưu tâm đến suy xét về đạo đức bao gồm sự công bằng, sự bình đẳng, và bất bình đẳng. Là hành vi đạo đức như vậy cũng là gián tiếp và tùy thuộc vào hoàn cảnh, điều kiện trong phạm vi của mình. Tôi quyết định không chỉ dựa trên kiến thức tổng quát này, và nó cũng sẽ thay đổi và thích ứng với các giai đoạn trong thời gian. Ý tưởng của tôi về những nhà lãnh đạo vĩ đại là những người đạo đức, đáng tin cậy, uy tín, và truyền cảm hứng cho những

người khác ngoài việc thực hành lãnh đạo của họ. Khi người lãnh đạo không có uy tín, tiếng nói của họ không có giá trị và khó mà thuyết phục được người khác; việc làm của họ khó mang lại thành công.

Tôi tin rằng một người lãnh đạo có khả năng để tạo sự khác biệt và hành vi của họ có thể ảnh hưởng đến một tổ chức và môi trường sinh hoạt. Sống trong môi trường, tôi phải tích cực tập luyện hành vi đạo đức trong gia đình, xã hội, nơi làm việc, cộng đồng, nhà trường, và v.v. Với tôi một người lãnh đạo thành công chứng tỏ sự công bằng và bình đẳng trong gia đình, nơi làm việc, và môi trường. Những kỹ năng hành vi có nghĩa là chịu trách nhiệm, uy tín, giúp đỡ người khác, thực hành sự công bằng, và thúc đẩy trong sự công bằng và bình đẳng.

Tôi xin đưa ra vài vấn đề cụ thể để suy nghĩ: a) Rõ biết, mình lại nói không biết; b) Rõ không biết mình lại nói biết; c) Rõ việc không tốt mình lại nói là rất tốt; d) Không làm mà nói làm; e) Nói mà không làm; f) Rõ là anh, nhưng mình lại xưng là em; g) Mình lớn tuổi và nhiều kinh nghiệm hơn nên cho rằng mình biết nhiều hơn; và h) Địa vị cao hơn nên cho rằng mình biết nhiều hơn. Vài hình ảnh trên không phải là đạo đức và khiêm nhường, vì có thể làm cho những người chung quanh thấy khó chịu và nản lòng. Với tôi, sống đạo đức và khiêm nhường là sống thật với chính mình và với khả năng Chúa ban. Đây là thái độ đạo đức liên quan đến tiến trình lãnh đạo.

Ngoài ra, đạo đức và tiêu chuẩn kiểm soát có thể được

hướng dẫn bởi các thuật ngữ đã được giải thích theo pháp luật. Trong sách Luật American School mà tôi được đào tạo, có nhiều điều luật đảm bảo sự an toàn cho mọi thành phần trong xã hội, mà chúng ta có thể nghiên cứu; luật hữu dụng của nó tùy thuộc vào mỗi trường hợp và thời gian. Các trường không những chịu ảnh hưởng bởi những luật này, mà chúng cũng là đối tượng chi phối đến các địa phương, tiểu bang, và luật liên bang Hoa Kỳ. Áp dụng pháp luật đúng đắn sẽ nâng cao giá trị của con người. Hơn nữa, chúng ta phải có kỷ luật tự giác khi áp dụng tiêu chuẩn đạo đức và pháp luật. Tôi tin rằng một tiêu chuẩn hành động của cá nhân như thế nào thì sẽ áp dụng pháp luật trong quá trình đưa ra quyết định như vậy. Ở ngoài tầm đúng và sai, hành động của người lãnh đạo cũng phụ thuộc vào hoàn cảnh và phải chịu ảnh hưởng bởi các nguyên tắc đạo đức, công bằng, và pháp luật, ví dụ như Tòa Án Tối Cao Hoa Kỳ về luật hôn nhân đồng tính. Lĩnh vực này, tôi xin nêu lên để chúng ta tự suy nghĩ.

Kinh nghiệm của tôi cho đến nay chủ yếu là trong sinh hoạt trong cộng đồng Mỹ, Việt Nam

(cộng đồng Công Giáo, giáo xứ, Cursillo, Thiếu Nhi Thánh Thể...), giáo dục, công nghiệp, điều hợp hội chợ y tế, hội đồng giáo xứ. Hành vi đạo đức của tôi đòi hỏi nhiều hơn là chỉ đơn giản theo các quy tắc. Tôi phải hiểu, phải tuân theo pháp luật, và phải tôn trọng phẩm giá con người. Một trong những điều tối quan trọng ở các tổ chức là làm việc theo nhóm. Luyện tập đặc biệt hướng tới đạo đức toàn vẹn là tôn trọng lẫn nhau, làm việc với tính cách thân thiện và cởi mở, biết thích ứng với những đổi mới theo quyết định chung của nhóm. Hành vi của tôi trong công việc ứng xử theo phương pháp tư duy thích ứng. Tôi đang dự kiến sẽ áp dụng phán đoán tốt nhất của tôi và tìm kiếm sự giúp đỡ từ các thành phần pháp lý trong các tình huống không rõ ràng hoặc khó khăn, để đảm bảo sự tuân thủ pháp luật và các quy định hiện hành. Vai trò của tôi như là một giáo viên đại học, tôi có trách nhiệm giúp học sinh hiểu mục đích và đối tượng là gì, phù hợp với luật pháp và chuẩn mực đạo đức, áp dụng khả năng tốt nhất của mình để hành động.

Để kết luận, tôi tin rằng các tiêu chuẩn đạo đức và cư xử của tôi rất quan trọng cho sự thành công của tôi, vì đạo đức cá nhân đi song song với cư xử, hành động, và quyết định; sống đạo đức có ảnh hưởng quan trọng trong đời sống cá nhân và xã hội. Đạo đức có thể giúp tôi phải làm gì khi tôi có sự lựa chọn, và không tập trung quá nhiều vào hướng phi đạo đức mà cuối cùng tôi có thể trở nên tự lừa dối rằng vì mình không hoàn toàn nhận ra những gì mình đang làm là đúng hay sai. Tuy nhiên, tôi có trách nhiệm về đạo đức cá nhân và cần phải có sự công bằng và hợp lý. Ngoài ra, tôi cần phải trung thực, giao tiếp cởi mở, ý thức, uy tín, giữ lời hứa, chia sẻ công bằng lợi ích, tôn trọng sự thật. Một trong những cân nhắc đạo đức đáng chú ý là tình người với người và cách chúng ta đối xử với nhau. Trên đây là một số suy nghĩ của tôi về đời sống đạo đức của Ngày Thứ Tư, hy vọng quý anh chị có thể tìm ra đạo đức cá nhân của riêng mình. Sau hết tôi xin kết thúc với lời khuyên của Thánh Phaolô: “Hãy luyện tập sống đạo đức; vì luyện tập thân thể thì lợi ích chẳng là bao, còn lòng đạo đức thì lợi ích mọi bề, bởi Chúa hứa ban sự sống hiện tại cũng như tương lai cho người có lòng đạo đức” (1 Tm 4:7-8).

Những Bất Ngờ Trong Tình Yêu

Lm. Giuse Lê Trung Trướng, Khóa 48

1. Đức cố Tổng Giám mục Phaolô Nguyễn Văn Bình có lần chia sẻ có chút khôi hài về lý do ngài đi tu. Ngài nói đơn giản vì: “Mấy đứa trong đội đá banh bỏ đi vào Tiểu Chủng Viện hết nên tôi vào đó theo.” Bước đường tiếp nối của ngài là lên Đại Chủng Viện, đi du học ở Châu Âu, chịu chức linh mục, về làm cha sở họ đạo nhỏ ở miền quê, dạy Đại Chủng Viện, rồi lên làm giám mục miền sông nước, sau đó làm Tổng Giám mục Sài Gòn suốt 33 năm. Kinh nghiệm của Đức Tổng Phaolô cho tôi thấy một điều: Lý do bắt đầu không nhất thiết phải là lý do kết thúc. Chuyện gì đã xảy ra trên hành trình ngài đi? Ngài đã gặp những bất ngờ của Thần Khí, và ngài đã khám phá bước đi kế tiếp, và cứ thế ngài bước đi trong bình an.

2. Nhiều khoá sinh tham dự Khoá Tĩnh Huấn Ba Ngày cũng có những bắt đầu với những tác động từ người khác như “vợ bắt đi” hay người đi trước rủ rê “đền mà xem.” Có người nói vui sau ngày đầu tiên ở trại Camp St. Francis: “Giờ tôi mới biết lý do người ta cứ đòi chở tôi lên đây mà không để tôi lái xe một mình: là để mình không có đường về.” Thế nhưng lý do của các anh chị em khi bắt đầu tham dự Khoá Cursillo không phải là lý do khi kết thúc Khoá. Mà cũng may là không “có đường về.” Người đi theo Chúa sẽ nhận ra bước kế tiếp của mình do bởi Thần Khí hướng dẫn, không còn quay về

“con người cũ” và “con đường cũ” (x. Lc. 5:33-39). Nhìn chung, tôi thiết nghĩ các tham dự viên Khoá Ba Ngày đã đạt được hoa trái đó. Các khoá sinh đã gặp những bất ngờ của Thần Khí, và đều thú nhận “đã gặp gỡ Chúa, gặp gỡ chính mình, và gặp gỡ anh em.” Đó không phải là mục đích của Phong Trào Cursillo cho các khoá sinh sao? Riêng từ trải nghiệm của tôi và ghi nhận từ anh em cùng khoá, tôi nhận ra được ba *bất ngờ* thiêng liêng.

3. *Bất Ngờ Thứ Nhất: Thiên Đàng Trần Thế.* Có lần tôi đọc trong quyển sách “The Book of Simple Human Truths” (Quyển Sách Về Những Sự Thật Nhân Bản), trong đó tác giả Molly Friedenfeld có viết một câu ý nghĩa: “Thông qua tình yêu, cánh cửa thiên đàng được mở ra nơi trần thế.” Tất cả những ai hiện diện trong khoá, từ các khoá sinh đến những trợ tá, đều thốt lên là họ trải qua “ba ngày thần tiên.” Giống như họ đang ở thiên đàng nơi trần thế. Mọi người đã có điểm xuất phát chung là dựa trên tình yêu để “một tay nắm Chúa, một tay nắm anh em.” Mọi người gần như trút bỏ “những lo toan trần tục” (Jas 1:27), “mặc lấy tâm tình từ bi, nhân hậu, ôn hoà...” (x. Cl 3, 12-17). Mọi người đến với nhau như “những kẻ phục vụ” (Mt 20:28). Mọi người “yêu thương nhau” (Jn 13:24) với tình huynh đệ được thể hiện qua nụ

cười, ánh mắt, và chuyện trò. Và nhất là sự cảm nhận rất gần gũi với Thầy Chí Thánh qua những giây phút sống rất thật với chính mình. Sau hết là ngọn lửa sốt mến, ơn tha thứ và ơn bình an ngự trị trong tâm hồn các khoá sinh. Đấy đúng là Tin Mừng. Đấy là đường Nền Thánh. Đấy là bối cảnh Thiên Đàng.

4. *Bất Ngờ Thứ Hai: Rời Mai Thức Giác.* Nếu giờ nghỉ và ngủ không đủ thì qui luật tự nhiên là con người sẽ có những khoảng chốc thiếu tập trung hay “gật đầu đồng ý lia lịa” giữa giờ rollo hay cầu nguyện. Nhưng tôi thấy có lẽ ai cũng trong trạng thái “thức giấc.” Đây là điểm bất ngờ. Điều tôi muốn nói đến nghiêng về khía cạnh tỉnh thức tâm linh. Lúc đầu các trợ tá ghi nhận “khoá năm nay hiền thật.” Không lâu sau đó thì họ phải hát lên bài “Anh đã làm.” Nhìn về khía cạnh bên ngoài dễ thấy thì các phòng càng ngày càng nhộn nhịp với những chia sẻ, hoà nhập, đàn hát. Nhìn về khía cạnh nội tâm thì mỗi người đang cảm thấy sự rung động, thức giấc với trạng thái “tôi đã thấy rõ hơn nhiều điều” và “tôi xuống núi rồi sẽ khác xưa.” Đây là một hướng đi đáng mừng, phù hợp với xu hướng Tin Mừng. Vì như lời Đức Thánh Cha Phanxicô đã kêu gọi mọi thành phần trong Giáo Hội: “Hãy đánh thức thế giới! Hãy trở nên chứng nhân của một cách làm việc khác, cách hành động khác, cách sống

khác! Có thể sống khác đi trong thế giới này.”

5. *Bất Ngờ Thứ Ba: Ngày Thứ Tư.* Mục đích của Khoá Ba Ngày là chuẩn bị cho ngày “xuống núi,” mà tiêu chí của Phong Trào gọi là “ngày thứ tư.” Tôi thấy ngày này gói gọn trong hai chữ “hành đạo.” Với mệnh lệnh của Thầy Chí Thánh “Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo” (Mc 16:15), người cursillistas trước tiên phải là hành đạo, tức là người sống Tin Mừng. Sống Tin Mừng tự nó đã là phương cách hữu hiệu để loan báo Tin Mừng. Vì như lời Chân Phước Giáo Hoàng Phaolô VI: “Con người thời đại thích nghe các chứng nhân hơn là những thầy dạy, và nếu họ có nghe thầy dạy thì cũng bởi vì những thầy dạy này là các chứng nhân.” Tuy nhiên, những “ngày thứ tư” của người cursillistas được diễn ra trong bối cảnh đang ở dưới núi, phải đối diện với những ảnh hưởng của các trào lưu thế gian, văn hoá “loại trừ,” và thiếu tự huấn luyện trường kỳ. Để bước tiếp và bước mạnh, thiết nghĩ mỗi cursillista hãy nhớ (a) cậy dựa vào ơn Chúa (ví dụ như tham dự Thánh Lễ, lãnh nhận các bí tích, siêng năng Châu Thánh Thể, tham dự tĩnh tâm), và (b) tự nhắc chính mình trước khi nói hoặc làm điều gì: hôm nay là “ngày thứ tư” đấy nhé!

Vậy chúng ta hãy biến những bất ngờ do Thần Khí hướng dẫn thành những cơ hội, và những cơ hội thành những hành động làm chứng nhân cho Tin Mừng ngay trong môi trường của cuộc sống. Như lời trong bài hát *Cursillistas Hành Khúc*: “Đây Cur-sil-lo đáp lại tiếng gọi tha thiết. Từ ngàn nẻo đường, về một chí hướng. Người Ki-tô hữu chứng nhân can trường.”

NƯỚC

*Nước reo thánh thót buổi chiều
Cho con sẻ nhỏ mang về hạt mơi
Cho vườn xưa bỗng hiện về
Khánh rơi lác đác, cành đào trở bông*

*Nước rơi từng hạt dịu dàng
Hiu hiu gió đến ru cành gậy đưa
Cho con sâu nhỏ năm xưa
Nhập hồn cánh bướm về vườn tìm hoa*

*Nước rơi những hạt từ trời
Đổ trên con suối, đổ tràn con tim
Đổ cho sạch hết bụi trần
Đổ cho cây lá lao xao tin mừng.*

Bạch Hoàng

NGÀY THỨ TƯ TRONG TÔI

Agnes Thu Hà

Chúa ơi trong giấc mộng lành

Tình con bất ngát như cánh thiên hương

Bước theo chân Chúa trở về

Bỏ đi những phút phiêu du đời mình.

Trong mỗi tâm hồn người Cursillitas khi từ núi trở về sau khóa tĩnh tâm kì diệu, đều ấp ủ mong muốn sẽ sống ngày thứ tư. Là sống những tháng ngày còn lại của đời mình thật xứng đáng với ơn gọi của Thầy chí thánh đến với phong trào Cursillo, một phong trào của Hội Thánh, trong Hội Thánh, biến đổi môi trường bằng tinh thần Phúc âm.

Được Thiên Chúa ban cho những năm tháng sau khi đi khóa về, hòa mình vào phong trào với những trăn trở, vươn lên, cùng nhau quyết tâm xây dựng những giao ước thiêng liêng cùng Thầy chí thánh; được cùng con dân của Ngài trong cộng đồng đầy yêu thương, nhân đức, tràn đầy đức tin, đức cậy, đức mến, tôi như tìm lại chính mình trong vòng tay êm ái của Đức Giê-su, sự triu mến của gia đình Cursillo qua họp nhóm, Ultreya, trường lãnh đạo, tĩnh tâm, tĩnh huấn ...

Sự gắn bó với phong trào là một căn bản để chúng ta có những ngày thứ tư đầy ân sủng. Trong trái tim tôi luôn khao khát được đến với các môn đệ mà Thiên Chúa sai đi dưới nhiều hình thức. Tôi nhớ mãi những lời cầu nguyện thật chân thành, khuôn mặt Đức Ki-tô trong lời rao giảng tin mừng của các cha linh hướng, những hi sinh tận tụy của ban phục vụ, những trợ tá thầm lặng trong các ban giám học, phục vụ âm thực, ca đoàn, khối tiền, khối hậu, v.v...

Rồi những ánh mắt, những nụ cười hiền hậu, những cái bắt tay chúc bình an cho nhau, những lời chia sẻ ngọt ngào trong đức tin. Đã có những lần tôi xúc động vô cùng. Tất cả đã hun đúc, nuôi dưỡng tôi nhờ được tắm gội ơn đức huyền diệu ấy. Tôi vui vẻ đón nhận và vượt qua bao trở ngại khó khăn để luôn có mặt với phong trào. Tôi nghĩ chúng tôi đã tự mình nói lên điều chung thủy đối với Đức Ki-tô, không gây mất đoàn kết, chia rẽ hay theo người này, không theo người kia. Điều này là một sự thôi thúc thiêng liêng làm cho những người phục vụ thêm lòng sốt sắng, thêm tình nhân ái và họ không dùng quyền lực như một sự phô trương, độc tài, coi trọng cái tôi của mình. Nhưng dùng mình trong cái tôi của Thiên Chúa, hy sinh, tha thứ, nhân hậu, khả ái.

Trong tôi, niềm tri ân vào Thiên Chúa cũng đồng nhất với lòng tri ân của ban phục vụ, trợ tá, các cha linh hướng, các Soeur, các tấm lòng nhân ái đã hỗ trợ cho phong trào dưới mọi hình thức, mọi lúc để phong trào có đủ phương tiện hoạt động hơn. Sự bình yên dạt dào trong tay Chúa sau những chuyến trở về đã đổi mới người tham dự, những gia tài vô giá của sự hy sinh cao quý không có gì đánh đổi được, đã nâng cao đời sống đức tin cho con dân Ngài, những con chiên lạc loài, sai lỗi trong lý tưởng Ki-tô giáo được thức tỉnh, được sưởi ấm, được giao hòa với Thiên Chúa trong triều thiên ân đức Ngài.

Tâm tư tôi được đánh động, được trau chuốt lại dưới bàn tay nhân ái của Thầy chí thánh. Giọt máu thiêng của Đức Ki-tô đã thấm

vào da thịt, vào tâm hồn khô cằn, tội lỗi của loài người và của riêng tôi. Tôi bừng tỉnh lại sau cơn say ngủ, thiếu đức tin, thiếu cầu nguyện. Tôi thoát được thói quen muốn được thỏa mãn mọi giác quan, sự gặp gỡ hèn mọn, sự ganh tị thô thiển, sự hiểu biết thấp kém về hai tiếng “xin vâng”. Tôi đã lánh xa được những cám dỗ trần tục, sự lôi cuốn của xa hoa. Tôi bỏ lại sau lưng bản ngã vô nghĩa, sự phiền muộn của quá khứ, tôi quên đi sự nghèo khổ, khốn khó...

Bao điều tôi đã có được ở ngày thứ tư trong tôi. Sự mầu nhiệm của Thiên Chúa là Ngài luôn ở trong tôi, lắng nghe tôi, cầu nguyện và ban cho tôi những ơn xin ngọt ngào cũng như đã cho tôi sự tự do chọn lựa, việc nên làm hay không, đối diện với tội lỗi, bệnh tật, khó nghèo. Để tôi được thêm đức tin vào Ngài, tôi thấy được cho là nhận. Sự thử thách Ngài ban cho loài người là để tự tôi luyện thân xác, trái tim mình.

Viết đến đây tôi chợt nhớ đến một người anh em đang bị bệnh trọng, khuôn mặt anh bị biến dạng, khác hẳn với vẻ đẹp của người nghệ sĩ tài hoa khi còn trẻ. Tôi cùng một số bạn không xa lánh anh bởi vì chúng tôi biết anh đang phải trải qua những tháng ngày rất buồn trong cuộc đời còn lại của mình. Tôi và người mẹ trên chín mươi của anh thường đi cùng nhau, đến rạp phim, ăn tối hay đi nghe anh hát ở vài nơi từ thiện hoặc tổ chức trong gia đình.

Đặc biệt, Thiên Chúa đã gìn giữ anh, cho anh có giọng hát đẹp, âm giai còn phong phú, điệu nghệ. Mẹ anh cầm tay tôi và khóc khi xem anh hát. Bà muốn cùng tôi

chia sẻ niềm vui khi con trai mình còn đang đem tiếng hát giúp đời, mang niềm an ủi đến cho người. Tôi cũng xót xa khi nghĩ đến lúc anh sẽ ra đi khi tuổi đời còn trẻ. Nhưng anh sống rất bình an, thanh thản và có hiếu với mẹ vô cùng. Bà cụ vừa qua đời trong vòng tay anh- người con trai yêu thương, tận tâm và hết lòng hy sinh vì mẹ.

Điều này giúp tôi suy nghĩ điều gì Thiên Chúa cũng làm được. Trái tim nhân hậu của ngài “đến với người tội lỗi chứ không phải với người công chính”. Đức tin của anh đã cứu anh và đức tin của anh đã làm cho ngày thứ tư trong tôi rạng ngời hơn khi có một tấm gương hiếu thảo soi rọi cho mình, làm chứng cho Thiên Chúa.

Trở về với sự phối hợp của ngày thứ tư, tôi thấy mình được thay đổi thật nhiều khi dán thân vào đường đi cùng Thiên Chúa. Tôi tĩnh tâm ở vài hội đoàn để được chiêm ngắm Thiên Chúa trong thinh lặng, trong phút hồi tâm. Động cơ thúc đẩy tôi đến với Ngài là để tôi luôn tái tạo cho mình ngày thứ tư thật kì diệu. Cho chính bản thân mình thêm khiêm tốn, chấp nhận mọi hoàn cảnh Thiên Chúa trao ban. Giữ cho gia đình tôi với những thiên thần bé nhỏ tôi xin được chăm sóc, thương yêu, nhưng đũa cháu nội xinh xắn, ngây thơ.

Phục vụ gia đình qua những món ăn dinh dưỡng, bảo đảm cho sức khỏe, đâu còn bận bịu lo toan cuộc sống, phải đi làm để mưu sinh hằng ngày... Ngày thứ tư trong tôi thật êm ái, diệu kì!

Món Quà Quý Giá

*Món quà quý giá nhất
bố mẹ dành cho con
Đó các bạn đoán được
là gì, sẽ mãi còn?*

*Món quà quý giá nhất
Thật không phải bạc tiền
Không phải đồ chơi đẹp
Hay quần áo mắc tiền.*

*Cũng không phải kiến thức
Ở những trường cao sang
Càng không phải bữa tiệc
Đãi con trong nhà hàng.*

*Món quà quý giá nhất
Rất đơn giản lạ kỳ
Lại rất rẻ, không đắt
Và rất dễ thực thi.*

*Đó là sự hiện diện
Chính mình với các con
Ở bên con chứng kiến
Con lớn: tri lần hình.*

*Chia sẻ từng câu chuyện
Buồn, vui lúc ở trường
Ngắm nhìn con khôn lớn
trong những việc đời thường.*

*Món quà đó đặc biệt
Áp dụng cả hai chiều:
Bố mẹ cho con cái
Và cả hướng ngược chiều*

Diệp Anh

CẢM NGHIỆM VỀ KHÓA BA NGÀY

Cursilista Antôn Nguyễn Trung Can
SJ 118, 1992

*Decolores !! Decolores !!
Cursillo réo gọi chúng ta,
Về đây chung một mái nhà,
Tình yêu Thiên Chúa bao la, ấm nồng !!*

*Buổi nhập khóa, lòng ngỡ ngàng khôn tả,
Nhiều anh em vốn vả đón chào.
Nào báng da, nào nơ đờ gắn vào,
Kẻ đỡ vali, người dẫn đường nhanh nhẩu . . .
Đã quen nhau đâu, mà như kẻ thân tình ??*

*Chợt nhìn lên biểu ngữ xinh xinh
Lời Thầy đã rõ ràng, thân ái.
Thì ra: " Thấy Đã Chọn Con "
Ngay từ muôn thủa, mà con đâu ngờ, . . .
Mãi đến hôm nay, con mới đáp lời !!*

*Thầy không về đây bằng xương bằng thịt,
Với bộ râu dài, cho con sờ cạnh sườn Ngài. . . .
Nhưng, Thầy đã về đây, tràn đầy ánh sáng,
Trong những Rollo rao giảng,
Cho con bừng sáng tâm hồn !!*

*Thầy đã về đây, trong anh em trợ tá,
Mắt sáng ngời, những bước chân rộn rã.
Gặp nhau đây, lòng chan chứa niềm vui !!
Tay nắm tay, môi nở nụ cười.*

*Niềm hạnh phúc, cùng hướng lên Thầy Chí Thánh !!
Thầy trao cho con từng bát cơm, ly nước,
Thầy gọt cho con từng cây bút chì,*

*Vì tình thương, nào có quản chi,
Cha linh hướng, cha trợ tá, đâu ngại gì bụng phờ !!....*

*Hôm qua, quỳ trước Thiên Nhan,
Rung rung dòng lệ chúa chan, nào nề.
Bao năm con đã ngủ mê,
Bao năm quên lối tìm về Nhà Cha !!*

*Tạ ơn Cha, hàng kiên nhẫn đợi chờ.
Lòng từ ái, vượt sông dài, biển rộng !!*

*Đưa con hoang, nay trở về nhà,
Với lòng thông hối thiết tha,
Nguyên làm tôi tớ trong nhà Cha xưa !
Nào hay, Cha đã thứ tha,
Ngày ngày đôi mắt trông xa. . . mong chờ !!....*

*Lòng con thốn thức vô bờ,
Khôn ngăn dòng lệ trong giờ ăn trưa !!*

*Buổi Agapé, lòng con tê tái !
Thấy ban con Minh ám, Máu nóng !!
Thầy ơi, con có đáng chi,
Mà sao Thầy phải chết vì chúng con ?*

*Chân ái, thân thiết lối mòn,
Lời ai dằm ám, gờ tròn tâm tư:
"Thầy yêu chúng con, lời ai nói cho cùng !!
Thầy yêu chúng con, Thầy sinh xuống gian trần.
Thầy yêu chúng con, Thầy ban trót thân mình,
Để nuôi chúng con, ngày lưu ký trần gian". . .*

*Trời chưa bừng sáng,
Thầy đã viếng phòng,
Với đèn, với hoa, với cây Thánh giá.
Thầy đi qua, Thầy đi qua. . .
Với lời khê ca, chan chứa ân tình !!*

*Con chưa thức giấc,
Chuông chưa báo thức, chắc chưa đến giờ.*

*Chưa tròn giấc mơ !
Nhưng, Thầy vẫn đi qua, đi qua !
Rồi . . . trao cho con bó hoa,
Với lời cầu chúc thiết tha, an bình...
Tình Thầy yêu thương, làm con quá ngỡ ngàng!
Trách mình sao đã phụ phàng bấy lâu !!...*

*Ngày vui chúng qua,
Chiều nay mãn khóa,
Cầm tay thiết tha,
Hẹn ngày tái ngộ,
ULTREYA !!*

*Từ nay con nguyện theo Thầy,
Trở nên men, muối, những ngày trần gian.
Đi làm nhân chứng Tin Mừng,
Rắc gieo ánh sáng, an bình, thương yêu
Một tay nắm lấy anh em,
Tay kia nắm Chúa, cùng lên Nước Trời...*

Kỷ Niệm Sau Khóa Ba Ngày

H.M.

Hôm nay là Sinh nhật của tôi, trong Thánh Lễ buổi sáng có ba người cùng có ngày Sinh Nhật như tôi, một bé gái khoảng hai tuổi, một thiếu nữ tuổi đôi mươi và tôi là người lớn tuổi nhất, tôi thấy lại hình ảnh mình khi còn là một bé gái bụ bẫm, một thiếu nữ hồn nhiên xinh đẹp thừa nào, rồi chợt như người vừa tỉnh giấc, tôi ngộ ra rằng đời người quá ngắn ngủi, mới đó mà tôi đã tiêu hết sáu mươi năm, dù đời có thể nào đi nữa cuộc sống vẫn là món quà tuyệt vời. Mừng Sinh Nhật là một truyền thống văn hóa tôn vinh sự sống mà tôi rất thích và nhiều người Việt đã nhanh chóng đón nhận.

Ba người chúng tôi được cả nhà thờ chúc lành và hát mừng Sinh Nhật. Trong bầu khí thánh thiêng, thân thiện và vui tươi của cộng đoàn tôi cảm nhận được phúc lành của Chúa trên tôi, lòng tôi thật vui vẻ và an bình.

Trước bàn thờ, tôi chẳng biết xin gì cho mình, chỉ ngồi lặng yên và nhớ lại biết bao điều tốt lành Chúa đã ban cho và một trong những ơn lớn nhất là được tham dự khóa Ba Ngày Tỉnh Huấn Cursillo. Đối với tôi, đó là ba ngày dài nhất, bận rộn nhất, ít ngủ nhất, nghe giảng nhiều nhất, cười nhiều nhất, nước mắt nhiều nhất và cũng hạnh phúc nhất trong quãng đời trung niên của mình.

Sau ba ngày, trở về nhà tôi chẳng nhớ được bao nhiêu điều các bài rollo đã được nghe, nhưng trong lòng rộn ràng niềm vui, trái tim như vừa được mở ra để Tình Yêu Chúa tràn ngập trong tôi. Lời tỏ tình của Thiên Chúa đã chạm đến linh hồn tôi, cho tôi một sức sống mới để bắt đầu cho những tháng năm còn lại mà Cursillo gọi là ngày Thứ Tư. Tôi nhớ mãi lời dặn dò của chị Khóa trưởng trong bài rollo cuối cùng: (Chỉ còn vài giờ nữa, các chị sẽ trở về với gia đình, với môi trường cũ, với cuộc sống thường nhật đầy vắn đục trần gian...hãy luôn sống tinh thần của ba ngày này.)

Ngày Thứ Tư đã thực sự bắt đầu ngay khi tôi trở về từ khóa Ba ngày, vừa bước vào nhà, niềm vui “đoàn tụ” chưa trọn thì đồng chén đĩa dơ đầy ắp trong sink, quần áo, sách vở, báo chí, ly tách, gói chần rải rác ở khắp nhà, phòng tắm, phòng ngủ như một bãi chiến trường như đập vào mắt tôi ... tôi thấy mình như tiên nữ bị trời phạt xuống trần gian, vừa tức vừa buồn chịu hết nổi. Đang định mở miệng la con, cần nài chồng, hành hạ đồng chén đĩa, nôi niêu loảng xoảng như tôi vẫn thường làm khi “xưa” thì lòng tôi chợt dịu lại khi nhớ đến tình yêu Chúa và rồi nhớ nhung của bốn ngày xa cách đã xóa đi những giận dữ,

thay vào bằng những cử chỉ yêu thương ngọt ngào cho chồng con.

Tôi vẫn gọi đùa là ba ngày trên đồi Camp Francis là ba ngày Trăng mật, ba ngày Honey Moon. Trước khi đi dự khóa ba ngày, mỗi sáng sớm nhất là những buổi sáng mùa Đông phải thức dậy thật sớm đi làm là một cực hình cho tôi, trong khi mọi người còn cuộn tròn trong chăn ấm, tôi ám ức tủi cho thân phận mình... Tôi làm việc trong một tiệm giặt máy, ông chủ tôi là một người keo kiệt, trả lương ít nhưng bắt làm nhiều việc, khách hàng thì đa số bữa bãi, kém lịch sự...và lại nói tiếng Mỹ, tôi chỉ như người nín thở qua sông, ghét công việc này và ghét cả ông chủ lẫn khách hàng. Khi trở lại đi làm, vẫn là việc cũ, chủ cũ, khách cũ nhưng trong lòng tôi cảm thấy nhẹ nhàng hơn, tôi đã bắt đầu có thể thân thiện và vui vẻ với mọi người dễ dàng hơn trước kia. Những ngày kế tiếp, tôi vẫn vui, tâm hồn như bay bổng, sốt sắng cảm thấy Chúa đang kề cận, tôi ngỡ mình sắp thành thánh đến nơi sau khóa ba ngày.

Nhưng chưa hết mấy con trăng, niềm vui ngày nào đã phôi phai, Chúa im lặng quá nên đời vẫn là bể khổ từ trong nhà ra đến ngoài xã hội. Vì mãi mê bon chen kiếm bạc và vội vã chạy theo lối sống đua đòi văn minh vật chất, tôi

chẳng còn tay nào để bám lấy Chúa, nắm lấy anh chị em.

“Không có thời giờ” là lý do tôi cho là chính đáng để lơ là việc đi tham dự Ultreya và hội nhóm, và thành thật mà nói lúc đó tôi chưa cảm nhận được thế nào là tình bạn Cursillo, vì người bảo trợ tôi vì một lý do nào đó đã không sinh hoạt trong phong trào nữa.

Nhưng Chúa vẫn thương tôi, có một chị Cursillista luôn thăm hỏi khuyến khích và tình nguyện đến đón tôi đi dự các sinh hoạt của phong trào khi tôi sẵn sàng. Thời đó phong trào còn hội họp ở nhà thờ Aviso, sau đó về nhà thờ Assension. Thoạt đầu thì tôi hơi khó chịu vì sự sốt sắng của chị nhưng tính tình đơn sơ, chân thật và lòng đạo đức của chị đã thu hút tôi, và từ đó tôi tham gia sinh hoạt phong trào đều đặn hơn. Chị như chút muối đã giúp tôi nếm được vị đậm đà của tình Chúa tình người trong môi trường Cursillo, và những sinh hoạt phong trào như Ultreya, Trường Lãnh đạo, và Hội nhóm, tất cả như chất men khơi dậy lòng ao ước hoán cải, sửa đổi bản thân và thánh hóa môi trường, giúp cho đời sống ngày Thứ Tư của tôi khởi sắc và hân hoan hơn.

Hơn hai mươi năm trôi qua, gần năm mươi khóa học đã hoàn thành, người đến kẻ đi đã đem lại biết bao nhiêu điều tốt đẹp cho nhau, cũng như đã nhận lãnh vô số những ơn sủng mà Chúa đã ban cho từng người qua phong trào San Jose. Lòng tôi rất cảm kích và biết ơn các cha Linh Hướng, các Sơ, các Phó tế, các anh chị em Cursillista đã và đang đồng hành với phong trào và đặc biệt là chị Vui, nếu không có chị chắc tôi đã bỏ cuộc, và ơn gọi Cursillo của tôi chỉ còn là một kỷ niệm.

SỐNG NGÀY THỨ TƯ

*Nói với nhau những lời chân tình nhất
Bằng lòng yêu thương bác ái vị tha
Không nhớ tới một dĩ vãng đã qua
Người nào đó làm cho tôi buồn bực*

*Cảm tạ Chúa cho tôi một ngày mới
Tôi sống vui và chia sẻ với người
Bằng nụ cười bằng ánh mắt bờ môi
Sống lành thánh tâm tư tôi mát rượi*

*Nếu không sống yêu thương và rộng lượng
Nhờ đêm nay tôi giấc ngủ muôn niên
Trước tòa Chúa, Ngài hỏi tình yêu thương
Tôi cảm nín nào dám thừa một tiếng*

*Biết bao lần tôi muốn cùng với Chúa
Vác thập tự cùng Chúa lên đồi cao
Nhưng thập tự chính là anh em tôi
Tôi từ chối không muốn đi cùng lối*

*Tôi yếu đuối và dang dang dở dở
Biết bao lần tôi đoan hứa sống vui
Nhưng khi người làm cho tôi bực tức
Tôi gào lên và cơn giận vỡ bờ*

*Chúa ơi Chúa con không làm chi được
Không ơn Ngài con lạc lõng từng ngày
Xin Ngài thương ban tràn muôn ơn phước
Giúp con mỗi ngày và mỗi từng phút giây*

*Cho con biết yêu người như yêu Chúa
Vì Chúa hằng hiện hữu trong anh em
Cho con biết nói những lời trao đổi
Thật yêu thương như tình Chúa cao vời*

Trúc Nguyễn

Chìa Khóa Nhiệm Mầu Của Khóa Ba Ngày

Anton X.T.N. và Maria Têrêsa T.T.Nguyễn

Người chia sẻ tâm sự dưới đây là những cursillistas, thuộc Giáo Xứ Đức Mẹ Lavang, Giáo Phận San Jose, đã tham dự Khóa Ba Ngày Cursillo tại San Jose năm 1995.

Nhà tôi là người sẵn sàng hơn tôi đã tham dự Khoá Ba Ngày Cursillo tại Orange County năm 1988. Khi vừa đặt chân định cư trên đất Hoa kỳ được vài tháng, Cha linh hướng của bà lúc đó ở Orange County, được tin chúng tôi qua, Ngài đã gọi lên báo cả hai chúng tôi phải đi tham dự Khóa Ba Ngày Cursillo tại Orange County, Cha sẽ bảo trợ cho. Ngài đã liên lạc với Cha Phaolo Luu Đình Dương hồi đó là Linh hướng đầu tiên khai sáng ra Phong Trào Cursillo Ngành Việt Nam San Jose, để giúp chúng tôi di chuyển tham dự. Nhà tôi thì vâng lời đúng hẹn, còn tôi thì thuộc loại cứng đầu, tự phụ, vì nghĩ rằng, ta đây là cựu chủng sinh, đã học hỏi nhiều về giáo lý, tham dự cả chục tuần tĩnh tâm tại tu viện, đã nghe hàng trăm, hàng nghìn bài giảng của của các vị từ Giám Mục đến linh mục, và cũng đang là một quân binh hoạt động của Đạo Binh Đức Mẹ, một hội

đoàn được Cha Gomez giáo sư thần học Dòng tên liệt kê vào đoàn thể tông đồ giáo dân hành đạo, nên tin chắc Khóa Ba Ngày của Phong Trào Cursillo cũng không thêm được gì cho phần rỗi linh hồn mình, nên đã lần nữa không tham dự, mặc dầu nhà tôi năn nỉ giải thích suốt sáu năm trời.

Mãi đến tháng 8 năm 1995, hai năm sau khi Cha Phaolo Luu Đình Dương thành lập Phong Trào Cursillo Ngành Việt Nam đầu tiên ở San Jose, và mở khóa tại Camp Saint Francis, Santa Cruz, tôi mới chiều ý của nhà tôi để đi một lần cho biết... thực tâm ra đi chỉ vì tính tò mò.

Cũng vì tính tò mò nên tôi đã chú ý quan sát từng sinh hoạt lớn nhỏ của các anh em trợ tá và của quý cha linh hướng bắt đầu từ khi bước chân vào trại. Từ chiều và suốt đêm thứ Năm, tôi cũng chưa thấy gì đặc sắc, nhưng sáng ngày thứ Sáu, trước giờ nguyện gẫm, khi cùng đọc kinh chung với các anh “Lạy Chúa Thánh Thần xin xuống tràn đầy tâm hồn người tín hữu Chúa và nhóm lửa tình yêu Chúa trong lòng chúng con,” tôi

bị cảm xúc mạnh, tự nhiên hai con mắt tôi trào tuôn những giọt lệ, không thể cầm nổi được... và bắt đầu từ đó, mỗi lần đọc kinh Chúa Thánh Thần trước khi sinh hoạt tại khối Giám Học, các lời rao truyền trong các bài rollo, các buổi châu thánh thể, tôi đều bị đánh động như thế... Thú thật với quý anh chị, như tôi đã nói tôi là loại cứng đầu, thiên về lý trí nhiều hơn là tình cảm, nên khó bị lay chuyển thuyết phục bằng tình cảm. Hơn nữa hồi đó tôi đã 68 tuổi rồi, không dễ gì mà rung rung nước mắt như một em bé, không phải một lần, mà suốt ba ngày dự khóa.

Một hiện tượng kỳ lạ mà tôi phải suy nghĩ và tìm hiểu sau Khóa Ba ngày, là tại sao không phải chỉ một mình tôi bị đánh động và bị quật ngã mà còn nhiều anh em khác trong khoá đó cũng bị đánh động như thế, và sau này đi trợ tá các khóa tiếp, tôi cũng được nghe quý linh mục khóa sinh, cũng chia sẻ cùng một cảm nghĩ như thế... Một thắc mắc nữa là tại sao cũng một lời Thánh Kinh đã được nghe đi nghe lại nhiều lần trong những trường hợp khác, thường không được chú ý mấy, nhưng trong

những ngày này, lại bị đánh động một cách thấm thía đến rơi lệ như thế? Đây là câu giải thích thỏa đáng, đây là chìa khóa nhiệm mầu cho những khúc mắc nói trên, nếu không phải do ân huệ của Chúa Thánh Linh? Nhưng trong những buổi tĩnh tâm tại các giáo xứ, hay những nơi thanh vắng mà đương sự đã từng tham dự, lại không có ơn Thánh Linh hay sao? Và nếu là ơn huệ của Chúa Thánh Linh thì dù ai đi nữa trong hàng Giáo Phẩm của Giáo Hội cũng sẽ bị lay chuyển. Sau khi đã đọc Công Vụ Tông Đồ, chú trọng vào cách sống của cộng đoàn các tín hữu thời sơ khai, sau khi nghiên cứu kỹ về “Những Tư Tưởng Nền Tảng Của Phong Trào Cursillo,” cuốn sách nội quy cầm tay (handbook) của Phong Trào, mô tả về ba giai đoạn Tiền, Ba Ngày và Hậu của Phong Trào Cursillo, người viết mới khám phá ra rằng ngọn lửa mà Chúa Thánh Linh tuôn xuống trên tâm hồn các tham dự viên trong cộng đoàn nhỏ bé quây quần ba ngày vắng vẻ ở Camp Saint Francis bắt nguồn từ những môi trường bao la: âm i qua những lời cầu nguyện của hàng triệu cursillistas trên toàn thế giới, qua những lời cầu nguyện của các cộng đoàn giáo dân trong Giáo Hội địa phương, qua Tám Tuần Tĩnh Huấn Phong Trào thường tổ chức hằng năm trong tám tuần lễ trước khóa. Lửa Thánh Thần còn âm i qua những sinh hoạt của Trường Lãnh Đạo hằng tháng, nhằm học hỏi và đào tạo những cán bộ trung kiên của Phong Trào, cũng như qua những nhóm nhỏ thường xuyên tập họp để cầu nguyện chia sẻ đời sống sống đạo của mỗi thành viên của Phong Trào trong các Hội Nhóm hay Ultreya hằng tháng. Nhưng lửa Thánh Linh đặc biệt âm i trong Khóa Ba Ngày qua tinh

thần cao độ của các trợ tá linh mục, tu sĩ và giáo dân tạo nên một đời sống cộng đoàn như những giáo dân thời sơ khai. Tất cả sống chung, cùng ăn cùng ở, cùng làm việc phục vụ trong khiêm nhu và nhiệt tình, mỗi người mỗi việc tâm thường nhỏ mọn nhưng thực hiện bằng “những con tim vĩ đại,” đoàn kết yêu thương, trăm người như một, cùng đồng tâm hợp ý làm việc trong khiêm nhu thâm lặng. Do đó lửa Thánh Linh bùng lên trong những sinh hoạt đặc biệt: như giờ cầu Thánh Thể chung, giờ cầu nguyện của các trợ tá già trẻ quỳ gối trên sỏi đá giữa trưa nắng hè, qua những màn biểu diễn Đứa Con Hoang Đàng, qua những tiếng rao mời của những linh mục trợ tá phục vụ cho mỗi bữa ăn... Ngoài những sinh hoạt rầm rộ bên ngoài, còn bao nhiêu palanca (lời cầu nguyện) do Thánh Linh run rủ bên trong hậu trường: đây một nam cursillista, từ sáng sớm Thứ Năm ngày khai khóa, đã một mình lái xe từ San Jose lên Camp, để “set up” máy móc, âm thanh cho ba bốn phòng sinh hoạt của các khóa sinh, điều chỉnh âm thanh sao cho giọng nói, tiếng hát phát ra cho ấm áp, truyền cảm đi vào lòng người. Anh phải thử đi thử lại sao cho thật chính, và đợi sau khi giờ khai khóa, qua những sinh hoạt đầu khóa, âm thanh thật bảo đảm, mãi đến khuya 12 giờ đêm anh mới lái xe về nhà với vợ con. Đây một bác trai cursillista, tuổi đã gần 80, năm nào cũng tình nguyện đi trợ tá lãnh phần việc rửa chén bát cho Khối Âm Thực, mười mấy năm trời hàng ngàn chén bát đã qua tay bác đến tay hàng trăm khóa sinh, mãi đến khuya, bác còn ghé cầu ở “Lều Thánh Thể” được đặt ở khu vườn cạnh nhà bếp, đến 12 giờ bác mới về phòng ngủ ngả

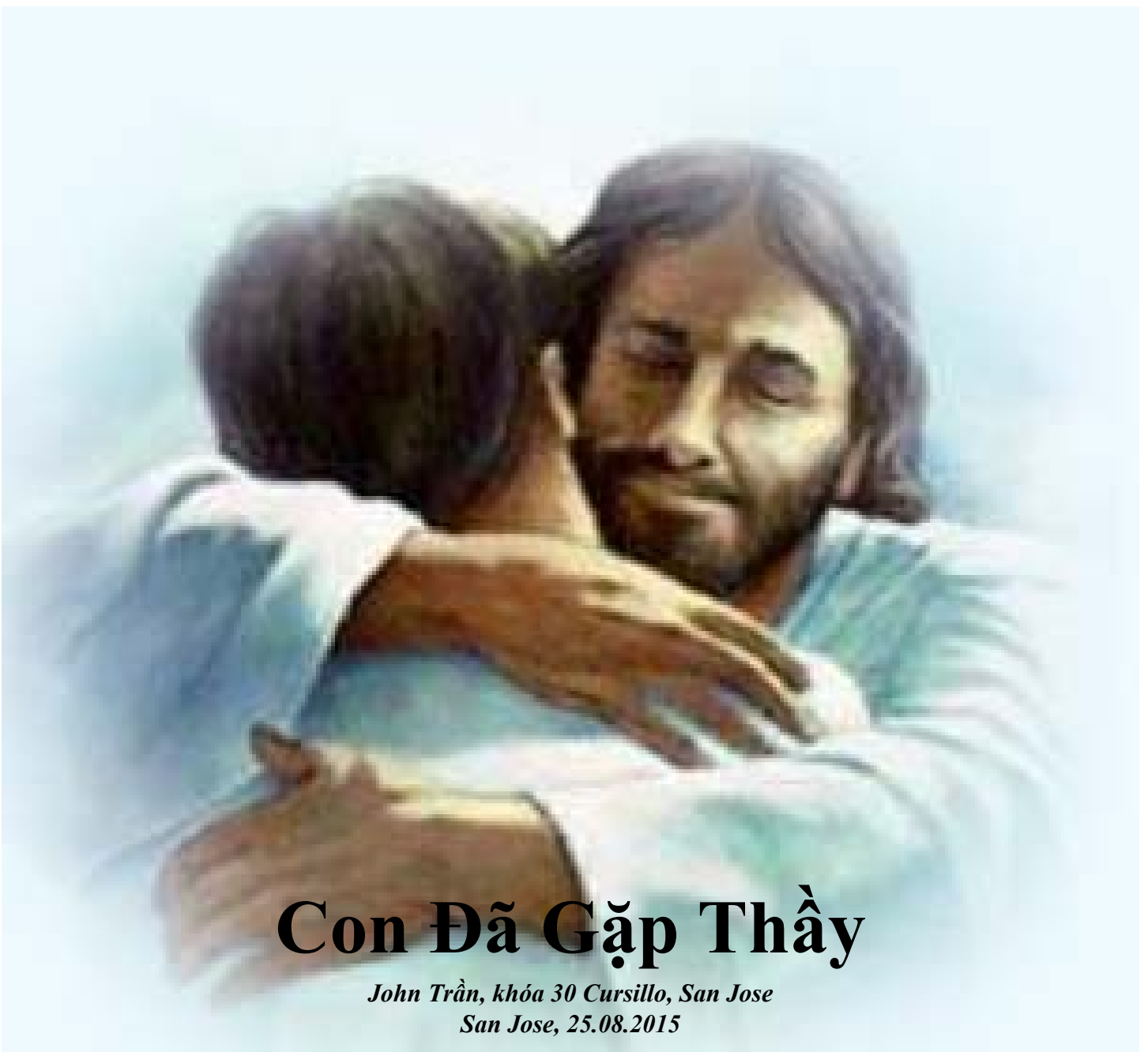
lưng ít giờ, rồi ngày mai lại tiếp tục làm công việc tâm thường trong im lặng... Đây một nữ cursillista trẻ, chiều thứ Bảy, đã lái chiếc xe Van chạy từ vùng Miltipas, ghé Campell, vòng quanh xuống South San Jose để đón bảy tám chị cursillistas lớn tuổi hơn, lên cho kịp giờ bữa tiệc Agape, sắp hàng dài đứng chờ hàng giờ giữa trời giá lạnh, im lặng hy sinh cầu nguyện, chờ lệnh tiến vào phòng tiệc, tuần tự đi vòng quanh các giầy bàn để được nhìn lại những bức ảnh Thầy chịu khổ nạn được trình bày hai bên bức tường, lắng nghe những lời nhạc thiết tha, ni non nhắc lại lời của Thầy ngày nào: “Thầy yêu chúng con lời ai nói cho cùng... từ đây Thầy không còn gọi các con là người tội tở, vì từ đây hồi các con Thầy đã ưng nhận các con là bạn hữu thân tình...” giữa phòng là những khóa sinh đang ngồi im lặng, đăm chiêu trên các hàng ghế dài. Người đi cũng như người ngồi trong khung cảnh im lặng thánh, nuốt sâu vào tận đáy lòng những lời Thầy trần trời. Đây một số chị cursillistas già bảy tám mươi rồi, mười mấy năm trời quen đi trợ tá, năm nay phải nhường chỗ ngủ cho những cursillistas trẻ hơn. Đêm về, các chị trần trọc không sao an giấc làm cho con, cháu không hiểu tại sao mẹ hay bà lại bất an như thế! Và còn rất nhiều những nhân chứng cảm động âm thầm khác mà chúng tôi không thể kể hết trên mấy trang giấy này.

Ơn Thánh Linh tuôn tràn xuống mỗi khóa và mỗi tham dự viên sẽ lãnh nhận được ít hay nhiều tùy ở sự mở lòng của mỗi tham dự viên hay trợ tá. Ngọn lửa Thánh Linh cũng lớn nhỏ theo tỷ lệ thuận với những sự cộng tác ít hay nhiều của anh chị em trong Phong Trào Cursillo cũng như sự

hợp tác ít hay nhiều của các cộng đồng giáo xứ. Ngọn lửa Thánh Linh như giòng nước sông cuộn cuộn chảy qua bờ sông, luôn luôn thay đổi mới mẻ, không khóa nào giống khóa nào. Vì thế chỉ những người trong cuộc mới cảm nghiệm được Khóa Ba Ngày Cursillo ra sao, và sẽ không thể nào giải thích cho người thứ ba hiểu thế nào là Khóa Ba Ngày Cursillo. Có những tham dự viên trải nghiệm những cảm xúc này đến cảm xúc khác, bờ ngõ này đến bờ ngõ khác, tưởng đó là do tài năng của các trợ tá tu sĩ và giáo dân hay Ban Điều Hành Khoá Học, nên đã vội vàng rói rít khen ngợi và cảm tạ... như dân Do Thái đã ngạc nhiên ca tụng Thánh Phêrô chữa lành anh què ở cửa đền thờ Giêrusalem xưa, và Thánh Phêrô đã phải phân bua ân huệ đó không phải là công lao của các tông đồ vì “chúng tôi cũng loài người,” mà là của Đấng mà anh em đã giết trên thập giá. Nên cũng xin quý anh chị tham dự viên đừng tạo cơ hội cho chúng tôi, những trợ tá, “cướp công ơn của Chúa Thánh Linh,” cho dù chúng tôi có cộng tác ít nhiều đi nữa, nhưng tất cả đều để “sáng danh Thiên Chúa” mà thôi. Hơn nữa ngay việc cầu nguyện của chúng tôi cũng nhờ “Thánh Thần giúp đỡ” chúng ta là những kẻ yếu hèn, vì chúng ta không biết cầu nguyện thế nào cho phải (Rm.8,26-27). Tốt hơn, tất cả chúng ta nên đồng thanh ca lên: “Biết lấy gì cảm mến, biết lấy chi báo đền, hồng ân Chúa cao vời, Chúa đã làm cho con.”

Một câu hỏi khác được đặt ra là tại sao Chúa Thánh Linh lại tác động trên tham dự viên đến mãnh liệt như thế? Chúng tôi sẽ tiếp đề tài này ở một bài khác. Xin cảm ơn những ai đã kiên nhẫn theo dõi bài chia sẻ của chúng tôi.

Con Đã Gặp Thầy

*John Trần, khóa 30 Cursillo, San Jose
San Jose, 25.08.2015*

Lạy Thầy Chí Thánh! Con đã gặp Thầy. Thưa thầy, vào năm 2006, khi nghe tiếng Thầy gọi, con sẵn sàng lên đường tới Camp Saint Francis để tĩnh tâm, sống với Thầy. Trong ba ngày đó, con đã quên hết mọi sự bận bịu riêng tư thuộc về thế gian, để chỉ tập trung vào việc cảm nghiệm, chiêm niệm và suy nghĩ về Thầy Chí Thánh mà thôi.

Con đã được học hỏi về một chân lý “học đạo, sùng đạo, hành đạo; một tay nắm Chúa, một tay

nắm anh em.” Nhưng muốn nắm tay Chúa thì phải nhận ra Chúa một cách rõ ràng và chắc chắn. Vì thế, Thánh Augustine đã dâng lên Chúa lời khấn nguyện: “Lạy Chúa, xin cho con biết Chúa, biết mình con để con tự khinh chê chính mình con.” Phong trào Cursillo khóa 30/2006 đã giúp con học hỏi về chân lý tuyệt vời đó; rồi sau khóa ba ngày, con xuống núi tiếp tục sống ngày thứ tư. Thưa Thầy, con vẫn tiếp tục sinh hoạt trong nhóm đều đặn từ

2006 đến nay và sẽ còn tiếp tục cho đến hơi thở cuối đời. Con luôn nghĩ đến Thầy, cầu nguyện và tâm nguyện cùng Thầy trong bất cứ hoàn cảnh nào, lúc vui cũng như lúc buồn.

Nhờ ơn khôn ngoan của Thần Khí Ngôi Ba, nên con đã cảm nghiệm được Thầy chí thánh, thiện hảo dường bao. Từ đó, con say mê yêu mến Thầy; rồi con đọc tin mừng của Thầy mỗi ngày để nghe Thầy dạy bảo. Thầy ơi! Không có Thầy nào, hay bậc vĩ nhân nào

tuyệt vời, thông minh, quyền phép, nhân lành bằng Thầy. Chỉ có Thầy mới có quyền năng làm cho anh Lazarô đã chết trong mồ bốn ngày, trỗi dậy, bước ra khỏi mồ. Cũng chính Thầy sau ba ngày chết, cũng sống lại vinh quang, về trời ngự bên hữu Đức Chúa Cha. Vì thế, Thánh Phao-lô nói: “Bất cứ hoàn cảnh nào, đau khổ nào cũng không thể tách rời tôi ra khỏi Đức Ki-tô.”

Càng đọc lời Thầy, con càng say mê Thầy Chí Thánh. Những lời Thầy, phát ra từ trái tim yêu, chỉ có thể là yêu mà thôi. Theo sách giáo lý Công Giáo: “Không có giáo lý nào cao trọng hơn, tốt hơn, quý hơn và sáng chói hơn bản văn tin mừng của Thầy. Anh chị em hãy xem và hãy ghi nhớ, Chúa và Thầy của chúng ta là Đức Ki-tô đã giảng dạy bằng lời nói và thực hiện bằng gương sáng của Thầy.” Chính Thầy đã tuyên bố: “Ta là đường, là sự thật và là sự sống. Ai tin ta, ăn thịt và uống máu ta sẽ được sống muôn đời.”

Thưa Thầy Chí Thánh, mỗi lần tham dự Thánh Lễ Misa, tiệc thánh tình yêu, tiệc thánh tạ ơn hoặc chiêm niệm bí tích Thánh Thể của Thầy trong cung thánh nhà tạm, tâm hồn con cảm thấy hạnh phúc, bình an muôn vàn. Thánh Phao-lô nói: “Tôi sống không phải là tôi

sống, nhưng là Đức Ki-tô sống trong tôi.” Con nhìn Thầy, Thầy nhìn con, Thầy ở trong con. Thầy và con cùng đồng cảm và đồng hành với nhau. Con luôn xin được kết hợp với Thầy vì con là cát bụi, con là hư vô. Thầy đã dạy chị dòng Benigna Consolata: “Con là hư vô, kém hơn hư vô, vì con chỉ là một tội nhân khôn nạn. Con không thể tự mình làm nổi việc gì, ngoài việc lạm dụng ơn Cha ban để sắm lấy án phạt đời đời” (theo Tự Đức học, trang 345). Nếu Thầy chấp tội nào ai rồi được!!!

Hằng ngày, con nhìn vào con người yếu đuối của con trong tấm gương và tự bảo: “Thân xác mi là bụi tro, sau khi chết sẽ trở về tro bụi, chỉ có phần linh hồn của mi mới là quan trọng.” Thầy đã nói: “Được lời lãi cả và thế gian mà mất linh hồn, nào được ích gì?”

Còn về vấn đề học đạo, thưa Thầy, con đã và đang nghiên cứu cuốn sách giáo lý - tài liệu quý giá của Hội thánh Công giáo. Hội Thánh là người mẹ đầy ơn khôn ngoan, thay thế Thầy dạy dỗ, chỉ bảo con cái biết cách tôn thờ, mến yêu Thiên Chúa và yêu thương đồng loại như thầy đã phán truyền: “Chúng con hãy yêu

thương nhau như Thầy đã yêu thương chúng con.”

Việc hành đạo, con sinh hoạt trong đạo binh Cursillo, liên minh Thánh tâm, trao mình và máu của Thầy cho bệnh nhân; tham dự Thánh lễ Misa và giúp đỡ người nghèo, từ tư tưởng, ý muốn và tình cảm con tìm quy hướng về việc làm sáng danh Chúa. Nhờ ơn Thầy, con đã lựa chọn ơn gọi trong đời sống hôn nhân; con hứa trung tín giữ lời thề nguyện đã tuyên hứa trong lễ thành hôn cách đây 41 năm.

Thưa thầy, sống ngày thứ tư gặp nhiều thử thách cam go, nhưng dựa vào ơn thánh của Thầy, không có gì là không thể vượt qua. Nhà cách mạng Phan Bội Châu nói: “Nếu đường đời bằng phẳng cả, anh hùng hào kiệt nào có hơn ai?”

Lạy Thầy, Thầy là cùng đích và hạnh phúc thật của đời con. Không những đời này và đời sau, xin Thầy ngự trị trong con, biến đổi tâm hồn con thành đền thờ của Thầy. Như thế, tâm hồn con sẽ được an vui, bình an và hạnh phúc chan chứa tình yêu của Thầy. “Lạy Thầy là Thiên Chúa của con! Xin cất khỏi con những gì làm con xa Chúa, xin giải thoát con khỏi chính mình con và ban cho con được hoàn toàn thuộc về Chúa” (Theo

Cảm Nghiệm

Điều Hành Khóa 46 Cursillo VNSJ

Giuse Trần Văn Trung

Lời đầu tiên, xin tạ ơn Thầy Chí Thánh đã cho con được cơ hội chia sẻ cảm nghiệm của con, như một người trợ tá trong vai trò là một trưởng khóa của Khóa 46 năm 2014. Xin cho chúng con, cả người viết lẫn người đọc, được hiểu và nói cùng một ngôn ngữ trong Thần Khí của Chúa Thánh Thần.

Những lời giới thiệu này gọi lại cho em những cảm nghiệm em đã được Thầy Chí Thánh ban tặng khi nhận vai trò Trưởng Khóa Học 46 với 55 tham dự viên trong năm 2014 vừa qua.

Nói đến khóa học em lại hình dung đến một trường học, một lớp học trong đó có thầy, có trò. Trở về để phục vụ như một người khóa trưởng, em luôn tự vấn mình rằng, ngoài việc phục vụ, hướng dẫn, và điều hành khóa học, em phải luôn nhắc nhở bản thân rằng, đó cũng là lúc, và cũng là môi trường thích hợp cho chính em cũng phải học hỏi từ những anh chị em khác. Như vậy, với ơn Chúa giúp, thì em sẽ có cơ hội để từng bước học hỏi tính khiêm nhường, vì khi ở vào những trách vụ cao, con người rất dễ để tính kiêu ngạo chinh phục.

Nói đến hai chữ thầy trò, em lại nhớ ngay đến Thầy Chí Thánh, Người mà em luôn xem đó là một mẫu gương tuyệt đối cho em đi theo, một người luôn dạy bảo và giúp đỡ em, không những trong Khóa 46 vừa qua, mà còn là người luôn đi bên em, kể từ lúc em đi dự Khóa 36 về. Và rồi khi trở về trợ tá cho Khóa 46, như một người khóa trưởng, em nhận được một cảm nghiệm hết sức đặc biệt, đó là Sự

đồng hành. Em cùng đi, cùng chia sẻ, cùng học hỏi, cùng trải qua, và cùng lớn lên trong mọi hoàn cảnh. Em tự hỏi, “Đồng hành với ai?” Thưa, “Em được Thầy Chí Thánh cùng đồng hành. Riêng phần mình, em được đồng hành với các trợ tá, và sau cùng, được đồng hành cùng với 55 tham dự viên của Khóa 46.” Hôm nay viết lại cảm nghiệm này, mới nhận ra là, suốt trong thời gian cùng đồng hành trong khóa học, em luôn nhớ và chạy đến Thầy Chí Thánh, qua lời cầu nguyện trong mọi lúc, ở mọi nơi, và cho mọi người.

Thưa quý anh chị, chủ đề tĩnh tâm hôm nay qua lời Thánh Luca đã viết trong đoạn 8 từ câu 1 đến câu 3, “Họ đã lấy của cải mình mà giúp đỡ các ngài.” Nếu các phụ nữ trong đoạn tin mừng chúng ta vừa nghe đã được Đức Giêsu chữa lành bệnh và trừ quỷ ám, Chúa đã chấp nhận cho các phụ nữ thuở xưa đi theo Người. Họ đã được Chúa thánh hoá, ban ân sủng, và thay đổi cuộc đời của họ. Để đáp lại, với khả năng Chúa đã ban tặng đời sống giàu có, họ đã dùng của cải của mình để giúp đỡ Chúa và các môn đệ. Hôm nay xin cho con, một người đã được Thầy ban nhiều ân sủng qua các hoạt động của phong trào Cursillo, cũng biết mạnh dạn thay đổi bản thân, quyết tâm hơn, để trở thành một Cursillista nhiệt thành trong môi trường Cursillo sống động của chúng con hôm nay.

Từ khi ban điều hành phong trào mời gọi em phục vụ khóa học

như một khóa trưởng, em nghĩ em không thể làm được, vì đó là một vai trò lớn lao, đòi hỏi nghị lực, thời gian, và phải đương đầu với nhiều khó khăn. Nhưng sau cùng thì em cũng vui vẻ đón nhận, vì coi đó, chính là một cơ hội để rèn luyện bản thân với đức vâng lời. Trong buổi lễ cho trợ tá có nghi thức trao chuông trách nhiệm cho ban điều hành khóa học, trước giờ đón tham dự viên, em đã xin Thầy, trong lời cầu nguyện tự phát đứng trước Bàn Thánh trong nhà nguyện, cùng đồng hành với em trong mọi lúc. Còn em thì hoàn toàn phó thác cho Người.

Trong cả 3 ngày bận rộn, rất ít khi em được tâm sự riêng với Thầy Chí Thánh một mình. Chỉ sau khi các tham dự viên về ngủ, sau giờ chầu Thánh thể, và khi họp trợ tá kết thúc, em mới có một cơ hội, dành những khoảnh khắc mệt mỏi cuối ngày, trong bóng đêm, để đồng hành với Chúa qua việc tâm sự với Ngài, bên hàng rào hương ra biển. Trong bóng tối của đêm lạnh, trong không gian tĩnh mịch và thanh vắng, trong tiếng sóng rì rào từ biển, và trong cô đơn một mình, em càng cảm nhận được Thầy Chí Thánh đang cùng đồng hành với em để ôn lại những gì đã làm trong ngày, để tạ ơn, và cũng để xin Thầy thêm ý chí, nghị lực, và hướng dẫn em, tiếp tục trong công việc điều hành khóa học cho ngày hôm sau. Với em thì không gian thiên nhiên chính là nơi mà em tìm gặp Thầy Chí Thánh nhiều nhất.

Được Thầy đồng hành em được kín mức nhiều ân sủng, còn được đồng hành với các anh trợ tá, em được học hỏi, được chia sẻ công việc, được cầu nguyện cho anh em. Luôn tâm niệm như vậy đã giúp em luôn nhắc nhở mình rằng, công việc ở trong khóa học, dù ở trong vai trò lớn nhỏ nào, thì không có sự phân chia công việc nào quan trọng hơn công việc nào, công việc đòi hỏi nhiều thời gian hay ít thời gian. Tất cả chỉ là một, vì đó là công việc của Chúa. Điều này gợi cho em nhớ đến “Dụ ngôn thợ làm vườn nho” mà Thánh Matthew đã viết trong đoạn 20 từ câu 1 đến câu 16. Chúa mời gọi nhiều người vào làm vườn nho bắt đầu từ sáng sớm hay mới chỉ làm 1 hay 2 giờ trước lúc chiều tà, thì tất cả đều lãnh mỗi người 1 đồng. Em đã được học hỏi nhiều đức tính quý giá mà các anh trợ tá đã thể hiện: tính vui vẻ, tính hăng say, đức tính hy sinh, sự phục vụ hết mình, và còn nhiều gương sáng khác nữa.

Trên đường đồng hành trong 3 ngày trong khóa, không phải lúc nào cũng là những con đường bằng phẳng, nhưng luôn có những trở ngại và khó khăn cản lối. Là một Khóa trưởng, em đã có lúc phải đương đầu với những quyết định không vui cho các anh trợ tá khác. Trong những lúc ấy em không trách Thầy Chí Thánh, vì đã để xảy ra những chuyện ngoài ý muốn, nhưng em luôn dâng lên Thầy để Thầy hướng dẫn để anh em cùng nhau giải quyết. Trong những lúc khó khăn ấy em tự nhủ chính mình: Có thể đó là những cơ hội để em nhận ra rằng, Thầy đang cắt tỉa em. Cắt tỉa nào mà không đau đớn. Cắt tỉa nào mà không làm thất vọng. Những cắt tỉa đó chính là những khó khăn, những trở ngại do công việc, hay do anh em tạo ra, trong lúc cùng làm việc chung cho Thầy.

Là người khóa trưởng, có những lúc em phải cắt giờ mục nọ, hay giảm bớt thời gian mục kia, để cho khóa học được diễn ra đúng

giờ. Ngay cả có lần em phải đưa giấy báo cho một vài Rollista linh mục, xin mau chóng đi vào phân kết luận và chuẩn bị chấm dứt rollo của mình vì đã quá giờ. Sau những quyết định không vui như vậy, vẫn là những lời cầu nguyện kèm theo cho em, và cho anh em khác. “Lạy Thầy Chí Thánh, xin cho con và cả anh em con biết kiên nhẫn, biết chấp nhận những trái ý riêng của nhau, những khác biệt của nhau, như là những cắt tỉa đón đau và cần thiết, để tập đức vâng phục và đức khiêm nhường, để cảnh nho của con, và cảnh nho của anh em con, sinh được nhiều nhân đức hơn.” Điều này làm em nhớ lại câu kinh thánh “Thầy là cây nho thật, và Cha Thầy là người trồng nho. Cảnh nào gắn liền với Thầy mà không sinh hoa trái thì Người chặt đi; còn cảnh nào sinh hoa trái thì Người cắt tỉa” (Ga 15, 1-2), và cũng làm em nhớ lại chủ đề tĩnh tâm lần trước với đề tài là: “Anh em hãy mang gánh nặng cho nhau” (Gl 6, 2).

Việc Thầy Chí Thánh cùng đồng hành với em, thì thật là khó để có thể hình dung ra, nếu Thầy không ban cho em đức tin để tin như vậy, vì đó là một sự hiện diện vô hình khó nhận ra. Việc đồng hành với các trợ tá và với các tham dự viên của khóa học, là một sự đồng hành hữu hình, và nhận ra ngay.

Nếu em cùng đồng hành với các Cursillita trợ tá để cùng học hỏi lẫn nhau, cùng phục vụ cho phong trào, và cùng chia sẻ công việc của khóa học, thì sự đồng hành của em với các tham dự viên có phần khác, đó cùng đồng hành trong câu nguyện. Em đã cầu nguyện cho các tham dự viên rất nhiều. Người khóa trưởng, ngoài việc hướng dẫn và điều hành khóa học một cách tổng quát, em còn chú trọng rất nhiều đến việc đồng hành với tham dự viên qua lời cầu nguyện.

Người khóa trưởng hầu như dùng trọn vẹn thời gian của mình với tham dự viên. Khi họ dự thánh lễ, em cũng dự thánh lễ. Khi họ sinh hoạt trong phòng rollo, em cùng sát cánh bên họ. Khi họ nghe rollo, em cũng được đồng hành với họ, lắng nghe rollo. Nếu Thầy Chí Thánh cùng đồng hành với em trong mọi lúc, thì với tham dự viên, em cũng gần như được đồng hành với họ toàn thời gian của khóa học, không chỉ qua thời gian hiện hữu, không gian giới hạn, mà còn qua phần tâm linh rất vô hạn mà em có thể làm được, đó là cùng đồng hành trong lời cầu nguyện.

Trong các thánh lễ, em luôn cầu cho họ được nhận biết rằng, tham dự thánh lễ là một việc hết sức quan trọng trong đời sống tâm linh. Nhất là lúc lời Chúa được rao giảng, và lúc họ nhận lấy Mình Thánh Chúa để họ nhận biết rằng, chính họ đang nhận lấy thịt và máu cực thánh thật của Chúa Giêsu.

Còn những lúc lắng nghe rollo, em cũng luôn cầu nguyện, xin Thần Khí Chúa giúp họ hiểu được những gì mà các anh Rollista đang trình bày. Em biết rằng, không phải trong 55 anh của Khóa 46 đều có sự hiểu biết như nhau, và có sự thu hút khi học hỏi qua các rollo. Mỗi anh, sẽ được Thầy Chí Thánh trợ giúp nhiều hơn qua sự trợ giúp của Chúa Thánh Thần, nếu có nhiều lời cầu nguyện thêm cho họ. Có những lúc nhìn họ thiu thiu buồn ngủ, em liền tận dụng cơ hội, để chính mình được phục vụ tham dự viên, bằng cách đi lấy cho họ một ly cà phê nóng, giúp họ tỉnh ngủ, và tiếp tục lắng nghe. Cũng liền sau đó là một lời cảm tạ ngắn trong âm thầm, tạ ơn Thầy đã cho em một cơ hội tốt để phục vụ.

Khi đồng hành với tham dự viên, việc cầu nguyện nhiều nhất và sốt sắng nhất của em là, lúc tham dự viên cầu Thánh Thể cộng đồng. Cảm nghiệm của em đến nhiều là nhờ nhớ lại, những gì em đã học được qua Thánh Kinh.

Chúa chữa lành một người cùi khi anh ta đến và van xin Chúa chữa lành (Mc 1,40-45). Trong đoạn đó chính câu 41 đã cho em thấy được lòng thương xót của Ngài: “Động lòng thương, Chúa Giêsu giơ tay đặt trên người ấy và nói: Ta muốn, anh hãy khỏi bệnh” (Mc 1,41).

Thánh Luca trong đoạn 7 từ câu 11 đến câu 17 cũng đã cho em thấy lòng thương xót của Chúa, khi Ngài ra lệnh cho đưa con trai duy nhất của bà góa thành Na-im sống lại và bước ra khỏi quan tài đang lúc người ta đem xác chết của anh đi chôn

“Khi ấy, Chúa Giêsu đến một thành gọi là Naim. Các môn đệ và đám đông dân chúng cùng đi với Người. Khi Người đến gần cửa thành, thì gặp người ta đang khiêng đi chôn người con trai duy nhất của một bà góa kia và có đám đông dân thành đi đưa xác với mẹ nó. Trông thấy bà, Chúa động lòng thương và bảo bà rằng: “Đừng khóc nữa.” Đoạn tiến lại gần, Người chạm đến quan tài và những người khiêng đứng lại. Bấy giờ Người phán: “Hỡi thanh niên, Ta truyền cho người hãy chỗi dậy.” Người chết liền ngồi lên và bắt đầu nói. Rồi Người trao lại cho mẹ nó. Câu 13 trong đoạn văn này, đã cho em thấy được lòng thương xót của Chúa, và cố gắng học bắt chước theo: “Trông thấy bà, Chúa động lòng thương và bảo bà rằng: ‘Đừng khóc nữa’” (Lc 7,13).

Đã được học qua Thầy Chí Thánh, em cố gắng đem những việc ấy ra thực hành qua lời cầu nguyện, ngay cả cho chính em. Xin cho em cũng có lòng hay thương xót, đặc biệt là thương xót những người khác khi họ ở trong mọi cảnh khốn khó của cuộc đời.

Trong giờ viếng Thánh Thể cộng đồng, tham dự viên đã bộc lộ và chia sẻ mọi khó khăn, đau khổ của họ, và xin Thầy giúp đỡ. Em cùng đồng hành với họ qua lời cầu nguyện cho họ. Em không thể hình dung được đã có quá nhiều đau khổ, nghịch cảnh, và tai họa lại

xảy đến với cuộc đời của những người anh em. Có lúc em cũng cảm thấy đã có giọt nước mắt của chính mình lăn trên gò má. Có lẽ đó chính là lý do mà giáo hội chúng ta được gọi là giáo hội đang phải chiến đấu.

Và sau cùng trong giờ châu kết thúc khóa học, ngoài việc tạ ơn Thầy đã cho khóa học hoàn tất mỹ mãn, với tư cách là người khóa trưởng, em đã dành nhiều lời cầu nguyện cho tham dự viên khóa 46. Xin cho họ được nhiều ân sủng, biết thay đổi bản thân, nhận ra Chúa trong cuộc đời của họ trong mọi nơi, mọi lúc; luôn biết giữ mãi những ân sủng Chúa ban cho họ trong Khóa 3 ngày, và rồi tới lượt của họ, cũng biết ra đi và truyền rao lời Chúa trong đời sống gia đình và môi trường sống của họ hằng ngày.

Những cảm nghiệm của tham dự viên khóa 46 đã hết sức sống động và có tính thuyết phục. Những cảm nghiệm được chia sẻ hết sức khiêm tốn, tự đáy lòng, và rất thân thương. Đó chính là sự bình an và đức ái được Chúa Thánh Thần ban tặng cho các anh của khóa 46 để làm hành trang bắt đầu cho Ngày Thứ Tư của các anh.

Để kết luận, là khóa trưởng khóa 46, em được học hỏi, rèn luyện bản thân, và nhất là cầu nguyện, cảm nghiệm được rất nhiều qua việc cùng đồng hành với trợ tá, đồng hành với tham dự viên, nhất là phải có sự đồng hành của Thầy Chí Thánh. Ước gì những cảm nghiệm này sẽ làm em lớn thêm về đường nhân đức và mỗi ngày được thánh hóa bản thân nhiều hơn, để tiếp tục phục vụ anh em, phục vụ cho Phong trào Cursillo, phục vụ cho giáo hội hầu được góp một phần nhỏ bé, đem anh em trở về với Chúa, và cùng nhau trở thành những người bạn, cùng chiến đấu cho một lý tưởng duy nhất, đó là trở thành những người môn đệ thật xứng đáng để Chúa sai đi.

Chỉ Cần Một Việc

*Dù làm trăm việc tốt
Giúp người khác thì sao?
Người ta sẽ không nhớ
Minh giúp họ thế nào.*

*Nhưng chỉ cần một việc
Minh làm phật ý người
Người đó sẽ nhớ mãi
Buồn trong lòng không nguôi*

*Bất công, nhưng chấp nhận
Cái nghịch lý ở đời
Triết lý được đúc kết
Từ bao đời, bao đời.*

*Vậy nên làm việc tốt
Đừng mong được đáp đền
Đừng nghĩ vì ai đó
Chỉ chúc thêm buồn phiền.*

*Phải luôn luôn tâm niệm
Giúp người khác vì mình
Chính mình thấy vui sướng
Vì người khác, hy sinh.*

*Nói thì nói dễ lắm
Không biết làm được không
Thì thôi cứ cầu nguyện
Xin Thiên Chúa mở lòng.*

Diệp Anh

Cảm nghiệm Khoá Ba Ngày

Phêrô Văn Quốc Justin
Khoá 48 Cursillo, 2015

Con tên là Phê rô Văn Quốc Justin. Trước hết, Quốc xin lỗi quý cha và anh chị em Cursillista quý mến vì Quốc di cư qua Mỹ lúc 12 tuổi, sống ở đây hơn 35 năm nên tiếng Việt rất kém. Nếu viết có sai văn chương hay xúc phạm đến ai cho con xin lỗi trước.

Xin cảm ơn Chúa Ba Ngôi đã diu dắt đưa con hoang đàng này về với Chúa sau 45 năm đi lạc đường và xa Chúa. Cảm tạ chị Agnes Đỗ đã hướng dẫn cho em về nhà Cha và gặp gỡ tất cả anh chị em Cursillista. Khi em đặt chân vào Camp Francis để dự Tỉnh Huấn Cursillo Nam 48, em có cảm giác rất đặc biệt như trở về nhà cũ của mình và gặp gỡ lại những người thân gia đình anh chị em mà đã lâu lắm bị xa cách. Các anh chị em đón tiếp rất nồng hậu với những lời nói nhẹ nhàng lịch sự và ân cần chân thật. Em cảm nhận được yêu và tình yêu trên những nụ cười và cử chỉ nhẹ nhàng của anh chị em.

Em cảm thấy như mình đã lên thiên đàng vì xung quanh là những người tốt, thánh thiện, vui vẻ, hạnh phúc, bình an và không phải lo những buồn phiền của trần gian. Cảm ơn Chúa đã ban hồng ân cho con và cho con chia xẻ vài ngày tốt đẹp với Chúa trong tình yêu huynh đệ với anh em, các Linh Mục và những người con ngoan của Chúa.

Em tự nghĩ, hèn chi Thánh Phê rô muốn đóng 3 trại cho Chúa Giê Su, ông Moses và ông Eli (Mt 17:4) để được gần Chúa lâu dài.

Khi Châu Thánh Thể và xem kịch, em đã khóc và khóc rất nhiều vì đã phát hiện ra sự hiện diện của Chúa và những lỗi lầm của người con nhỏ mọn này. Em cảm nhận sự hiện diện của Đức Bà Maria gần con an ủi con và khuyến khích con khi gặp Chúa để con có sức mạnh nói lên những tội lỗi của mình và biểu lộ tình yêu đối với Chúa. Khi trò chuyện với Chúa, em nghĩ đến tình cha con và những nỗi đau như cắt ruột của người cha bị cách xa con mình vì tình huông và tội lỗi của con, như khi Chúa tiễn đưa Adam và Eve ra khỏi địa đàng mà còn tặng áo da thú. Sự đau đớn của Abraham khi đưa Isaac lên núi làm hiến lễ, sự tiễn đưa của Abraham với con của mình Ishmael và bà Hagar, sự ăn năn hối cải của Vua David khi phát hiện ra tội lỗi của mình, sự đau khổ của Vua David với đứa con phản nghịch Absalom, cũng như nỗi đau khổ làm cho Chúa Giê Su rơi lệ khi dân Do Thái trong thành Jerusalem tước bỏ lời giảng dạy và ngược đãi Chúa (Lc 19:41).

Trong mấy ngày tỉnh huấn, em cùng thấy nhiều anh em cùng khoá đã nhạy cảm và khóc rất

nhều khi gặp Chúa. Đối với trần gian, cái khóc là sự yếu mềm. Nhưng em nghĩ khóc là việc tự nhiên và thành thật của con người, vì lúc ấy là lúc người ta mở rộng tâm lòng và đối diện sự thật. Khi chứng kiến cảnh anh em khóc, em cũng đau lòng cùng chung với anh em. Cũng như khi Đức Chúa Giê Su thấy Martha và Mary khóc vì mất người anh là ông Lazarus (John 11:35). Mặc dù Chúa Giê Su biết mình sẽ làm Lazarus sống lại trong giây phút, nhưng khi thấy các người thân đau khổ Chúa cũng đau khổ cùng họ và khóc để chia xẻ. “Trong các chi thể, khi có cái nào chịu đau đớn thì các cái khác đều cùng chịu, và khi một cái nào được tôn trọng thì các cái khác đều cùng vui mừng” (1 Cr 12:26).

Nước mắt là biểu lộ của tình yêu và là sức mạnh của lòng mình. Khi em khóc em cảm nghiệm Chúa bên em thanh tẩy những lỗi lầm của quá khứ, ôm ấp em vào lòng và tha thứ em như người cha nhân từ. Chúa đã mặc khải cho em thấy sự hiện diện và tình yêu Chúa đã dành cho em trước khi em chào đời. Chúa tiết lộ cho em thấy em là kế hoạch của Chúa chứ không phải là kế hoạch của cha mẹ em. Vì phong tục tập quán của Việt Nam như “Môn Đấng Hộ Đới” không chấp nhận giàu lấy nghèo hay Công Giáo không lấy Phật

Giáo mà suýt là em không được ra đời. Nhưng Chúa đã can thiệp, bảo vệ, quan phòng con và mở lòng gia đình nội ngoại và cho họ thấy “tình yêu” và mạng sống quan trọng hơn danh dự và dư luận của người thiên hạ. Em đã nhận ra nhiều ân sủng và tình yêu bao la và quảng đại của Chúa dành cho em trong nhiều giai đoạn khó khăn trong cuộc đời. Nếu kể ra thì dài lắm. Khi có dịp sẽ chia sẻ với anh chị em sau.

Tạ ơn anh chị em Cursillitas đã cho em gặp Chúa, trò chuyện với Chúa, ngồi bẻ bánh với Chúa cầu nguyện, ca hát khen ngợi Chúa, học hỏi, xin giải hoà với Chúa Khóa Tĩnh Huấn 48 là bữa tiệc chào mừng con về với Cha nhân hậu, và gặp lại anh em trong đại gia đình. Em đã thấy mình gặp Chúa và thấy Chúa trong tất cả anh chị em Cursillista, các anh chị em trợ tá, các anh chị em viết Palanca và những anh chị em đã vất vả chuẩn bị và cầu nguyện cho các anh em trong khoá 48 này.

Cám ơn Cha Linh Hướng Andrew Vũ, Cha Tước, Cha Tướng, Cha Thông, Cha Đạt, Cha Ngoan, Cha Khải... và các linh mục đã hướng dẫn, dạy dỗ, chung vui với chúng con trong những ngày tĩnh huấn. Cho con xin ngừng nơi đây vì thơ này đã dài tuy con còn nhiều điều muốn nói nữa. Tĩnh huấn Cursillo 48 này đã cho con thấy tình yêu. Và cho con mượn lời của Thánh Phao Lô để diễn tả lòng con trong Phúc Âm Galatians 2:20 “Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, nhưng Đức Chúa Giê Su sống trong tôi. Hiện nay tôi sống kiếp phàm nhân, trong niềm tin vào Con Thiên Chúa, Đấng đã yêu mến tôi và hiến mạng vì tôi.”

Cầu nguyện

*Cầu nguyện là lắng tai nghe tiếng Chúa
Là tiếp nhận những gì Chúa ban cho
Suy về Chúa để lòng không tàn úa
Đứng lên Ngài những nỗi niềm lắng lo*

*Cầu nguyện là để Thiên Chúa chiếm ngự
Linh hồn ta và thân xác tâm tư
Nghĩ đến Chúa trong ân tình thiết tha
Cuộc đời ta để cho Ngài chiếm giữ*

*Cầu nguyện là nối kết ta với Chúa
Chìm đắm trong tình Chúa yêu thương ta
Là suy tư đi vào sa mạc xa
Chỉ có ta trò chuyện thưa cùng Chúa*

*Cầu nguyện là tiến lại gần Thiên Chúa
Dù phận hèn bất xứng nhưng Ngài thương
Suy về Chúa tâm hồn ta vẫn vương
Được sưởi ấm với ân tình của Chúa*

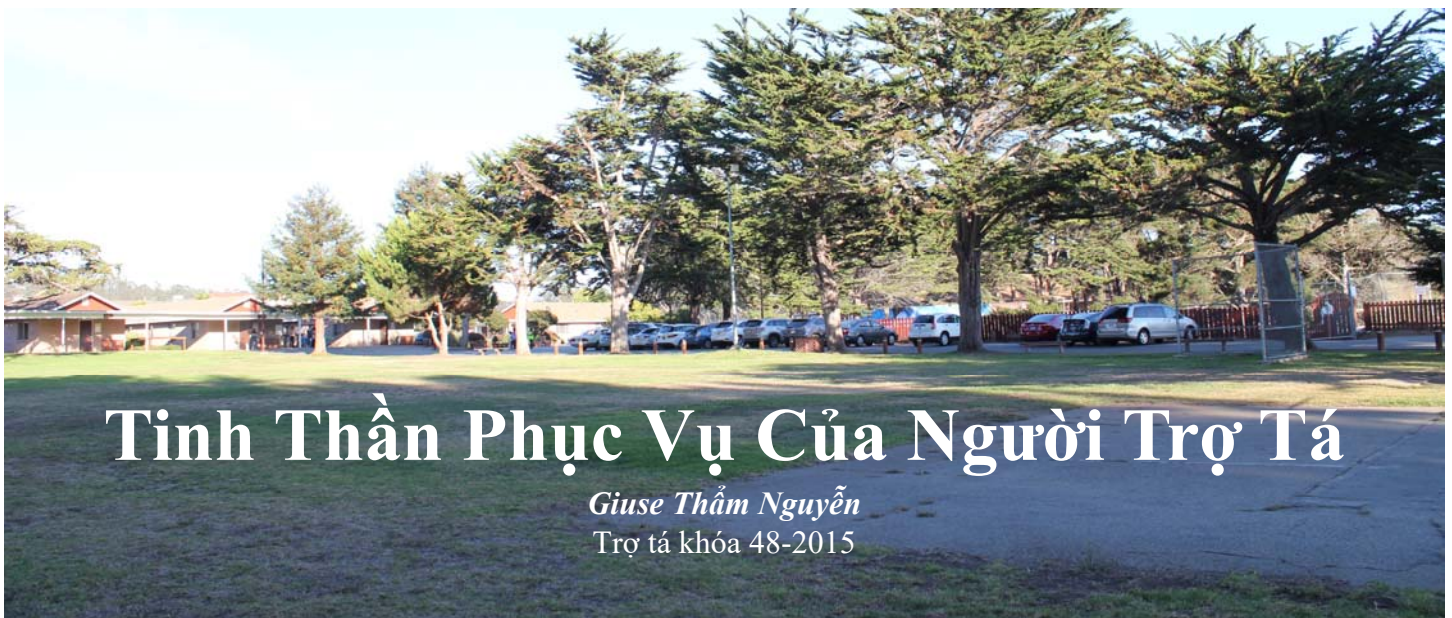
*Cầu nguyện là kiên trung và xác tín
Tin Chúa biết những gì chúng ta cần
Cầu nguyện là tâm hồn được xâm lấn
Trọn niềm tin vào Thiên Chúa quyền linh*

*Cầu nguyện là dừng bước suy tư đến
Bao hồng ân Chúa đã dành cho ta
Cảm tạ Chúa vì tình Ngài thương mến
Muôn ơn lành tình Chúa quá bao la*

*Cầu nguyện là đơn sơ và phó thác
Tin hoàn toàn vào Thiên Chúa là Cha
Tin cậy Ngài dù đời muôn mất mát
Tâm bình an tìm hát khúc hoan ca*

*Cầu nguyện là chấp nhận quyền năng Chúa
Mong muốn Ngài làm chủ đời sống ta
Cầu nguyện là thay đổi ý riêng ta
Theo ý Chúa say sưa nguồn ân phúc*

Trúc Nguyễn

Tinh Thần Phục Vụ Của Người Trợ Tá

Giuse Thẩm Nguyễn

Trợ tá khóa 48-2015

Khi được tham dự các buổi chia sẻ cuối khóa 3 ngày, tôi thấy các anh chị tân Cursillistas nhắc đến nhiều nhất là tinh thần phục vụ của quý anh chị trợ tá, một tinh thần phục vụ quên mình, vô vị lợi, tinh thần phục vụ đầy tràn tình người, tình Chúa... Bản thân tôi cũng vậy, sau khi đi khóa về, những bài giảng, bài chia sẻ, bài rollo thì dường như với thời gian tôi đã quên hết, nhưng tinh thần phục vụ của quý anh chị trợ tá, những ánh mắt trìu mến thân thương, những đón chào nồng ấm, những nụ cười hân hoan rạng rỡ luôn còn đọng mãi trong tôi. Đó là tinh thần phục vụ theo cái nhìn của tham dự viên.

Còn với người trợ tá thì tinh thần phục vụ được hiểu như thế nào? Phải chăng chúng ta cần đến một tinh thần phục vụ quên mình, phục vụ với lòng bác ái siêu việt, phục vụ vì yêu Chúa yêu người, phục vụ Thiên Chúa qua việc phục vụ tha nhân? Thật là tuyệt vời. Đã có rất nhiều anh chị Cursillista trợ tá có tinh thần phục vụ cao đẹp như thế.

Tuy nhiên vẫn có những trường hợp đáng tiếc không hoàn toàn tốt đẹp như vậy. Nói là phục vụ tha nhân nhưng dường như đâu đó tôi đang phục vụ cho mình, đang phục vụ để đánh bóng mình, để thỏa mãn sự huyên hoang, để che đậy những mưu tính khác của mình. Có khi sự phục vụ ấy lại nhất thời như là một màn kịch, chỉ diễn ra trong ba ngày và khi hết khóa học người ta không còn tìm thấy tinh thần phục vụ ấy ở đâu nữa cả. Có cái gì đó không ổn với một lối phục vụ cải lương như thế, nó là nguyên nhân của những nghi kỵ, bất an. Nên chăng mỗi người hãy nhìn lại tinh thần phục vụ của mình?

Đã gọi là phục vụ thì việc gì, làm gì cũng là phục vụ miễn là công việc ấy mang lại lợi ích chung, giúp cho tiến trình sinh hoạt của khóa học được tốt đẹp.

Nếu nói rằng tôi thích đảm trách việc này mà không thích việc kia thì tôi chỉ phục vụ cho cái thích của tôi thôi chứ không thực sự phục vụ theo tinh thần của người Cursillista.

Nếu nghĩ rằng tôi có khả năng phù hợp với công tác này mà coi thường công tác kia thì tôi đang đi tìm cái tôi của mình đấy. Người phục vụ tông đồ không nhất thiết cần đòi cho bằng được việc mình thích, nhưng đôi khi phải chấp nhận những công việc trái ý vì lợi ích chung qua sự khiêm nhường, vâng phục và hy sinh. Nếu tôi giận hờn vì không được như ý hoặc từ bỏ sinh hoạt phong trào vì bất mãn thì rõ ràng là tôi đã không thực sự muốn phục vụ.

Phục vụ là làm tròn phận việc của mình với một tinh thần vâng phục, khiêm nhường: Thấy một cọng rác, một cái đinh nằm trên đường đi, tôi âm thầm cúi xuống nhặt cho vào thùng rác với ý muốn là giữ cho môi trường sạch sẽ, giúp cho người khác khỏi đạp vào đinh thì đó cũng là phục vụ.

Trong Thánh Lễ sáng Thứ Bảy của khóa Nam, cha chủ tế có giải thích việc đổ nước lã vào rượu là sự hòa tan của lễ của chúng ta (nước lã) với Chúa (rượu) để trở nên lễ tế hiến dâng lên Chúa Cha. Việc này làm tôi liên tưởng đến việc phục vụ của mình. Những

việc tôi làm quá nhỏ bé, quá tầm thường như nước lã có đáng gì đâu, nhưng khi hòa tan trong Chúa thì sẽ thành lễ tế hiến dâng đẹp lòng Chúa Cha. Nếu tôi không hòa tan, vì tôi cho mình là quan trọng, tôi cho mình có công trạng nhiều, thì tôi sẽ biến thành viên sạn, những vật cản, và những gì tôi làm sẽ ra vô ích trước mặt Chúa.

Cùng với nhận định như trên, những việc làm không giống ai, những cách phục vụ không giống như mọi người, không có trong chương trình khóa học, những lời nói kiêu căng như ra lệnh, những dèm pha, những lên án, những phê bình ác ý...có thể đều là những viên sạn, không thể hòa tan với mọi người, không thể hòa tan trong rượu để thành của lễ dâng lên Thầy Chí Thánh được.

Ước gì khi nhìn vào Phong Trào, người ta chỉ nhìn thấy một tập thể đoàn kết yêu thương, cùng chung sức làm việc. Phong Trào không thuộc riêng ai, cũng không thuộc Văn Phòng Điều Hành, nhưng Phong Trào và công việc của Phong Trào là của chúng ta. Công tác nào, phần vụ nào cũng

đều hướng về cùng một mục đích là phục vụ và vì thế phần vụ nào cũng quan trọng, nhưng quan trọng hơn là thực hiện phần vụ ấy với tinh thần yêu mến, hăng say, quảng đại, hài hòa liên đới với mọi người.

Khi được mời tham gia một công tác, một phần vụ nào, nên chăng người cursillista tự hỏi: Trong phong trào của mình, có bao nhiêu người có thể đảm nhận công việc tôi sẽ làm? Rất nhiều người phải không? Công tác tôi làm có cần khả năng chuyên môn không? Chắc là không cần. Vậy tại sao tôi lại được mời làm công tác ấy?

Hỏi để tự trả lời. Tôi được chọn làm công tác vì tôi đã được Chúa thương, cho tôi có cơ hội góp phần trong việc phục vụ khóa học. Cho nên không có gì để tự hãnh diễn về công tác tôi sẽ làm, mà nên cảm tạ Chúa vì Ngài đã thương chọn con và tôi phải dùng hết khả năng Chúa ban để thực hiện công tác một cách tốt đẹp.

Trong khi thi hành công tác, có sao tôi lại bực mình, gắt gỏng khi không bằng lòng với anh em

khác? Chúng ta đều chỉ là những dụng cụ trong tay Thầy Giê-Su, một Thiên Chúa nhân từ, khoan dung, chậm bất bình và hay tha thứ.

Có người không thể đi trợ tá vì hoàn cảnh không cho phép như bận rộn, đau yếu..., chúng ta ai cũng hiểu được. Nhưng đừng bao giờ nghĩ rằng tôi không đi trợ tá vì tôi không được mời cất cử làm gì cả. Sự hiện diện cùng với mọi người là palanca, là bó hoa thiêng cầu cho khóa học.

Tám tuần tĩnh huấn trước khóa học là gì nếu không phải là chuẩn bị cho khóa ba ngày. Mỗi người hãy chuẩn bị bằng cách tham gia đầy đủ các buổi tĩnh huấn, để hiểu được vai trò và nhiệm vụ của người trợ tá. Tôi đi trợ tá năm nay vì ham vui hay vì lòng khao khát muốn phục vụ? Tôi đi trợ tá với tinh thần phục vụ như thế nào? Đó là những câu hỏi mà mỗi người phải tự trả lời trước khi ghi tên trợ tá.

Một khi đã có sự chuẩn bị chu đáo, tôi sẽ đi trợ tá với một tinh thần vui tươi, yêu mến và sẽ giúp được nhiều cho khóa học.

Lý Do Tham Dự Khóa Cursillo

Khóa 48 Nam

- Tôi đã nghe đến khóa Cursillo từ lâu. Tôi được người em giới thiệu. --James
- Tôi được người anh họ giới. --Daniel
- Tôi được người quen giới thiệu; họ nói rằng khóa Cursillo có nhiều cái hay khó nói ra. Tôi muốn tìm hiểu cái khó đó là cái gì. --Ẩn danh
- Các anh chị trong Giáo Xứ St. Francis of Assisi giới thiệu và họ nói rằng cứ đi đi. --Hinh
- Tôi được người bạn giới thiệu. Điều chắc chắn là Chúa đã mời tôi dự khóa Cursillo. --Huyền
- Tôi được mấy người anh giới thiệu. Hôm nay lên đây, tôi thích quá. --Tràng
- Tôi dự khóa để tìm hiểu. --Steven
- Con gái của tôi giới thiệu. Tôi dự khóa Cursillo để tìm hiểu. --Hạnh
- Tôi muốn tìm hiểu tình yêu của Chúa, để sống tốt hơn. --Son
- Tôi muốn dự khóa Cursillo đã từ lâu. --Tony
- Tôi muốn tìm hiểu tình yêu tuyệt vời của Thiên Chúa. --Lan Huy
- Các anh chị đã dự khóa Cursillo, họ có tinh thần mới, đức tin và cuộc sống của họ cũng thay đổi. Khi tôi hỏi thì họ không nói, nhưng họ nói rằng đi rồi biết. --Thuận
- Tôi cảm thấy bất an cho nên tôi dự khóa để tìm sự bình an. --Hân
- Tôi muốn tìm hiểu cái hay của Phong Trào. --Nhân
- Tôi hân hạnh được dự khóa Cursillo. Tôi hy vọng học hỏi thêm về Kinh Thánh. --Hùng
- Tôi được bạn bè giới thiệu. --Cầu

- Tôi được người bạn giới thiệu; anh có những cảm nghiệm rất hay và tôi muốn tìm hiểu. --Ngọc
- Tôi được bạn bè giới thiệu, đến đây để tìm hiểu. --Bắc
- Tôi được người em giới thiệu. Tôi hy vọng khóa Cursillo có thể giúp tôi gần gũi với Chúa hơn. --Bang
- Tôi dự khóa để tìm hiểu và học hỏi. Người bạn của tôi đã đi trước, tôi thấy cuộc sống của anh có vẻ thăng tiến nhiều. --Hòa
- Tìm hiểu về đạo Công Giáo. --Ẩn danh
- Tôi cảm thấy may mắn được dự khóa Cursillo. --Tân
- Tôi được người quen giới thiệu. --Khắc Huy
- Tôi tình cờ được dự khóa Cursillo. --Cảnh
- Tôi được anh Thẩm giới thiệu. --Thành

Khóa 49 Nữ

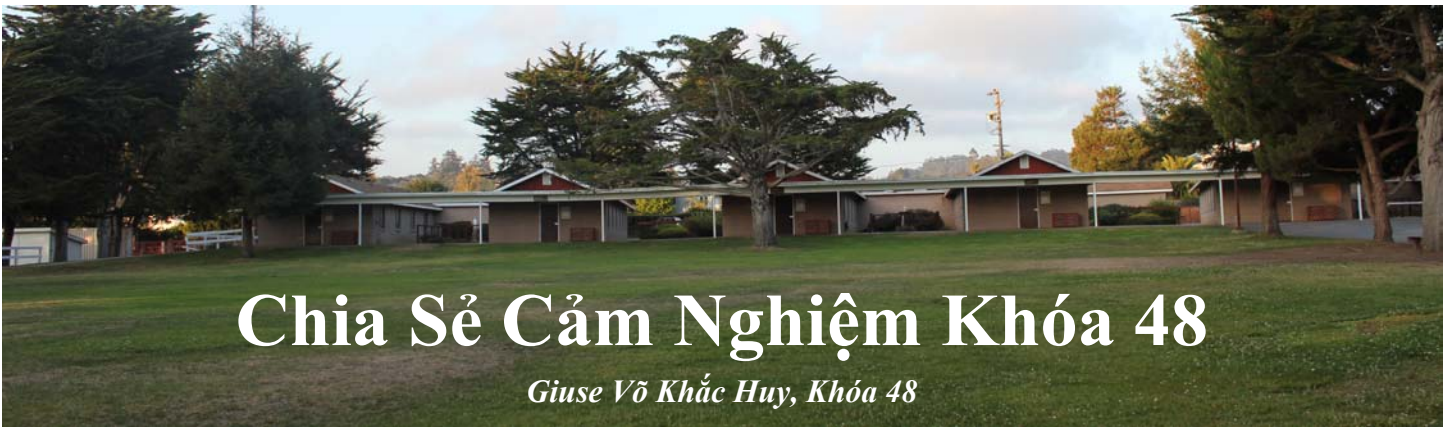
- Tôi ước ao cả năm nay để dự khóa Cursillo. --Kim Thoa
- Tôi được bạn bè giới thiệu. Tôi rất thích khung cảnh ở đây. --Oanh
- Năm ngoái ông xã đã dự khóa; anh về đã thay đổi rất nhiều. Năm nay anh rủ tôi đi. --Oanh
- Tôi nghe nói khóa học có thể giúp tôi dạy dỗ con tôi được ngoan ngoãn hơn. Em cần đến Chúa. Hy vọng khi con em về sẽ thay đổi. --My Duyên
- Người em ghi danh cho tôi dự khóa. --Lisa
- Lý do tôi dự khóa là tìm hiểu thêm về Kinh Thánh và Chúa. --Ngọc Anh
- Tôi muốn biết thêm về đạo mình và Phong Trào. --Đào

- Tôi muốn tìm được sự bình an. --Dung
- Tôi đến đây tìm hiểu thêm về đạo. --Julie
- Ông xã và anh em họ nói khóa học rất tốt. Tôi muốn tìm hiểu thêm cho biết. --Đỗ Quyên
- Tìm thấy bản thân mình và tiếp nối chặt chẽ hơn với Thiên Chúa. --Mai Anh
- Tôi thích đi khóa Cursillo từ lâu rồi; năm nay mới được đi. --Liễu
- Tôi được nghe rất nhiều từ bạn bè, họ nói là phải đi để biết. --Lệ Mai
- Tôi muốn đi tìm Chúa. Nghe nói ở đây có nhiều bí mật. Chị cảm thấy rất hạnh phúc. --An
- Tôi muốn tìm đến Chúa --Mỹ

Lý Do Đi Trợ Tá

- Anh em trong Phòng Trào đã hỏi ý tôi hai năm trước, mời tôi về đây để cùng với các anh em sinh hoạt trong Khóa Ba Ngày. Qua nhận xét của tôi, các anh chị em trong Phòng Trào làm việc rất là tích cực. Với con số tham dự viên tham dự (56 Nam; và 56 Nữ), nói lên có sự gì tốt đẹp, cho nên họ mới tham dự khóa đông đảo như vậy.
--Lm. Nguyễn Trọng Trước, Linh Hướng Khóa 49 Nữ
- Ngày xưa tôi dự khóa, tôi thấy các anh chị em trợ tá phục vụ hết mình. Tôi có một lời hứa với Thầy Chí Thánh, sau khi tôi xuống núi, tôi sẽ tiếp tục trở lại giúp mỗi năm. --Mai Văn Hoàng, Khóa 198, 1990
- Tôi dự khóa 47. Em rất xúc động việc làm của các anh chị trợ tá. Lời cầu xin của mình chúc cho khóa 49 nữ được thành công tốt đẹp. --Thiên Ngân
- Tôi đi trợ tá là vì Chúa. Tôi thích tâm tình của người Cursillistas, một tay nắm Chúa Một Tay Nắm Anh Em. --Trung, NY
- Tôi đi ủng hộ các anh em tham dự viên. --Thanh
- Tôi mến PT. Tôi muốn hiện diện để cầu nguyện và giúp cách em về tinh thần. --Hùng
- Tôi là Trưởng Khối Ba Ngày và tôi lãnh trách nhiệm hướng dẫn các anh em trợ tá ở Khóa Ba Ngày. Chúc các tham dự viên được trọn vẹn theo Thánh ý Chúa và chúc các anh em trợ tá sốt sắng làm việc theo ý Thầy. --Tân
- Tôi rất mừng năm nay làm trợ tá. --Chàng
- Tôi dự khóa 46 năm ngoái. Tôi rất thích tinh thần phục vụ của các anh em trợ tá cho nên năm nay tôi quyết định đi trợ tá giúp các anh em mới. --Trúc
- Ở khóa, tôi cảm nhận được tình yêu thương anh em với nhau. --Vọng

Chia Sẻ Cảm NghiệM Khóa 48

Giuse Võ Khắc Huy, Khóa 48

Sau vài năm từ chối lời mời gọi, cuối cùng tôi cũng đã đến với phong trào Cursillo trong một tuần lễ đẹp trời vào tháng Tám vừa qua .

Cảm nhận đầu tiên khi vào đến đất trại thật lạ lùng, như khi người con hoang đàng năm xưa đang tìm về với cha mình, cảm xúc thật lạ đó bắt nguồn khi được các anh chị chào hỏi và tiếp đón nhiệt tình mà đã từ lâu tôi chưa được cảm nhận lại.

Niềm vui lại tiếp nối theo sau khi mình gặp lại những anh em bạn cùng ở San Jose ngày nào, vì mưu sinh mà ít có cơ hội chuyện trò cùng nhau, lại có cơ duyên cùng dự khóa tĩnh huấn cùng nhau.

Sau niềm vui thì nỗi lo chột đến khi hay rằng mình sẽ ở cùng phòng với các cha, vì trước đây, mình vẫn nghĩ rằng các cha giống như những ông chủ khó tính và nghiêm khắc. Chắc là những ngày kể tiếp đây mình sẽ phải dè dặt trong đường đi và nếp sinh hoạt hằng ngày khi về lại phòng vào buổi tối.

Nhưng những nỗi lo đó đã tan biến ngay khi đêm đầu tiên khi trở về phòng, được cha Thông liên tục kể chuyện vui, lắng lòng khi cha Khải đọc thơ, nghe giọng cười giòn tan từ cha Đạt, giọng hát ru hồn của cha Trân, cha Tướng ... nhất là khi các anh em khác cười đùa thân tình với các cha. Lời Chúa Giê-su trong Phúc Âm lại như thoang thoảng đâu đây: “Thầy không còn gọi anh em là tôi

tớ nữa, vì tôi tớ không biết việc chủ làm. Nhưng Thầy gọi anh em là bạn hữu, vì tất cả những gì Thầy nghe được nơi Cha Thầy, Thầy đã cho anh em biết. (Ga 15:15)...

Điều huyền diệu đã bắt đầu xảy ra với tôi ngày hôm sau khi cùng anh em có dịp cùng nhau quỳ trước Thánh Thể Chúa, được nghe anh em chia sẻ, cảm nghiệm... và chính lúc ấy bỗng nhiên trong tôi có cảm xúc như mình đang thật sự đối diện với Đấng đầy quyền năng và nhân từ, bao nhiêu tội lỗi mình cứ hiện về, muốn được thổ lộ cùng Chúa cho vui hết nỗi niềm, muốn được Chúa bao dung tha thứ trong tình yêu thương của Ngài.

Niềm cảm xúc lại dâng trào tiếp nối khi tôi nhìn thấy bên ngoài, quý cha và các anh trợ tá quỳ gối trong đêm lạnh mà cầu nguyện cho chúng tôi trên đường xuống nhà ăn. Chưa bao giờ tôi thấy bài hát “Kính Hòa Bình” của linh mục nhạc sĩ Kim Long lại hay đến như thế. Niềm cảm xúc lại như tiếp tục đến cao trào khi thấy các anh diễn lại dụ ngôn “Người con hoang đàng”, nhớ lại thân phận mình cũng như người con kia, đã nhiều lần mình quay về với Chúa, xin vì lòng nhân từ của Ngài mà chấp nhận thứ tha, nhưng vì kiếp người yếu đuối, mình lại sa ngã, bất xứng với tình yêu của Ngài. Lạy Chúa, xin hãy thứ tha và thánh hóa chúng con để chúng con xứng đáng hơn với tình yêu thương hải hà của Ngài.

Rồi đến khi bước vào phòng

Rollo, tâm hồn tôi lại xao xuyến khi nhìn thấy dòng chữ, tuy đơn sơ nhưng khá là ý nghĩa, hãy hạ thấp lòng tự đại của mình xuống. Những dòng chữ như thấu xuyên tâm trạng của chính mình và chỉ dành cho mình. Những thành công trong cuộc sống đôi lúc làm tôi có tính kiêu căng, tự phụ mà quên đi bản thân mình. Đúng vậy, chúng ta chỉ là một hạt cát đơn sơ trước mặt Thiên Chúa . Chúng ta phải biết làm cho mình nhỏ đi để Thiên Chúa lớn lên trong ta.

Rồi đến khi được quý cha, quý phó tế, quý anh chị rollista chia sẻ về những bài tĩnh huấn, tôi đã nhận ra rằng mình được Thiên Chúa yêu thương biết bao, rằng những gì mình đang có và cảm nhận giờ đây tất cả là do Hồng Ân Thiên Chúa ban cho chúng tôi qua những anh chị em trong phong trào Cursillo.

Trên hết những cảm nhận trong tôi là niềm HY VỌNG. Hy vọng sau khóa tĩnh huấn, lửa nhiệt thành trong tôi lại được nhóm lên và lan truyền ra những người chung quanh, cùng giúp nhau để làm sáng danh Chúa. Hy vọng những anh em khác có dịp tham dự khóa như mình. Hy vọng phong trào Cursillo nhánh Việt Nam ngày càng lớn mạnh.. và còn nhiều nhiều nữa, nhưng không ngoài mục đích để danh Cha cả sáng.

Xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho quý anh chị đã góp công phát huy và gìn giữ phong trào Cursillo.

CHÚC TỤNG CHA, TẠ ƠN THẦY

Maria Nguyễn Thị Bạch Tuyết

Lạy Cha, hôm nay là Ngày Closura của Khóa Tĩnh Huấn Cur-sillo San Jose 49. Đã 25 năm qua với 49 lần Closura mà sao mắt con vẫn đầm lệ vì hạnh phúc. Hạnh phúc vì những kỳ công tuyệt hảo mà Cha đã làm, đã ban cho Phong Trào chúng con.

Trong tâm hồn sâu thẳm con đang chất chứa muôn ngàn lời chúc tụng tạ ơn... con muốn dâng lên Cha. Nhưng ngôn ngữ nghèo nàn, lời nói thô thiển... thật không xứng hợp để thưa lên cùng Cha... Nhưng con biết rằng Cha sẽ mỉm cười khi nghe con nói:

Dâng lời chúc tụng Cha, Cha là Tình Yêu, Cha với Trái Tim Mặt Trời chói rạng trên tất cả mọi người chúng con... không trừ một ai dù ngoan hiền hay hoang đàng bất xứng, bất hiếu bất mục...

Con dâng lời chúc tụng Cha, là Cha Toàn Năng... Cha đã chan hòa thấm đượm tràn đầy Nước Hằng Sống cho bình sành bình đất của mỗi một người chúng con mà không hề chê chối từ bỏ.

Con dâng lời chúc tụng Tình Yêu muôn thưở của Cha, Cha đã yêu thương tái tạo để phục hồi phẩm giá của từng người một, dù bé mọn tội lỗi, để chúng con được thần phục dưới sức mạnh Phục Sinh của Con Cha, Chúa Kitô, Thầy Chí Thánh...

Con xin dâng lời chúc tụng... Cha đã ban cho chúng con Mục Tử Nhân Lành, Người Thầy Thượng Trí, đó là Hiền Huynh Jesus, ở

giữa chúng con, để chúng con được mặt đối mặt với Cha, để cảm nhận được Cái Nhìn Hạnh Phúc tràn đầy từ ánh mắt nhân từ chảy tràn đến tận trái tim nhỏ bé đầy thương tích của mỗi người chúng con...

Con xin dâng lời chúc tụng, chúc tụng và muôn ngàn lời chúc tụng Cha... về muôn ngàn điều với muôn màu muôn sắc Cha đã vẽ nên bức tranh tuyệt tác trong Ba Ngày qua, bằng chính những bút chì nhỏ bé dễ gãy chúng con...

Con cũng khen ngợi Cha đã làm cho chúng con là những con người hơi hợt yếu đuối mỏng dòn, nghèo tình yêu, nghèo đức tin... mà giờ đây trở thành những người thắm nhuần Lý Tưởng Kitô, thắm thâu huấn lệnh Tình Yêu Chúa bằng sự gắn bó Decuria, xóa bỏ những dị biệt... cùng nắm tay thêm sức mạnh cho nhau, để Ngày Thứ Tư giúp nhau đủ sức cài sâu vào cội rễ đời sống hiện đại, thực thi Sứ Vụ toàn cầu như Chúa Kitô đã trao phó cho các Tông đồ thuở xưa.

Con muốn nói lời Tạ ơn Thầy, người Thầy muôn thưở của đời con... Ngày Đức Tin, Thầy đã dạy chúng con học biết về con người siêu việt của mình, có phẩm giá và quyền làm con Chúa với đầy đủ Ân sủng. Thầy đã tiết lộ những điều bí nhiệm Nước Trời để con dám xác tín rằng Thầy đang hiện diện, đang đồng

hành, đang âu yếm một tay nắm con, một tay nắm anh chị con... để chúng ta cùng êm đềm cầu nguyện, ca hát, ngợi khen chúc tụng Chúa. Thầy cũng đã dạy chúng con biết nói lời khôn ngoan, yêu thương không những qua các Rollos mà còn qua những ánh mắt, lời khích lệ, chuyện cười, chuyện khóc...

Ngày Đức Ái, Con muốn nói lời Tạ ơn Thầy, về những tô canh ngọt, bát cơm ngon, bánh thơm... đậm tình yêu thương... mà Thầy đã thân hành cùng các Martha dọn nấu... Thầy còn cho con cơ hội lau khô nước mắt cho bạn, cho bạn mượn bờ vai... Thầy lại còn dùng biết bao bàn chân thoăn thoắt âm thầm từ trong góc bếp, trong phòng vệ sinh, cặm cùi nấu nướng, lau chùi quét dọn... khi đã nửa đêm về sáng.

Tạ ơn Thầy đã làm chủ nơi đây, làm chủ lòng trí con, Thầy đã giúp chúng con được hòa giải với Đấng Từ Phụ, và cảm nghiệm được rằng: Cha và Thầy chỉ mong đợi ngày này, ngày chúng con quay về... Từ lâu, vì kiêu căng, yếu đuối chúng con đã không đủ can đảm để trở dậy. Nơi đây có những người anh, người chị đã ra đi, tìm kiếm, diu dắt, mời gọi, khuyến dụ... để đem chúng con trở về, để cho Cha và Thầy thỏa tình mong nhớ. Nơi đây, ngày này, Thầy đã giúp chúng con trút bỏ màn chắn tội lỗi để chúng con được nhìn xa nhìn cao và Thầy đã chỉ cho con mục tiêu, nơi mà vận mạng cùng đích con phải tới.

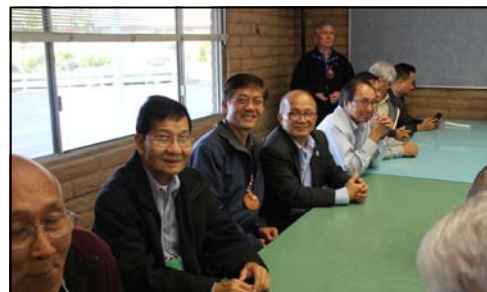
Tạ Ôn Thầy đã cho con nhìn thấy một gia đình hoàn hảo với những anh chị hoàn hảo có nét đẹp của Chúa trong tâm hồn. Cho dù đôi khi anh hay chị con có những lời không ngọt, làm chạnh lòng em... Nhưng đối với Thầy, chuyện thật giản đơn... Thầy sai ai đó rót nhẹ vào tai: “Em ơi hãy nói bằng trái tim, vì Chúa đang ngự trong tim em.”

Con Tạ Ôn Thầy, đã ban cho anh chị em con một tấm chân tình, để chúng con có cặp mắt của trái tim... để nhìn ra anh chị em con và con có cùng Một Cha, ai ai cũng là hình ảnh của Cha... để không một người nào bị xa cách, bị bỏ rơi, bị kỳ thị, bị nghi ngờ... như Thầy đã phải cam chịu thuở xưa.

Tạ Ôn Thầy đã yêu thương ban cho chúng con những Huynh Đệ Tỉ Muội là các Cha, Soeurs, anh chị em Cursillistas... nhất là những vị đã hiến mình cho phần rỗi của chúng con mà nay đã yếu nhược... xin gìn giữ các ngài được bình an trong biển đời gian nan thử thách... để các ngài mãi mãi là những trợ giáo đắc lực cho Thầy, là những người hướng đạo tốt của chúng con trong suốt cuộc lữ hành trần thế này.

Lạy Cha, con đặt Hy vọng vào Cha, xin thêm can đảm, thêm sức mạnh để con biết nuôi dưỡng tình trạng hoán cải đích thực liên tục trong Ngày Thứ Tư Ôn gọi đời con, chứ không chỉ là Ba Ngày hôm ấy... để quyết tâm cắt bỏ những bấu ung nhọt tội lỗi. Con biết, chỉ như thế mới có chỗ trống cho Cha bước vào... để phục hồi cho chúng con quyền làm con và làm Môn đệ của Thầy.

Lạy Cha,
Con Xin Dâng Lời Cảm Tạ
DE COLORES!!!

Cảm Nghiệm Khi Đau Yếu

Giuse Bùi Quang Hùng

Cuối tháng 5, tôi bị tai biến mạch máu não và nhờ On Chúa, tôi được đưa vào bệnh viện kịp thời. Trong khi y tá đẩy xe lăn đưa tôi vào phòng cấp cứu, tôi kịp nhớ đến Chúa xin Ngài cứu chữa, đồng thời cũng phó thác mạng sống cho Ngài, và cầu xin được vui lòng chấp nhận mọi sự Chúa để xảy đến cho tôi, dù bị tật nguyền hoặc phải ra đi. Thú thật tôi đã khóc trong lời cầu nguyện đó.

Nhờ Lòng Chúa Thương Xót và nhờ lời cầu nguyện của quý Cha, quý Thầy, quý Sơ, quý anh chị trong Phong Trào và Đoàn Thể, cũng như của gia đình, bà con và bạn hữu, tôi đã thoát khỏi cơn hiểm nghèo.

Sáng hôm sau bác sĩ cho tôi về mà không phải phẫu thuật gì cả. Chỉ dặn lấy hẹn đi khám để theo dõi tiếp.

Đúng 10 ngày sau, chưa kịp đi tái khám, tôi lại bị tai biến lần thứ hai. Lần này do cậu tôi tình cờ phát hiện ra khi gọi điện thoại hỏi thăm, và đã báo cho gia đình chờ tôi tới bệnh viện đúng lúc. Tôi hoàn toàn không nhớ được điều gì, cho đến khi tỉnh lại trong phòng ICU, đầu thì ê ẩm và rất nhiều ống dây gắn trên người.

Tôi được biết mình đã đến bệnh viện trong trạng thái mơ màng. Sau khi chẩn đoán, bác sĩ cho biết cần phải giải phẫu ngay để

lấy máu trong não ra. Gia đình mời Cha Linh Hướng đến Xứ Dầu, và tôi đã lãnh nhận Bí Tích Xứ Dầu trong Tình Thương của Chúa như vậy.

Một lần nữa, nhờ lời cầu nguyện của gia đình, họ hàng, bạn bè và tất cả anh chị em trong Phong Trào, Đoàn Thể...Chúa đã chúc lành cho ca mổ kết thúc tốt đẹp. Tôi nằm ở bệnh viện 9 ngày, rồi chuyển qua Rehab Center 11 ngày nữa, sau đó được cho về để Inhome-Care.

Trong 20 ngày nằm trên giường bệnh, tôi đã cảm nghiệm được vài điều mà trước kia chỉ thấy lơ mơ.

Qua hai lần bị tai biến mạch máu não trong vòng 10 ngày. Tôi mới cảm nhận được Tình Yêu Nhân Hậu của Chúa và sự mong manh của con người như lời Thánh Vịnh Đáp Ca thường hát trong Thánh Lễ An Táng: *“Chúa là Đấng từ bi và nhân hậu... Đòi sống con người chóng qua như cỏ, như bông hoa nở trong cánh đồng, một cơn gió thoảng đủ làm nó biến đi, nơi nó mọc cũng không còn mang vết tích.”*

Thời gian tôi nằm trên giường bệnh và dưỡng bệnh, trùng hợp vào lúc tất cả anh chị em trong Phong Trào, đặc biệt là Văn Phòng Điều Hành và Ban Điều Hành hai Khóa Học 48 và 49, đang phải nỗ lực hết sức, để

chuẩn bị mọi công việc cho khóa được diễn tiến tốt đẹp. Mặc dù tôi không giúp gì được cho hai khóa học, ngoại trừ lời cầu nguyện và những hy sinh hãm mình nhỏ nhặt hàng ngày, việc chuẩn bị cho hai Khóa Cursillo vẫn tiến hành tốt đẹp theo Thánh Ý Chúa. Tôi đã cảm nghiệm được thế nào là Tinh Thần Cầu Nguyện và thế nào là Tinh Thần Khiêm Nhường.

Chúa còn cho tôi thấy rõ mình yếu đuối như thế nào. Tôi cứ nghĩ rằng lúc nằm ở bệnh viện, trong một khung cảnh tương đối yên lặng, thì có thể đọc kinh cầu nguyện nhiều hơn và sốt sắng hơn, nhưng thực tế lại không phải như vậy. Có nhiều lúc đang lần hạt hoặc đọc kinh cầu nguyện, thì đầu óc cứ nghĩ đến việc nọ... việc kia...đôi lúc tôi muốn bỏ ngang. Nhưng tạ ơn Chúa, Ngài vẫn giúp tôi kiên nhẫn tiếp tục đến hết... Qua những sự việc ấy, tôi càng thấm thía hơn lời Kinh Tiền Tụng IV : *“...Tuy Chúa không cần chúng con ca tụng, nhưng việc chúng con cảm tạ Chúa là một hồng ân Chúa ban, vì những lời chúng con ca tụng Chúa không thêm gì cho Chúa, nhưng đem lại ơn cứu độ cho chúng con.”*

Tạ ơn Chúa đã luôn yêu thương và cứu độ con.

Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời
2015

Giuse Bùi Quang Hùng

Món Quà Cursillo

Vào ngày 12 tháng 7, 2015, chị Agnes Nguyễn Thị Nguyệt đã chia sẻ với thính giả qua một cuộc đàm thoại với anh Nguyễn Thâm trong chương trình Radio Chúa Là Tình Yêu, phát thanh trên băng tần 1500 AM mỗi sáng Chúa Nhật từ 10:00 đến 11:00 giờ. Sau đây là bài tóm tắt của buổi nói chuyện. Để nghe lại buổi nói chuyện trên mạng lưới, xin vui lòng dùng đường dẫn sau: <http://Chualatinhyeu.org/>.

Anh Thâm Nguyễn:

Kính thưa quý vị thính giả của chương trình phát thanh Chúa Là Tình Yêu, tôi là Thâm Nguyễn, hôm nay tôi rất hân hạnh được tiếp chuyện với chị Nguyệt, là người bạn của chúng tôi. Xin chị Nguyệt lên tiếng chào quý vị thính giả.

Chị Nguyễn Thị Nguyệt:

Tôi tên là Nguyệt ở San Jose, tôi cùng với chồng sinh hoạt trong Giáo Xứ St. Elizabeth ở thành phố Milpitas, chúng tôi có 4 người con tuổi từ 24 đến 31, hiện các cháu đang sống rải rác trong tiểu bang California này. Tôi được sinh ra và lớn lên trong một gia đình Công Giáo mà chúng ta quen gọi là “Đạo Gốc.” Từ thời thơ ấu tôi đã được thụ huấn cách giữ đạo nghiêm chỉnh của đại gia đình hai bên nội ngoại, tôi đã thuộc nằm lòng nhiều kinh nguyện và đã cố gắng dạy các con giữ đạo theo đúng luật của Hội Thánh, như được tóm gọn trong Mười Điều Răn Đức Chúa Trời.

Anh Thâm Nguyễn:

Chúng tôi biết chị đang phải đối diện với một căn bệnh, và chị đang cố gắng để mà chiến đấu với nó, thưa chị, chị nhận thấy Chúa hiện diện và Chúa đồng hành với chị trong những biến cố này như thế nào?

Chị Nguyễn Thị Nguyệt:

Trong hành trình mà tôi đang đi qua thì nó cũng dài dòng lắm, hôm nay tôi chỉ xin được trình bày những điểm chính mà tôi cảm nghiệm được sự hiện diện của Chúa trong hành trình chữa bệnh của tôi.

Cách đây khoảng 8 năm, vào tháng 8 năm 2007, tôi được chọn đi tham dự Khóa Tĩnh Huấn của phong trào Cursillo, gọi là Khóa 3 Ngày, ở đó tôi đã thực sự cảm nghiệm được tình yêu của Thiên Chúa, tôi như gặp được “người yêu lý tưởng” đó là Thiên Chúa, Đáng mà tôi đã thờ phượng một cách máy móc hơn nửa cuộc đời. Kể từ đó, tôi cảm thấy Chúa thật gần gũi, không còn xa vời như trong tâm trí tôi đã thường nghĩ... Tôi thích đến với Chúa trong Thánh Lễ, trong những giờ Cầu Thánh Thể, tôi thích nghe về Chúa qua những buổi tĩnh tâm, và nhất là thường mong chờ đến mỗi đêm, sau khi mọi công việc thường nhật xong xuôi, tôi được một mình tâm sự với Chúa trước khi đi ngủ bằng những phương pháp khác nhau, đôi lúc tôi chỉ nói chuyện với Chúa, nhiều đêm tôi thích đọc Thánh Kinh hoặc lần chuỗi... Đó là những việc tôi mong muốn từ khi tôi được gặp Chúa trong Khóa 3 Ngày. Có thể nói, từ sau khi gặp Chúa ở trong

Khóa 3 Ngày, tôi giữ đạo bằng con tim vì yêu Chúa chứ không phải bằng lý trí vì đã được dạy phải làm như vậy từ thuở nhỏ.

Anh Thâm Nguyễn: Qua những biến cố trong cuộc đời của chị, Chúa đóng vai trò gì?

Chị Nguyễn Thị Nguyệt:

Từ khi gặp Chúa qua Khóa 3 Ngày, không bao lâu sau, vào tháng 2, năm 2009, sau chỉ một cơn đau bất chợt, dữ dội với những dấu hiệu bị sạn trong túi mật, tôi đã được giải phẫu và kết quả cho thấy có tế bào ung thư trong túi mật, nhưng vì được phát hiện sớm nên sau đó tôi không phải chữa trị gì thêm, chỉ cần theo dõi với bác sĩ mỗi 6 tháng. Cũng nhờ vào việc theo dõi đó căn bệnh ung thư lá lách của tôi được phát hiện qua một kết quả thử máu vào tháng 2, 2013, chứ tôi không hề có triệu chứng đau đớn gì. Vì vậy tôi tạ ơn Chúa đã cho tôi may mắn được định bệnh sớm.

Tôi thực sự tin rằng khi chọn tôi đi dự Khóa 3 Ngày năm 2007, Chúa đã cho tôi được gặp Người để tôi nhận ra được chương trình của Chúa cho đời tôi. Thật sự Chúa đã yêu thương tôi từ khi tạo dựng nên tôi, tiếc rằng tôi đã mất hơn nửa cuộc đời mới cảm nhận được tình yêu của Người!!! Tuy

nhiên tôi vẫn hằng tạ ơn Chúa đã kiên trì thương yêu tôi và ban cho tôi những hồng ân trong quá trình chữa bệnh của tôi.

Trong hơn hai năm nay, tuy phải đương đầu với căn bệnh ung thư nan y, nhưng tôi thường cảm nghiệm được sự bình an lạ thường... Nhiều lúc nỗi lo lắng bắt đầu lóe lên trong tâm trí tôi, tự nhiên Chúa ban cho tôi ơn can đảm nhìn mọi việc tôi đang trải qua một cách tích cực thay vì tiêu cực, ví dụ:

- tôi cảm thấy may mắn được định bệnh kịp thời,
- tôi cảm thấy căn bệnh nan y đến với tôi lúc các con của chúng tôi cũng đã học hành xong xuôi,
- tôi may mắn có đủ điều kiện chữa bệnh ở Mỹ, tôi không bị nhiều phản ứng phụ, tôi vẫn thường ăn ngon, vẫn ngủ được,
- tôi được gia đình và người thân thương yêu, nâng đỡ tận tình, và nhất là được sự yêu thương, đồng hành của rất nhiều người bạn mà phần đông là các anh chị tôi được điểm phúc cùng sinh hoạt trong phong trào Cursillo trong gần 8 năm qua... Đó là một món quà vô giá Chúa đã ban cho tôi.

Ngoài ra còn rất nhiều hồng ân lớn nhỏ khác nhau mà tôi cảm nhận được nhưng thì giờ không cho phép tôi chia sẻ hết hôm nay.

Anh Thẩm Nguyễn:

Thưa chị, khi nói chuyện với chị tôi có cảm tưởng là từ khi tham dự Khóa Cursillo, chị nhận ra tình yêu của Chúa và tất cả những sự việc xảy ra. Tôi xin hỏi chị như thế này, “Ai muốn theo Thầy, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mình mà theo Thầy” Mt 16:21. Chị nghĩ thế nào về lời của Ngài và đem áp dụng vào cuộc sống của chị?

Về Việc Từ bỏ mình?

Chị Nguyễn Thị Nguyệt:

Ca dao tục ngữ có câu:

“Yêu nhau mấy núi cũng trèo, mấy sông cũng lội, mấy đèo cũng qua.” Theo tôi, việc này có lẽ dễ

thực hiện khi hai người yêu nhau, vì khi làm được như vậy họ sẽ gặp nhau và sẽ hưởng được hạnh phúc bên nhau.

Tuy nhiên việc bỏ gia đình đi theo Chúa như các môn đệ thời xưa, hoặc bán hết của cải để theo Ngài như lời Chúa nói với cậu thanh niên nhà giàu trong Thánh Kinh, theo tôi việc đó thật là khó ... vì hạnh phúc đó có vẻ xa vời quá.

Về phần tôi, tuy là một Kitô hữu giữ đạo nghiêm chỉnh từ thời thơ ấu, tôi chẳng bao giờ dám nghĩ đến việc bỏ mình đi theo Chúa, nhưng từ khi cảm nghiệm được sự hiện diện của Chúa trong đời sống hằng ngày của tôi, tôi cố gắng tập “bỏ ý mình, làm theo ý Chúa,” tôi thường xuyên nói chuyện với Chúa, xin Chúa cho tôi biết nhận ra ý Ngài, tôi hằng cầu xin Chúa Thánh Thần soi sáng cho tôi để tôi biết bỏ ý riêng, biết làm mọi việc theo ý của Chúa.

Tôi nhận thấy từ khi tôi cảm nghiệm được tình yêu Chúa qua Khóa 3 Ngày của phong trào Cursillo cách đây gần 8 năm, tôi như có được một sự trợ lực lạ lùng, tôi can đảm, dạn dĩ hơn trong việc chia sẻ với tha nhân về Chúa, một việc mà trước đó tôi không bao giờ dám làm. Đặc biệt hơn hết là tôi cảm nghiệm được sự đồng hành của Chúa từng giây từng phút, trong đời sống của tôi, không chỉ trong những lúc vui khỏe, mà qua những biến cố trong cuộc đời tôi như tôi vừa chia sẻ về căn bệnh của tôi.

Anh Thẩm Nguyễn:

Thập giá đời chị là gì?

Chị Nguyễn Thị Nguyệt:

Sau khi đi khóa về, tôi bị hai căn bệnh nan y liên tiếp, nhưng nhờ cảm nghiệm tình yêu của Chúa, tôi đã có thể chấp nhận thánh giá đời tôi.

Rồi khi anh nói về câu Phúc Âm “Ai muốn theo Thầy, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mình mà

theo Thầy” Mt 16:21, tôi lại nghĩ rằng như vậy tôi may mắn có cơ hội đi theo Chúa vì tôi đang vác thập giá là căn bệnh ung thư của tôi.

Thay vì tôi phải kéo lê thập giá của tôi thì nó đang trở nên nhẹ nhàng vì có Chúa đỡ nâng tôi. Tôi nhận ra Chúa là lẽ sống của tôi.

Thực ra, cuộc đời của mỗi người là một cuốn phim với nhiều đoạn phim vui, buồn, sướng, khổ... Một cuốn phim có một không hai, không có cuốn nào giống cuốn nào. Nếu chúng ta gọi những điều không may trong cuộc đời là những thập giá thì cuộc đời của tôi cũng đã có rất nhiều thập giá nặng nhẹ khác nhau... Như đã trình bày về căn bệnh của tôi, hiện tại tôi coi như đó là thập giá mà tôi đang cố gắng mang mỗi ngày.

Tôi tạ ơn Chúa đã ban cho tôi ơn thấy rằng Chúa là một đạo diễn tuyệt vời cho cuốn phim cuộc đời của tôi, với những đoạn phim không kém ly kỳ, cuốn phim dài hay ngắn, kết thúc như thế nào... hoàn toàn nằm trong tay Chúa.

Anh Thẩm Nguyễn:

Thế còn khao khát hiện nay của chị là gì?

Chị Nguyễn Thị Nguyệt:

Mặc dù tôi hằng cầu xin ơn phó thác vào quyền năng của Chúa, nhưng với bản tính con người

tôi cũng ao ước, hy vọng được sống lâu, sống khỏe với chồng, với các con, với gia đình, người thân và bạn bè.

Tuy nhiên có 3 điều mà tôi ao ước nhất đó là:

- Thứ nhất cho các con tôi sẽ cảm nghiệm được tình yêu bao la của Thiên Chúa một lúc nào đó trong cuộc sống của các cháu trên trần gian này.

- Thứ hai là nếu đẹp lòng Chúa, xin Người cho tôi được sống hết đời của người mẹ yêu dấu của tôi, năm nay Mẹ cũng đã 88 tuổi.

- Thứ ba là bao lâu tôi còn sống ở trên trần gian này, xin cho

tôi có đủ sức khỏe để tận hưởng niềm vui sinh hoạt với các anh chị trong phong trào Cursillo.

Tôi tạ ơn Thiên Chúa đã tạo dựng nên tôi, đã ban cho tôi được làm con cái Chúa, cho tôi được lớn lên trong tình yêu thương của đại gia đình hai bên nội ngoại nói riêng và trong cộng đồng Dân Chúa nói chung và nhất là được thực sự cảm nghiệm tình yêu vô biên của Chúa.

Anh Thẩm Nguyễn:

Như vậy thì qua chia sẻ của chị, hình như chị cũng đồng ý với câu nói “Tất cả là Hồng Ân” bởi vì trong những gian khổ và những khó khăn chúng ta nhận ra sự yêu thương và quan phòng của Chúa.

Thưa chị ngoài Cursillo là một nền tảng sống đạo, chị còn tham dự vào những khóa học nào khác không? Người ta nói sau Cursillo là đến Linh Thao, chị hiểu như thế nào?

Chị Nguyễn Thị Nguyệt:

Thưa anh Thẩm, tôi cũng nghe rất nhiều về khóa Linh Thao, mới đây tôi cũng ao ước được đi nhưng vì tình trạng sức khỏe không cho phép. Hy vọng Chúa sẽ cho tôi cơ hội để tham gia những khóa Linh Thao trong năm nay.

Xin anh và quý vị tiếp tục cầu xin Thiên Chúa cho tôi tiếp tục nhận được ơn bình an trong tâm hồn, để luôn bền đỗ phó thác trong hy vọng vào quyền năng và sự khoan hồng của Người. Và tôi cũng cầu xin Chúa cho những ai đang ở trong hoàn cảnh tương tự.

Cám ơn anh Thẩm và quý anh chị trong chương trình Chúa Là Tình Yêu đã tạo cơ hội để tôi được dịp tâm tình với quý vị thánh giả hôm nay. Cám ơn quý vị đã lắng nghe. Cầu xin Chúa luôn chúc lành cho quý anh chị và quý vị thánh giả. Xin kính chào tất cả trong tình yêu Thiên Chúa.

Anh Nguyễn Thẩm:

Cám ơn chị Nguyệt!

Camp St. Francis

*Trời cao biển rộng trăng tròn
Chị em trợ tá ta về cùng nhau
Thi hành trách nhiệm Thầy trao
Mỗi người một khối mỗi ban vài người
Nhờ vào Phúc Lộc của Thầy
Trưởng Ban Điều Hành cứ vậy cầu kinh
Cầu cho Trợ tá chúng mình
Được nhiều sức khoẻ lo xong việc Thầy
Cầu mong tất cả Khóa Sinh
Được nhiều Ôn Thánh của Thầy ban cho
Ba ngày bận rộn biết bao
Làm nhiều ngủ ít có Thầy không sao
Mãn Khóa đã đến giờ ngày
Mỗi người một ngã chia tay ra về
Thương nhau mãi nhớ nhau hoài...
Ngày ngày kinh nguyện khó lòng quên nhau...*

De Colores

Tạ ơn Thầy đã ban ơn như lòng mong muốn, được trở về vùng trời đầy kỷ niệm, làm trợ tá khóa 49 trong tình yêu thương chân thành của các chị em!!!

Agnes Nguyễn Thị Nguyệt, Khóa 33

Ơn Chúa Trong Gia Đình

Agnes Thái Thu Hà

*Chúa ơi trong giấc mộng lành
Tình con bát ngát như cánh thiên hương.*

Thu Hoài và tôi là đôi bạn học từ thuở ấu thời ở trường làng Hội An. Thành phố Hội An bé nhỏ dễ thương, xưa cổ và hiền hòa nằm trong lòng đất mẹ Việt Nam yêu dấu, cũng là nơi tôi sinh ra, lớn lên và có tình bạn thật đáng trân quý với Thu Hoài.

Dù đã năm mươi lăm năm lưu lạc, xa cách nhau, khi tình cờ gặp lại trên đất Mỹ, chúng tôi cũng nhận ra và ôm chầm lấy nhau, mừng vui, thân ái như thuở bé cùng học, cùng chơi đùa bên nhau. Sau đó Hoài đến nhà tôi chơi và kể lại ơn Chúa trong gia đình Hoài và Thành:

Thành là chuẩn úy pháo binh trong quân đội Việt Nam Cộng Hòa. Năm 1975 Cộng sản tràn vào,

loạn lạc khắp nơi. Thành trở về khu gia binh đưa vợ con đi chạy giặc như bao gia đình khác. Đoàn người chạy vào đường rừng Kon Tum, mong tìm lối thoát ra biên giới. Trên đường đi, xác người chết máu đổ chan hòa, áo quần quân nhân, nón mũ, ba lô... bỏ khắp nơi. Rừng cây bị lửa đạn phá nát, cửa nhà sụp đổ, cảnh tượng thật bi thương, đồ vỡ...

Đang trên đường chạy loạn, bỗng một tiếng nổ kinh hoàng của đạn pháo kích, máy bay rầm rầm khạc bom xuống, số người ngã chết đau đớn, Hoài và đứa con hai tuổi thoát chết trong đường tơ kẽ tóc.

Hoài cùng vài người còn sống chạy khỏi vùng đất kinh hoàng đó

và thất lạc chồng. May mắn Hoài đã qua được biên giới Lào và ở trại định cư hai năm. Sau đó được thân nhân bảo lãnh qua Mỹ. Đã ba mươi tám năm qua Hoài không thể nào tìm ra tin tức Thành. Trong cầu nguyện Hoài luôn xin cho Hoài và con tìm lại được người chồng yêu quý đã cùng Hoài có những tháng ngày hạnh phúc đầu yêu trong hồng ân Thiên Chúa. Hoài nhớ lại thời gian sống ở trại gia binh, buổi chiều may vá ở nhà để thêm vào đồng lương ít ỏi của chồng và cùng con đến nguyện đường để dự thánh lễ Misa hằng ngày. Hoài dâng lên Chúa hạnh phúc gia đình, xin Ngài gìn giữ người chồng và đồng đội trong các trận hành quân khốc liệt. Sự mất mát của các gia đình quân nhân

khác trong chiến tranh đã khiến Hoài và Thành yêu quý, trân trọng nhau hơn. Họ cùng nhau làm các việc từ thiện ở trại mồ côi, người cùi, các gia đình bạn hữu đồng con bị mất cha vì chiến tranh.v.v. Họ đồng cảm trong hôn nhân và biết sẻ chia sự lo lắng vì hạnh phúc của gia đình trong hồng ân Chúa, nên sự mất tích của Thành là niềm đau quá lớn với Thu Hoài và con.

Đã nhiều năm Hoài quay về Việt Nam để tìm tung tích chồng, đăng báo, nhấn tin trên TV nhưng không sao tìm ra dấu tích chồng mình. Nhiều người bảo có thể anh đã chết trong làn pháo kích đó, nhưng Hoài vẫn nuôi hi vọng trong cầu nguyện cùng Thiên Chúa và nếu anh mất đi rồi, Hoài cũng sẽ tìm ra mộ anh để thăm viếng... Hôm nay từ Sài Gòn Hoài về lại Kon Tum, đến vùng đất mà trước kia hai vợ chồng đã thất lạc nhau. Cảnh vật thay đổi nhiều quá: những ngôi nhà nhỏ xinh xắn được cất lên, đường vào làng sáng đẹp, cây cối hai bên tỏa ngát mùi núi rừng, màu đất đỏ nổi bật giữa thôn làng yên bình với gió thổi mơn man, tiếng chim rừng ca hót véo von sau lùm cây xanh ngát. Hoài thấy vui vui, êm đềm, lặng lẽ đợi mong.

Đang trên đường đi vào chợ Kon Tum, Hoài chợt nhìn thấy một người đội chiếc nón xanh đã bạc màu, ngồi trên xe lăn, hai chân đã cụt, mắt đeo kính đen, hai tay lành lặn cầm xấp vé số, mặt hơi cúi xuống. Hoài định đến để mua giùm xấp vé số giúp người tàn tật này. Đang vui vẻ vì ý nguyện tốt lành này, Hoài chợt nhìn kỹ lại người ngồi trên xe lăn và thảm thiết kêu lên “Anh Thành! Trời ơi

anh đây mà!”. Hoài quá xúc động khi thấy nét mặt anh rất đượm buồn, da mặt xám ngắt, sống mũi cao cao, miệng cười tươi của ngày nao vẫn còn lại đó. Biết không thể trốn tránh được anh cũng bật lên:

– Xin lỗi, bà là ai? Tôi không quen biết. Tôi chỉ là người bán vé số tật nguyên.

– Em là Hoài đây, anh Thành. Em về Việt Nam tìm kiếm anh mãi mà không được, em là vợ của anh đây mà.

Nói xong Hoài quay mặt khóc, Thành cũng xúc động lặng bên Hoài. Anh thầm nghĩ niềm ước mong khao khát gặp lại vợ con trong tim anh vẫn tràn dâng nhưng nghĩ đến thân phận hiện tại của mình... Anh biết anh đã trốn tránh tất cả, chôn vùi quá khứ, sống như một người xa lạ, không đọc tin tức, không trao đổi với ai về tông tích của mình. Anh mới trở về lại Kon Tum này, thật tình cờ, số mệnh đã cột buộc nhau vì “Thiên Chúa đã xe kết thì loài người không được phân ly”.

Anh trở về thực tại và nhìn nhận với Hoài chính anh là Thành – chồng của Hoài. Hoài vui mừng đẩy chiếc xe lăn cho anh, giữa dòng người qua lại ở thành phố cao nguyên như đang vui cùng Hoài, được đoàn tụ cùng chồng. Thật vô thường, đầy xúc động! Hai vợ chồng diu nhau về căn nhà bé nhỏ của anh ở gần cuối làng, ít người qua lại. Vào trong, nhìn căn nhà vách đất, nghèo nàn, đồ đạc đơn sơ, thiếu thốn, Hoài che giấu nỗi buồn bằng sự vui vẻ, tế nhị. Nàng cầm đôi tay chồng, đôi tay vẫn còn mạnh mẽ như xưa, áp lên

mặt mình để nghe sự ám áp tràn dâng. Hoài nhỏ nhẹ hỏi anh về sự thất lạc sau năm 1975 và đời sống của chồng. Anh cho biết lúc đó anh bị thương rất nặng, bất tỉnh và sau được đưa vào bệnh viện cứu chữa. Anh bị cưa đôi chân, một mắt bị mù lòa. Khi xuất viện anh được vài người tốt bụng giúp đỡ tìm được mẹ già, giúp đỡ anh sống qua ngày với nghề bán vé số. Về sau mẹ anh cũng mất và anh sống đơn độc cho đến bây giờ.

Anh cùng Hoài ôn lại quãng đời cũ trong yêu thương, và Hoài cùng anh cảm tạ Thiên Chúa cho hồng ân đoàn tụ. Anh cảm thấy vô cùng vui mừng vì Hoài vẫn như xưa, dịu dàng, chân thành. Anh cảm ơn Hoài đã nuôi con khôn lớn, thành tài. Nhìn hình ảnh gia đình, con anh đẹp đẽ, các cháu nội lớn khôn kháu khỉnh, anh vô cùng cảm tạ Thiên Chúa đã đổ tràn tình yêu cho Hoài và con anh.

Anh cũng nói với Hoài về đời sống hiện tại của anh. Anh xin giữ mãi tình yêu với vợ con và không còn dám mơ ước điều gì hơn là được sống bình an trong tình yêu của Chúa Ki-tô. Nhờ vào đức tin mạnh mẽ đó mà anh thêm xác tín vào Thiên Chúa – hiện dâng quãng đời tật nguyên, đón đau, mất mát... tất cả vào Đấng toàn năng. Tiền bán vé số hằng ngày tuy không lời nhiều nhưng anh vẫn dành dụm chia sẻ với người nghèo và đau khổ như anh. Đó cũng là những gì anh còn làm được cho tha nhân. Anh vui vẻ chấp nhận nỗi đau hiện tại và phó thác vào Thiên Chúa đời sống của anh và vợ con anh đang ở phương trời xa lạ nào đó. Bây giờ đây gặp lại Thu Hoài, anh cứ tưởng như giấc mơ.

Nhìn thấy Hoài khỏe mạnh, xinh đẹp, anh nghĩ là sự cách biệt quá lớn giữa anh và vợ. Dù biết Hoài thật nhân hậu, thủy chung, anh cũng không thể giam giữ Hoài mãi trong quá khứ đôn đau và hiện tại đầy thương tâm do chiến tranh gây ra.

Anh muốn Hoài quên anh và có cuộc sống hạnh phúc, nên anh từ chối lời đề nghị cùng Hoài qua Mỹ. Dù vô cùng đau khổ khi thấy chồng mặc cảm quá nhiều nhưng Hoài cũng hiểu được tâm trạng của anh, nên sau đó Hoài để anh tự quyết định theo ý muốn của mình.

Hoài trở về Mỹ sau khi thu xếp cho anh chỗ ở mới thơm mát, mua sắm đồ dùng đầy đủ và tìm cho anh một người chăm sóc ăn uống hằng ngày. Những tháng năm sau đó, Hoài đưa con cháu về thăm anh, anh sung sướng, hạnh phúc đón con cháu đoàn tụ. Riêng Thu Hoài vẫn mong sau thời gian suy nghĩ, chồng mình sẽ nhận lời qua Mỹ để gia đình được sống bên nhau mãi mãi.

Viết lại câu chuyện đầy thương tâm của gia đình Hoài, tôi thầm cảm tạ Thiên Chúa đã ban cho bạn tôi đức tin quá mạnh mẽ, một tấm lòng kiên trung, hiền đức mà tôi rất trân trọng. Tôi chiêm ngưỡng tình yêu đầy thánh hóa này với lòng đầy ước ao họ sẽ có lại những tháng ngày êm đẹp trong sự cảm thông cho nhau, sẽ chia sự lo lắng cho nhau như xưa kia thánh cả Giuse đã từng lo cho Đức Maria và Giê-su, tồn tại mãi với bao thời đại một tình yêu vô cùng đẹp đẽ đầy ơn thánh hóa.

HỘI NHÓM NHỮNG ĐIỂM CHÍNH YẾU TRONG VIỆC CHIA SẺ CỦA HỘI NHÓM

Maria Goretti Minh Tâm

Trong mỗi khóa Tĩnh Huấn, trước khi bế mạc, chúng ta đều được mời gọi tham dự buổi Ultreya sắp tới, và nhất là việc thành lập nhóm hay tham gia vào các nhóm đã có sẵn. Cả hai hình thức nhóm họp này của Phong trào Cursillo đều là những cơ hội để các Cursillista gặp gỡ, chia sẻ và nâng đỡ nhau trong cuộc sống Ngày Thứ Tư.

Đây chính là môi trường để chúng ta cùng học hỏi và chia sẻ với nhau về tinh thần trách nhiệm, về sự trưởng thành và đời sống tông đồ của người Kitô hữu. Vì thế việc chia sẻ đời sống nội tâm cá nhân trong những buổi hội nhóm và Ultreya luôn được nhắc nhở và khuyến khích như một sinh hoạt cần thiết, nhằm mang lại lợi ích cho những người tham dự cũng như cho chính cá nhân của người chia sẻ. Tuy nhiên muốn có được một kết quả lâu dài và không gây ảnh hưởng có hại cho những sinh hoạt chung, chúng ta cần tìm hiểu xem đâu là những yếu tố giúp cho việc chia sẻ được thành công.

Như chúng ta đã biết, đời sống thiêng liêng của người Cursillista được xây dựng trên thế kiềng ba chân là Sùng Đạo, Học Đạo và Hành Đạo. Vì thế, những điều mà mình trải qua trong đời sống về ba khía cạnh Sùng đạo, Học đạo và

Hành đạo chính là kinh nghiệm sống ngày thứ tư của mỗi người, trong đó bao gồm những phương cách mà ta đã dùng để thực hiện các việc đạo đức, sự cố gắng và cách thức mà chúng ta thực hiện trong việc học hỏi và tìm kiếm ý Chúa, cùng với những kinh nghiệm có được trong công tác tông đồ như sự cố gắng, sự thành công, những trở ngại và cách vượt qua các trở ngại v.v.. Đây chính là những điểm chính yếu trong việc chia sẻ của hội nhóm.

1- Sùng Đạo:

Đầu tiên để chia sẻ với nhau về việc sùng đạo, chúng ta sẽ tự hỏi “Trong tháng qua tôi đã dùng phương cách nào để củng cố sự liên hệ giữa tôi với Đức Kitô?”. Mục đích của câu hỏi là để giúp chúng ta nhìn lại những gì đã hứa, xem chúng ta thực hiện được những gì và học hỏi thêm được gì? Điều quan trọng là chia sẻ phương cách nào giúp chúng ta phát triển đời sống thiêng liêng trong tháng qua, và tại sao phương cách ấy có lợi.

Câu hỏi thứ hai của việc sùng đạo: “Trong tháng qua lúc nào ta cảm thấy sự hiện hữu của Chúa một cách rõ ràng nhất?” Tìm được câu trả lời cho câu hỏi này là chúng ta đã có được những giây phút cảm nghiệm sự hiện

diện của Chúa. Thí dụ qua những biến cố trên thế giới như thiên tai, bão lụt, chiến tranh v.v.. hoặc những biến cố xảy ra cho chính bản thân chúng ta.

Đôi khi không cần phải có những biến cố lớn lao chúng ta mới có được cảm nghiệm mà ngay cả khi chúng ta thấy được sự thiếu vắng Chúa trong tâm hồn, thì đó cũng chính là ta đã ý thức được sự hiện diện của Chúa rồi. Điểm quan trọng nhất là những ý thức về sự hiện hữu của Đức Kitô trong mọi hoàn cảnh và khi chúng ta chia sẻ cho nhau về những nhận thức này, chúng ta sẽ có thêm nhiều hiểu biết mới về cảm nghiệm hơn.

2- Học Đạo:

Trong lãnh vực học đạo, câu hỏi chính được đặt ra trong buổi hội nhóm: “Trong tháng qua ta đã làm gì để hiểu biết hơn về Thiên Chúa?”. Chúng ta hãy kiểm điểm lại xem chúng ta có giữ lời hứa đọc kinh thánh, đọc sách thiêng liêng, để chia sẻ những điều chúng ta đã học với những người trong nhóm không? Những điều chúng ta học được đã thay đổi cách suy nghĩ của chúng ta thế nào? Nó có đem lại những điều hữu ích cho người khác không?

Học đạo không lệ thuộc khả năng thông minh, nhưng nhờ vào

thiện chí. Học đạo không phải chỉ giới hạn trong việc đọc sách, nhưng bao gồm tất cả mọi cơ hội chúng ta có, để thay đổi cái nhìn của chúng ta theo đường lối của Phúc Âm, chẳng hạn qua biến cố thời sự xảy ra chết chóc, đau thương cho con người, như bão lụt, cuồng phong, thiên tai, khủng bố. Từ đó chúng ta có được bài học về yêu thương, bác ái, tha thứ, hiệp nhất. Để rồi tiếp theo chúng ta có thêm được suy nghĩ thực tế là chúng ta phải làm một điều gì, tuy nhỏ bé để xoa dịu nỗi đau thương cho tha nhân...

3- Hành Đạo:

Phần kế tiếp là Hành đạo, hay nói một cách đơn giản đó là công tác tông đồ. Chúng ta tự đặt ra câu hỏi: “Trong tháng qua tôi đã làm được gì trong gia đình, nơi chỗ làm, trong môi trường mình sống để làm sáng danh Chúa?” Việc tông đồ là hành động tích cực để thay đổi được suy nghĩ, hay một việc nào đó trở nên tốt hơn theo tinh thần Kitô giáo. Chúng ta được mời gọi để trở thành môn đệ Chúa trong mọi môi trường chúng ta sống để Phúc âm hóa môi trường ấy.

Trong Khóa Ba Ngày, chúng ta thường nghe câu: Tim bạn, trở nên bạn thân, và đem bạn đến với Chúa. Việc Phúc âm hóa không nhất thiết là phải nói về Đức Kitô với những người chúng ta gặp. Nhưng qua việc làm, bằng việc làm, tư cách, lối sống của chúng ta sẽ có ảnh hưởng mạnh hơn lời nói, để từ đó dần dần cảm hóa được những người sống quanh ta, nhất là những người chưa có cơ hội biết Chúa.

Tuy nhiên, chúng ta không nên giới hạn công tác tông đồ hàng

ngày bằng cách cư xử tốt với người chung quanh, nhưng chúng ta cần phải cố gắng hoạch định những công tác tông đồ một cách cụ thể. Thí dụ: chúng ta dự định Phúc âm hóa gia đình của chúng ta bằng cách đưa gia đình đi dự một nghi thức phụng vụ để họ có cơ hội đến gần Chúa hơn, hoặc đi thăm một người đang bị bệnh nặng v.. v.. Nếu có chuẩn bị chúng ta sẽ dễ dàng nhận ra sự thành công hay thất bại của việc tông đồ này. Nhưng nếu chúng ta không làm gì cả thì đó không phải là thành công hay thất bại, mà là sự lười biếng, thụ động hay ích kỷ của chúng ta.

Thưa quý anh chị,

Qua những trình bày trên đây, nếu chúng ta theo đúng những phương pháp mà Phong Trào đã nêu lên, là chia sẻ trong ba lãnh vực Sùng đạo, Học đạo và Hành đạo, thì chúng ta sẽ giữ vững cho sinh hoạt của Nhóm được bền lâu. Bởi vì nhóm không phải là nơi quy tụ lại để học hỏi Phúc âm hay chia sẻ Lời Chúa; và Nhóm cũng không phải là chỗ để anh chị em đem những chuyện ngoài đời sống thiêng liêng, để mô xê phê phán người khác; nhưng Nhóm là dịp mà người Cursillista gần gũi nhau để trao đổi kinh nghiệm sống ngày thứ tư theo đúng tinh thần mà Phong trào mong muốn là làm men, làm muối cho môi trường.

Trong buổi sinh hoạt Nhóm, cũng đừng bao giờ đem cái tôi ra để bắt người khác phải nghe, mà chính mình lại không chịu nghe người khác. Nhóm không phải là chỗ người cursillista gặp nhau để sống lại những kỷ niệm của Khóa Ba ngày, nhưng phải là nơi để chia sẻ sự phát triển đời sống

trong ân sủng và những công tác tông đồ trong tháng qua.

Nếu chúng ta không có sự chuẩn bị và ý thức tầm quan trọng của việc chia sẻ trong Nhóm, thì rồi việc gặp nhau sẽ trở nên buồn chán. Nếu tất cả mọi thành viên của nhóm không ý thức được sự đóng góp về những tiến bộ của việc sống đạo, học đạo, và hành đạo hàng tháng, thì buổi họp nhóm chỉ là những lần gặp gỡ vô ích, không có gì để nâng đỡ tinh thần cho cá nhân và cho sự phát triển của cộng đồng.

Quý Anh chị thân mến, không ai có thể dành một khoảng thời gian nào đó, đều đặn mỗi tháng, dù mưa gió hay bận rộn cũng bỏ qua mọi công việc để đến gặp gỡ những người không mấy thân thiết; và dĩ nhiên là không thể chia sẻ những cảm nghiệm riêng tư hoặc mở lòng ra với những người như vậy. Vì thế tình bạn là một yếu tố không thể thiếu được trong một nhóm Cursillo. Trong những sinh hoạt của nhóm cần phải có một bầu khí yêu thương thật sự, một thái độ chân thành không khách sáo, và phải hoàn toàn tín nhiệm lẫn nhau, thì mọi người trong nhóm mới có thể chia sẻ một cách cởi mở chân tình. Nhờ đó việc chia sẻ mới có được kết quả lâu dài.

Thưa quý Anh Chị,

Những điều em vừa trình bày đã được góp nhặt trong những tài liệu của phong trào nói về hậu Cursillo. Ước mong sẽ được quý Anh Chị đón nhận làm hành trang ngày thứ tư của mình và đem ra thực hành khi cần đến. Kính chúc quý Anh chị bền đỗ với ơn gọi của mình.

(Bài chia sẻ trong Ultreya 2/2006)

<http://www.cursillovietuc.com.au/camngkiem/2006/052006/ChiaSeTrongHoiNhóm.htm>

Sống Niềm Tin!

Giuse Thâm Nguyễn

Trong mấy ngày qua, các cơ quan truyền thông đều đưa tin về việc bà Kim Davis từ chối cấp giấy hôn thú cho những cặp đồng tính thuộc quận hạt Rowan, tiểu bang Kentucky. Khi thổ lộ tâm tình với luật sư của mình, bà Kim Davis nói:

“To issue a marriage license which conflicts with God’s definition of marriage, with my name affixed to the certificate, would violate my conscience. It is not a light issue for me. It is a Heaven or Hell decision.”

Tạm dịch là: Cấp giấy hôn thú với chữ ký chứng nhận của tôi cho những cuộc hôn nhân trái với luật Chúa dạy, sẽ vi phạm quyền lương tâm của tôi. Đây không phải là chuyện nhỏ đối với tôi. Đây chính là một quyết định chọn thiên đàng hay chọn hỏa ngục. (Kim Davis)

Kim Davis là ai?. Bà là người tin vào Thiên Chúa (Apostolic Christian) và là ủy viên dân cử hộ tịch của quận hạt Rowan, tiểu bang

Kentucky. Bà đã nhiều lần từ chối cấp giấy kết hôn cho những người đồng tính từ ngày mà Tối Cao Pháp Viện Hoa Kỳ với 5/4 phiếu thuận, hợp thức hóa hôn nhân đồng tính trên toàn lãnh thổ Hoa Kỳ, ngày 26 tháng 6 năm 2015.

Sáng Thứ Ba ngày 1 tháng 9 năm 2015, dù đã có lệnh của tòa án, của Thống Đốc tiểu bang Gov. Steve Beshear, bà vẫn lần thứ ba từ chối cấp giấy hôn thú.

Anh chàng đồng tính Mr. Ermold tiến lại gần bà Kim Davis vặn hỏi:

- Bà cậy vào quyền của ai mà không cấp giấy hôn thú cho chúng tôi ngày hôm nay?

Bà Kim Davis vui vẻ trả lời:

- Quyền của Thiên Chúa.

Nhóm người ủng hộ bà Kim, gồm chồng bà là Joe Davis, hô to “ Ca Ngợi Chúa “, “ Hãy Đứng Vững “, trong khi nhóm ủng hộ những người đồng tính thì hò hét

“ Hãy làm công việc của mình đi”. Đứng giữa hai nhóm đối nghịch là viên cảnh sát quận hạt Rawon đang làm nhiệm vụ duy trì trật tự.

Luật sư của bà Kim Davis thuộc nhóm Liberty Counsel đã cùng với bà đấu tranh cho quyền lương tâm của con người trong những ngày qua. Dĩ nhiên người ta cũng dễ dàng tiên đoán kết thúc của vụ việc này. Đây không phải là trường hợp duy nhất coi thường lệnh của tòa ở Hoa Kỳ. Ngay sau khi tòa án Liên Bang chấp nhận hợp thức hóa đồng tính thì nhiều nơi đã có những chống đối và chính quyền đã tìm cách giải quyết ổn thỏa, ít nhất là trong giai đoạn này.

Sở dĩ người ta không cất chức bà Kim khỏi chức vụ hộ tịch của quận hạt vì bà là một dân cử. Muốn cho bà thôi việc thì không phải dễ và thường phải đợi đến kỳ bầu cử tới.

Một điều cũng rất đáng lưu ý là trong tiểu bang Kentucky, có tất cả 137 quận hạt có thể cấp giấy

hôn thú, thế mà những cặp đồng tính lại không muốn đi nơi khác dễ dàng hơn, nhưng họ lại chỉ muốn xin hôn thú do bà Kim cấp thôi.

Chúng ta cũng nên biết thêm rằng khi quyết định về vấn đề hợp thức hoá hôn nhân đồng tính, những vị thẩm phán liên bang đã không hỏi ý kiến của toàn dân mà đã nhập nhằng cướp quyền của đa số trong một nước dân chủ. Ngay cả tiểu bang California của chúng ta, khi người dân quyết định từ chối hôn nhân đồng tính tới hai lần thì cuối cùng thế gian đã dùng toà án tối cao của tiểu bang để lật ngược ý kiến của đa số. Cuộc đấu tranh cho sự thật chắc chắn sẽ còn nhiều thử thách và hy sinh.

Chắc chắn là bà Kim Davis đã nhìn thấy rất rõ những hậu quả gây cho bà, có thể bị mất việc, bị kỳ thị, bị vào tù vì tội khinh thường lệnh tòa... nhưng dường như bà sẵn sàng chấp nhận tất cả vì bà muốn sống niềm tin của mình.

Và chúng ta không phải đợi lâu. Vào sáng Thứ Năm, ngày 3 tháng 9 năm 2015, bà Kim Davis đã bị chánh án David Bunning cho vào nhà tù Liên Bang với lý do là niềm tin của cá nhân không thể vượt trên quyền hạn của tòa và như thế sẽ gây ra tiền lệ nguy hiểm. Bà Kim Davis đã thà vào tù để vâng Lời Thiên Chúa hơn là chấp hành luật của thế gian.

Ông quan tòa này cũng viện lý là bà phải cấp giấy hôn thú cho mọi người, không phân biệt đồng tính, vì bà đã tuyên thệ làm tròn

bổn phận của một viên hộ tịch cũng như ông đã tuyên thệ là một chánh án.

Trước khi bị dẫn ra khỏi tòa, bà Kim đã nói với chánh án rằng bà không thể chấp nhận việc Tòa Tối Cao hợp thức hoá hôn nhân đồng tính trên cả nước, bởi vì điều tệ hại ấy trái ngược với lời thề khi bà được chịu phép Rửa Tội để tái sinh lại trong Chúa.

Bà Kim Davis đã mạnh dạn tuyên xưng “ I promised to love Him with all my heart, mind and soul because I wanted to make heaven my home”, tạm dịch là “ Tôi đã hứa là yêu Ngài hết lòng, hết trí khôn và hết linh hồn tôi bởi vì tôi muốn lên Thiên Đàng.”

Tại sao lại có việc này xảy ra? Cũng chỉ tại cái quyết định 5/4 “ bất công ” (unjust) của các vị quan tòa. Có người sẽ hỏi “ Chấp nhận hay không việc hôn nhân đồng tính thì mình có hại gì nào? Xin thưa là việc hợp thức hoá hôn nhân đồng tính sẽ cướp đi của chúng ta quyền tự do tôn giáo và quyền tự do ngôn luận.

Ở British Columbia, nhà thờ đồng ý cho một cặp mướn hội trường để tổ chức đám cưới. Khi biết rằng cặp hôn nhân này đồng tính, thì nhà thờ đã từ chối và đồng ý bồi thường thiệt hại. Thế nhưng cặp này đã đưa ra tòa và nhà thờ đã phải chịu phạt.

Ở Canada, Đức Giám Mục giáo phận Calgary là Alberta, khi ngài gửi thư cho các giáo xứ giải thích về những điều Giáo Hội dạy

về hôn nhân, thì liền bị lên án là vi phạm nhân quyền và đe dọa thưa ra tòa.

Tuy nhiên chúng ta vẫn có nhiều chủ chăn can đảm như Đức Giám Mục Joseph E. Strickland của Giáo Phận Tyler, tiểu bang Texas. Ngài tuyên bố “ Hợp thức hoá hôn nhân đồng tính là một bất công...và chúng ta có bổn phận là phải chống lại nó “. Ngài gửi thư đến các giáo xứ 3-4 lần cuối tuần, giải thích luật dạy của Giáo Hội về hôn nhân và Ngài cùng với các Giám Mục Hoa Kỳ gọi quyết định này của Tối Cao Pháp Viện là một sai lầm nghiêm trọng (tragic error)

Còn rất nhiều vấn đề khác như ngừa thai, phá thai, Obamacare... đang từng bước gặm nhấm, phá hoại và thu hẹp giới hạn hoạt động của Giáo Hội Chúa nhân danh dân chủ, tự do, bình đẳng ...

Qua sự việc này, tôi rất lấy làm băn khoăn và tự đặt cho mình câu hỏi : Tôi cần phải làm gì để góp phần giải quyết những vấn nạn hiện nay nếu tôi muốn sống với những gì mình tin? Tham gia biểu tình hò hét trên đường phố hay giữ im lặng, hay phải làm gì khác?

Lạy Chúa, con tin Chúa luôn đồng hành với chúng con. Xin dạy con sống khôn ngoan như Chúa muốn con sống trong một thời đại mà người ta đang tìm cách loại Chúa ra khỏi. Xin thêm sức mạnh, thêm đức tin cho con.

Lạy Thầy Giê-su, con thuộc về Ngài.

Danh Sách Khóa 48 Nam

20/08/2015 - 23/08/2015

Decuria	Tên Thánh	Họ Và Tên
Gioan	Giuse	Chu Hồng Ân
Gioan	Gioan	Vũ Ngọc Danny
Gioan	GioanKim	Lm. Lương Thành Đạt
Gioan	Phêrô	Nguyễn Thanh Ngọc
Gioan	Donbosco	Nguyễn Hòa Thuận
Gioan	Phêrô	Nguyễn Quốc Tuấn
Giacôbê	Phêrô	Lm. Nguyễn Thông Andrew
Giacôbê	Antôn	Nguyễn Tuấn Anthony
Giacôbê	Martinô	Hoàng Tuấn Thịnh Jason
Giacôbê	Joseph	Trần Thiện Thanh Joe
Giacôbê	Giuse	Nguyễn Ngọc Linh
Giacôbê	Phêrô	Ngô Tâm Steven
Giacôbê	Dominicô	Trần Xuân Tràng
Macco	Giuse	Võ Khắc Huy
Macco	Phêrô	Văn Quốc Justin
Macco	Phanxicô Xavie	Nguyễn Thế Lộc
Macco	Phêrô	Đoàn Thám Mỹ
Macco	Giuse	Nguyễn Văn Nhân
Macco	Gioan	Tiêu Kiêm Thành
Macco	Giuse	Lm. Lê Trung Tướng
Phaolô	Simon	Trần Danh
Phaolô	John	Nguyễn Duy Hy
Phaolô	Vicente	Phạm James
Phaolô	Phêrô	Lm. Nguyễn Văn Khải
Phaolô	Phêrô	Phạm Duy Tân
Phaolô	Antôn	Nguyễn Đức Thành
Mathêu	Phêrô	Lê Ngọc Chương
Mathêu	Giuse	Nguyễn Đình Hòa

Decuria	Tên Thánh	Họ Và Tên
Mathêu	Phaolô	Võ Thành Nguyên
Mathêu	Dominicô	Bùi Văn Tâm
Mathêu	Giuse	Lm. Lê Anh Tuấn
Mathêu	Joseph	Nguyễn Văn Vang
Mathêu	Vicente	Bùi Vince
Luca	Phaolô	Võ Công Bắc
Luca	Innocentes	Vũ Anh Hải
Luca	Giuse	Phạm Hinh
Luca	Giuse	Nguyễn Văn Nhân
Luca	Inhaxio	Đoàn Như Phương
Luca	Micae	Lm. Nguyễn Trân
Luca	Dominicô	Nguyễn Văn Tùng
Luca	Andre	Trần Văn Xiêng
Andrê	Giuse	Lê Minh Andy
Andrê	Vicente	Phạm Minh Cảnh
Andrê	Giuse	Phạm Tuấn Đạt
Andrê	Giuse	Đình Quang Hiến
Andrê	Phêrô	Trần Ngọc Hoà
Andrê	Phêrô	Huỳnh Văn Hùng
Andrê	Phaolô	Lm. Phan Văn Ngoãn
Phêrô	Phêrô	Lê Trung Dũng Danny
Phêrô	Gabriel	La Anh Huy
Phêrô	Giuse	Vũ Đức Khoát
Phêrô	Joseph	Mai Phú
Phêrô	Giuse	Nguyễn Thượng Sơn
Phêrô	Antôn	Tất Hán Thành
Phêrô	Giuse	Nguyễn Tân Thạnh
Phêrô	Peter	Phạm Thủy

Danh Sách Khóa 49 Nữ

27/08/2015 - 30/08/2015

Decuria:	Tên Thánh	Họ Và Tên
Têrêsa	Cecilia	Trịnh Ngọc Quyên
Têrêsa	Anna	Trần Mai Anh
Têrêsa	Maria	Nguyễn Kim Thanh
Têrêsa	Lucy	Hoàng Uyên Julie
Têrêsa	Maria Savio	Phạm Quý Hạ
Têrêsa	Maria	Nguyễn Mỹ Duyên
Têrêsa	Maria	Trần Thị Phương
Cecilia	Maria Madalena	Dương Thị Minh Thủy
Cecilia	Teresa	Nguyễn Túy Phương
Cecilia	Maria Goretti	Nguyễn Thị Cicily
Cecilia	Maria	Lê Vũ Kim
Cecilia	Maria	Ngô Diễm Trang Tiffany
Cecilia	Maria	Trần Phương
Cecilia	Maria	Nguyễn Hiền Thy
Lucia	Maria	Lê Thị Hoàng Linh
Lucia	Maria	Nguyễn Jessica Mỹ Hạnh
Lucia	Anna	Trần Thị Minh Tuyết
Lucia	Anna	Nguyễn Kiều Loan
Lucia	Maria	Nguyễn Anh Thư
Lucia	Maria	Lương Thị Hoàng Yến
Lucia	Anna Maria	Võ Hoài Thư
Lucia	Maria	Hà Thanh Loan
Agata	Maria Goretti	Lê Thanh Vân
Agata	Martha	Ngô Dung
Agata	Maria	Nguyễn Tiffany (Xuân)
Agata	Teresa	Nguyễn Đỗ Quyên
Agata	Maria	Nguyễn Thu Thủy
Agata	Maria	Phạm Thị Hằng

Decuria:	Tên Thánh	Họ Và Tên
Agata	Maria	Nguyễn Đỗ Bạch Trâm
Maria	Teresa	Nguyễn Thị Ngọc Anh
Maria	Anna	Nguyễn Thị Ánh
Maria	Maria	Đoàn Thị Nga
Maria	Theresa	Mc Lean Kim Hương
Maria	Maria	Nguyễn Thị Lan
Maria	Anna	Trần Kim Chi
Martha	Teresa	Khiếu Thị Thu Liên
Martha	Maria	Nguyễn Thị My
Martha	Maria	Nguyễn Thị Lan Anh
Martha	Enê	Vy Kim Hồng
Martha	Theresa	Lê Mai
Martha	Theresa	Nguyễn Thị Lê Mai
Martha	Maria	Phạm Kim Dung
Anna	Maria	Bùi Thị Tố Oanh
Anna	Anna	Trương Nguyễn Đào
Anna	Maria	Thái Thị Ngọc Oanh
Anna	Maria	Viên Ngọc Hương
Anna	Maria	Vũ Liễu
Anna	Maria	Lê Thị Phúc
Anna	Maria	Vũ Thị Kim Thoa
Monica	Teresa	Nguyễn Kim Loan Lisa
Monica	Teresa	Vũ Oanh
Monica	Teresa	Lê Thị Thi
Monica	Teresa	Kiều Thị Hoàng
Monica	Anna	Luu Mai Hạnh
Monica	Maria	Bùi Thị An
Monica	Maria Madalena	Đỗ Ngoãn Mary

Khóa Sinh - Khóa 48 Nam

Khóa Sinh - Khóa 49 Nữ

Giuse Chu Hồng Ân, Gioan Vũ Ngọc Danny, Gioan-Kim Lm. Lương Thành Đạt, Phêrô Nguyễn Thanh Ngọc, Donbosco Nguyễn Hòa Thuận, Phêrô Nguyễn Quốc Tuấn

Phêrô Lm. Nguyễn Thông Andrew, Antôn Nguyễn Tuấn Anthony, Martino H. Tuấn Thịnh Jason, Joseph Trần Thiện Thanh Joe, Giuse Nguyễn Ngọc Linh, Phêrô Ngô Tâm Steven, Dominicô Trần Xuân Tràng

Giuse Võ Khắc Huy, Phêrô Văn Quốc Justin, Phanxicô Xavie Nguyễn Thế Lộc, Phêrô Đoàn Thám Mỹ, Giuse Nguyễn Văn Nhân, Gioan Tiêu Kiêm Thành, Giuse Lm. Lê Trung Tường

Giuse Lê Minh Andy, Vicente Phạm Minh Cảnh, Giuse Phạm Tuấn Đạt, Giuse Đinh Quang Hiến, Phêrô Trần Ngọc Hoà, Phêrô Huỳnh Văn Hùng, Phaolô Lm. Phan Văn Ngoãn

Simon Trần Danh, John Nguyễn Duy Hy, Vicente Phạm James, Phêrô Lm. Nguyễn Văn Khải, Phêrô Phạm Duy Tân, Antôn Nguyễn Đức Thành

Phêrô Lê Ngọc Chương, Giuse Nguyễn Đình Hòa, Phaolô Võ Thành Nguyên, Dominicô Bùi Văn Tâm, Giuse Lm. Lê Anh Tuấn, Joseph Nguyễn Văn Vang, Vicente Bùi Vince

Khóa Sinh - Khóa 48 Nam

Phaolô Võ Công Bắc, Innocentes Vũ Anh Hải, Giuse Phạm Hình, Giuse Nguyễn Văn Nhân, Inhaxio Đoàn Như Phương, Micae Lm. Nguyễn Trân, Dominicô Nguyễn Văn Tùng, André Trần Văn Xiêng

Phêrô Lê Trung Dũng Danny, Gabriel La Anh Huy, Giuse Vũ Đức Khoát, Joseph Mai Phú, Giuse Nguyễn Thượng Sơn, Antôn Tất Hán Thành, Giuse Nguyễn Tân Thạnh, Peter Phạm Thủy

Cecilia Trịnh Ngọc Quyên, Anna Trần Mai Anh, Maria Nguyễn Kim Thanh, Lucy Hoàng Uyên Julie, Maria Savio Phạm Quý Hạ, Maria Nguyễn Mỹ Duyên, Maria Trần Thị Phương

Maria Madalena Dương Thị Minh Thủy, Teresa Nguyễn Túy Phương, Maria Goretti Nguyễn Thị Cicily, Maria Lê Vũ Kim, Maria Ngô Diễm Trang Tiffany, Maria Trần Phương, Maria Nguyễn Hiền Thy

Maria Goretti Lê Thanh Vân, Martha Ngô Dung, Maria Nguyễn Tiffany (Xuân), Teresa Nguyễn Đỗ Quyên, Maria Nguyễn Thu Thủy, Maria Phạm Thị Hằng, Maria Nguyễn Đỗ Bạch Trâm

Teresa Nguyễn Thị Ngọc Anh, Anna Nguyễn Thị Ánh, Maria Đoàn Thị Nga, Theresa Mc Lean Kim Hương, Maria Nguyễn Thị Lan, Anna Trần Kim Chi

*Maria Lê Thị Hoàng Linh, Maria Nguyễn Jessica Mỹ Hạnh, Anna Trần Thị Minh Tuyết,
Anna Nguyễn Kiều Loan, Maria Nguyễn Anh Thư, Maria Lương Thị Hoàng Yến,
Anna Maria Võ Hoài Thư, Maria Hà Thanh Loan*

*Teresa Khiếu Thị Thu Liên, Maria Nguyễn Thị Mỹ, Maria Nguyễn Thị Lan Anh, Enê Vy Kim Hồng, The-
resa Lê Mai, Theresa Nguyễn Thị Lệ Mai, Maria Phạm Kim Dung*

Khóa Sinh - Khóa 49 Nữ

Maria Bùi Thị Tố Oanh, Anna Trương Nguyễn Đào, Maria Thái Thị Ngọc Oanh, Maria Viên Ngọc Hương, Maria Vũ Liễu, Maria Lê Thị Phúc, Maria Vũ Thị Kim Thoa

Teresa Nguyễn Kim Loan Lisa, Teresa Vũ Oanh, Teresa Lê Thị Thi, Teresa Kiều Thị Hoàng, Anna Lư Mai Hạnh, Maria Bùi Thị An, Maria Madalena Đỗ Ngoãn Mary

Trợ Tá Khóa 48 Nam

Trợ Tá Khóa 49 Nữ

DANH SÁCH NIÊN LIÊM VÀ ỦNG HỘ

Tính đến cuối tháng 8, 2015

- Nhóm Martha of 9 nhóm viên	\$225	\$29
- Hồng Mỹ Nguyễn	\$25	\$5
- Matta Thê Thi Đặng	\$25	
- Antôn Tôn Anh Nguyễn	\$25	
- Phêrô Khanh Hoàng	\$25	
- Teresa Phương Anh Nguyễn	\$25	
- Teresa Diệp Ngọc Nguyễn (Texas)	\$25	
- Một Cursillista nữ ần danh	\$20 b/t	
- Chị Susan Diêu	\$500/2K	
- Chị Tuyết	60 lbs giò sống	
- Phong Trào Sacramento	Một két 12 chai rượu lễ	
- Phong Trào Sacramento	130 khung ảnh lời Chúa tặng 2 Khóa 48 & 49	
- Anh Chị Đỗ Trọng An & Khê	Gạo ăn cho hai Khóa 48 & 49	
- Anh Chị Nguyễn Thủy & Bích	Chè giải khát tuần 8 tĩnh huấn	
- A Phero Dung The Tran/SF-		
- “Anh Sang Sunshine Express”	\$200/2K	
- AC Be Hằng	\$100/2K	
- Thịnh Thị Lê	\$30	
- Anh Huong & chị Phuong Vuong	\$50	\$6
- Phêrô Tâm Công	\$20	
- Một Cursillista ần danh	\$400/2K	
- Minh Tạ & Trinh Trần	\$50	
- AC Bá & Nghị Nguyễn	\$200/2K	
- Huệ Thị Nguyễn	\$25	
- PT Oakland	\$200/2K	
- PT Oakland	\$100 b/t	
- Hai chị Dung & Diem	\$100/2K	
- Một Cursillista ần danh	\$100/2K	
- Chị Hằng Lê & Nga Lê	\$200/2K	
- Anh chị Hải Vương	\$200/2K	
- Hùng Quang Bùi	\$25	
- Anna Mỹ Thị Nguyễn	\$25	
- AC Paul Bùi & Mary Tuyết Trần	\$50	\$30
- Phêrô Thuyết Hữu Phạm	\$200/2K	
- Maria Ty Thị Nguyễn	\$27	\$3
- AC Sang Yên	\$50/2K	

- Chị Hương - Phở Việt	\$500 & 200 lbs bánh phở cho 2K
- AC Cursillistas ăn danh	60 con cá cho 2K
- Một chị Cursillista ăn danh	40 lon bắp
- Chị Minh Tuyết	\$150/2K
- Anh Kim Vương	\$25
- Anna Nụ Nguyễn	\$100/2K
- Anfonso Quang Đức Trần	\$25
- Madalena Hạnh Thị Hồng Vũ	\$25
- Chị Khanh Thoại Tô	\$200/2K
- Chị Ánh Hồng	\$200/2K
- Xuân L. Sen	\$200/2K
- Minh Hà Srinivasan	\$100/2K
- Chị Sang Nguyễn	\$100/2K
- Anh Hien Đinh	\$50/2K
- Thiện Văn Nguyễn	\$100/2K
- Chi Nguyễn	\$50/2K
- Tony Khổng ủng hộ	\$1000/2K
- BS. Ngọc Nguyễn	\$400/2K

VPĐH chân thành cảm ơn sự đóng góp niên liễm và ủng hộ cho hai Khóa 48 & 49 của quý anh chị và các phong trào bạn. Các đóng góp và ủng hộ của các tham dự viên và trợ tá, cùng các chi tiêu cho hai khóa 48 & 49 đang đúc kết và sẽ được tường trình chi tiết trong các phiên họp của VPĐH. Tổng quỹ cuối tháng 8, 2015: \$6,685.

Mời Viết Bài

Có nhiều lý do để chúng ta viết bài. Lý do thông thường, chúng ta viết bài để nhớ, để nâng cao sự hiểu biết của mình, và để biết vấn đề chính xác hơn. Nhất là, chúng ta viết bài để chia sẻ kinh nghiệm sống đức tin với người khác.

Chúng ta có thể viết bài cảm nghiệm về: 1) tình yêu của Thiên Chúa; 2) nhận ra Chúa qua những thử thách hay biến cố trong cuộc sống; 3) phương cách vượt qua những thử thách hay biến cố; 4) kinh nghiệm sống Ngày Thứ Tư; và 5) đức tin... Những bài viết cảm nghiệm chứng nhân của quý anh chị đều là những bài học hỏi quý báu cho người đọc.

Xin mời quý cha linh hướng, quý tu sĩ, và quý anh chị Cursillistas đóng góp bài vở cho *Bản Tin Ultreya tháng 12, 2015*, với chủ đề “**Mừng Chúa Giáng Sinh**”. Chúng ta cùng nhau, mỗi người một việc làm và cùng nhau nối vòng tay lớn, “một tay nắm Chúa và một tay nắm anh chị em” mang tình yêu thương của Thầy Chí Thánh và hy vọng đến với người khác.

Hạn chót gửi bài: 31/11/2015

Ghi Chú: Các bài vở nhận được có thể bị chỉnh sửa tiêu đề cho thích hợp.

Phêrô Phạm Huy Dũng
Trưởng Khối Truyền Thông

Mời gia nhập group email

Xin “Join this group!” gia nhập v-cursillo VNSJ.

jpham0507 has invited you to join v-cursillo inbox x 🖨️ 📧

 Yahoo! Groups Invitation <v-cursillo-owner@yahoogroups.com> 9:37 PM (0 minutes ago) ☆ ↩️ ▾
to me ▾

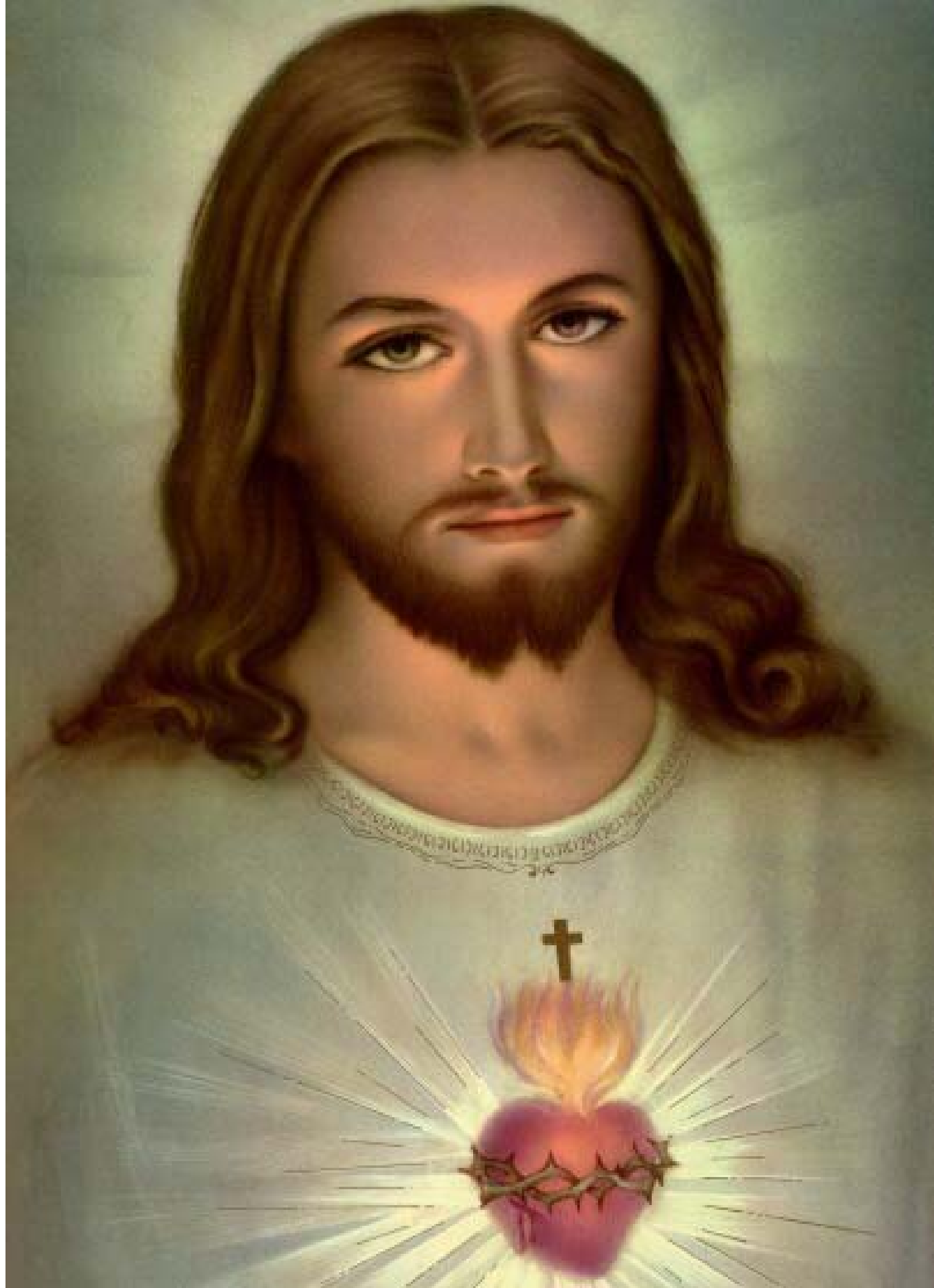
This invitation expires in 30 days. October 8, 2015 9:37:20 PM PDT

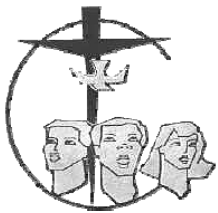
You have been invited to join **v-cursillo** group!

[Join Mailing List!](#)

Yahoo Groups is a free service that allows you to stay in touch with friends and family or meet new people who share your interests. It is a violation of our service rules for members to abuse this invitation feature. If you feel this has happened, please [notify us](#). You may also [change your email preferences](#) to stop receiving group invitations in the future. Your use of Yahoo Groups is subject to our [Terms of Service](#).

*** Mọi thắc mắc xin liên hệ: Anh Phạm Huy Dũng; Email: jpham0507@yahoo.com**

CURSILLO MOVEMENT—VIETNAMESE SECRETARIAT
DIOCESE OF SAN JOSE, CALIFORNIA

Kính Biểu :

Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói.

(Lc 1:38)